

**ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ**

PANTEION UNIVERSITY OF SOCIAL AND POLITICAL SCIENCES

ΤΜΗΜΑ ΔΙΕΘΝΩΝ, ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ & ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

«ΔΙΕΘΝΕΙΣ, ΕΥΡΩΠΑΙΚΕΣ & ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ»

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ: ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ & ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

«ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Αθανάσιος Γ. ΜΠΑΛΛΑΣ

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια: Τσόλκα Όλγα

Αθήνα, 2018

Τριμελής Επιτροπή

Όλγα Τσόλκα, Επίκουρη Καθηγήτρια Παντείου Πανεπιστημίου (Επιβλέπουσα)

Μαρία Ντανιέλλα Μαρούδα, Επίκουρη Καθηγήτρια Παντείου Πανεπιστημίου

Γεώργιος Ανεσιού, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου

Δήλωση μη λογοκλοπής και ανάληψης προσωπικής ευθύνης

Δηλώνω υπευθύνως ότι όλα τα στοιχεία σε αυτήν την εργασία τα απέκτησα, τα επεξεργάστηκα και τα παρουσιάζω, σύμφωνα με τους κανόνες και τις αρχές της ακαδημαϊκής δεοντολογίας, καθώς και τους νόμους που διέπουν την έρευνα και την πνευματική ιδιοκτησία. Δηλώνω, επίσης υπευθύνως, ότι όπως απαιτείται από αυτούς τους κανόνες, αναφέρομαι και παραπέμπω στις πηγές όλων των στοιχείων που χρησιμοποιώ και τα οποία δεν συνιστούν πρωτότυπη δημιουργία μου. Η αναφερόμενη εργασία δεν αποτελεί αντιγραφή, ούτε προέρχεται από ανάθεση σε τρίτους.

Ο Δηλών

Copyright © Αθανάσιος Γ. Μπαλλάς, 2018

All rights reserved. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος.

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας διπλωματικής εργασίας εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της διπλωματικής εργασίας για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα.

Η έγκριση της διπλωματικής εργασίας από το Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών δεν δηλώνει αποδοχή των γνώμων του συγγραφέα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ:ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ - ΛΟΓΟΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ	10
1.1) Η Ανάδυση της Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας στην Ευρωπαϊκή Ήπειρο	
1.1.1) <i>Η Περίοδος 1800-1851: Τα πρώτα ψήγματα της Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας</i>	10
1.1.2) <i>Η Περίοδος 1851-1866: Η Αστυνομική Ένωση των Γερμανικών Κρατών</i>	13
1.2.) Η Ανάδυση της Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας στην Αμερικανική Ήπειρο	
1.2.1.) <i>Η Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία στις Η.Π.Α.</i>	15
1.2.1.1) <i>Οι πρώτες μορφές αστυνομικής συνεργασίας στις Η.Π.Α.</i>	15
1.2.1.2.) <i>Η Διεθνής Ένωση Αρχηγών Αστυνομίας</i>	18
1.2.2) <i>Η Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία στη Λατινική Αμερική</i>	19
1.3) Διεθνής Αστυνόμευση-Από τις Πολιτικές Σκοπιμότητες στην Καταπολέμηση του Εγκλήματος	20
1.4) Το Πρώτο Συνέδριο της Διεθνούς Εγκληματολογικής Αστυνομίας- Μονακό, 1914	22
1.5) Το Δεύτερο Συνέδριο της Διεθνούς Εγκληματολογικής Αστυνομίας - Βιέννη, 1923	24
1.6) Η Περίοδος 1923-έως Σήμερα	25
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ: ΙΣΧΥΟΝ ΘΕΣΜΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ	
2.1.) Η Σύγχρονη Πραγματικότητα – Η Αναγκαιότητα της Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας	29
2.2) Η Θεσμική και Λειτουργική Όψη της INTERPOL ως του μόνου Παγκοσμίου Οργανισμού Αστυνομικής Συνεργασίας	31
<i>Η Διεθνής Οργάνωση Εγκληματολογικής Αστυνομίας (INTERPOL)</i>	31
2.2.1.) <i>Τα Κράτη – Μέλη της INTERPOL</i>	32
2.2.2.) <i>Η Αποστολή της INTERPOL</i>	32
2.2.3.) <i>Το Νομικό πλαίσιο της INTERPOL</i>	33
2.2.4.) <i>Η Θεσμική Διάρθρωση της INTERPOL</i>	34
2.2.5.) <i>Η Ανταλλαγή πληροφοριών διαμέσου της INTERPOL</i>	36

2.2.6.) Το Παγκόσμιο Σύστημα Επικοινωνίας μεταξύ Αστυνομιών της INTERPOL-I-24/7.....	36
2.2. 7.) Οι Αγγελίες INTERPOL.....	37
2.2. 8.) e-A.S.F. 2 (Automated Search Facility)	38
2.3) Η Θεσμική και Λειτουργική Όψη των Περιφερειακών Οργανισμών και Συμφωνιών Αστυνομικής Συνεργασίας.....	38
2.3.1) Η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (EUROPOL).....	38
2.3.1.1.) Μια Συνοπτική Ιστορική Αναδρομή.....	38
2.3.1.2.) Τα Κράτη Μέλη της EUROPOL.....	42
2.3.1.3.) Η Αποστολή της EUROPOL.....	42
2.3.1.4.) Τα Καθήκοντα της EUROPOL.....	43
2.3.1.5.) Η Θεσμική Διάρθρωση της EUROPOL.....	45
2.3.1.6.) Οι Υπηρεσίες και η Υποστήριξη που παρέχει η EUROPOL.....	45
2.3.2.) Οργανισμός Ευρωπαϊκής Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (FRONTEX).....	48
2.3.2.1.) Μια Σύντομη Ιστορική Αναδρομή.....	48
2.3.2.2.) Τα Καθήκοντα του FRONTEX.....	49
2.3.2.3.) Η Θεσμική Διάρθρωση του FRONTEX.....	51
2.4.) Η Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία σε Περιφερειακό Επίπεδο.....	52
2.5) Η Συμφωνία SCHENGEN (ΣΕΝΓΚΕΝ).....	53
2.5.1.) Μια Σύντομη Ιστορική Αναδρομή.....	53
2.5.2.) Τα Κράτη-Μέλη του Χώρου Schengen.....	54
2.5.3.) Σκοπός, Θεσμική Διάρθρωση και Λειτουργία του Συστήματος Πληροφοριών Schengen 2ης Γενιάς (SIS II).....	55

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ: Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΣΥΣΧΕΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

3.1.) Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία Μεταξύ Παγκοσμίων Οργανισμών.....	60
3.1.1.) Συνεργασία INTERPOL – Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.....	60
3.1.2.) Συνεργασία INTERPOL – Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.....	61
3.2.) Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία μεταξύ Παγκοσμίων και Περιφερειακών Οργανισμών.....	62
3.2.1. Συνεργασία INTERPOL – Ευρωπαϊκής Ένωσης.....	63
3.2.2. Συνεργασία INTERPOL – EUROPOL.....	64

3.2.3.) Συνεργασία <i>INTERPOL – FRONTEX</i>	65
3.3.) Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία μεταξύ Περιφερειακών Οργανισμών.....	67
3.3.1. Συνεργασίες Περιφερειακών Οργανισμών της Ευρώπης.....	68
3.3.1.1.) Το Πλέγμα Συνεργατικών Σχέσεων της <i>EUROPOL</i>	68
3.3.1.2.) Το Πλέγμα Συνεργατικών Σχέσεων του <i>FRONTEX</i>	70
3.3.2.) Συνεργασίες Περιφερειακών Οργανισμών της Αφρικής.....	72
3.3.2.1.) Το Πλέγμα Συνεργατικών Σχέσεων του Αφρικανικού Οργανισμού Αστυνομικής Συνεργασίας (<i>AFRIPOL</i>).....	72
3.3.3.) Συνεργασίες Περιφερειακών Οργανισμών της Κεντρικής και Λατινικής Αμερικής.....	73
3.3.3.1.) Το Πλέγμα Συνεργατικών Σχέσεων της Αστυνομικής Κοινότητας της Αμερικής (<i>AMERIPOL</i>).....	73
3.3.4.) Συνεργασίες Περιφερειακών Οργανισμών της Ασίας.....	74
3.3.4.1.) Το Πλέγμα Συνεργατικών Σχέσεων του Ασιατικού Οργανισμού Αστυνομικής Συνεργασίας (<i>ASEANAPOL</i>).....	74

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ: ΟΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ	75
---	----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ: ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ	80
---	----

ΕΠΙΛΟΓΟΣ-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	84
------------------------------------	----

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ – ΥΛΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ	85
---	----

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία, αποτελεί ένα «εργαλείο» στη διάθεση των Αρχών επιβολής του νόμου κάθε κράτους, με σκοπό την πρόληψη ή την καταπολέμηση του σοβαρού, οργανωμένου και διεθνικού εγκλήματος.

Από τις Αρχές του 18^{ου} αιώνα μέχρι και σήμερα, η εξέλιξη της ήταν σημαντική, τόσο σε δομικό, όσο και σε υλικοτεχνικό επίπεδο. Η εξέλιξη αυτή, ακολουθώντας τη δυναμική του ίδιου του εγκλήματος, είναι συνεχής.

Τα κράτη πρωτίστως, αλλά και οι αρμόδιοι οργανισμοί για την αστυνομική συνεργασία, σε περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο, παρά τα προβλήματα που καλούνται να αντιμετωπίσουν στον τομέα αυτό, αντιλαμβανόμενα την σπουδαιότητα αυτής, καταβάλλουν προσπάθειες να τα επιλύσουν. Για τον λόγο αυτό, παρέχουν τη δυνατότητα στις αντίστοιχες Αρχές τους, να αξιοποιήσουν στο μέγιστο βαθμό όλα όσα μπορεί να τους προσφέρει η συνεργασία με τις αντίστοιχες Αρχές άλλων κρατών.

Με την παρούσα εργασία, επιχειρείται καταρχάς η παρουσίαση της Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας, από τις πρώτες μορφές της, μέχρι τη σύγχρονη πραγματικότητα σε περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο. Παρουσιάζονται οι βασικότεροι Οργανισμοί διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας, αντίστοιχες συνθήκες αστυνομικής συνεργασίας καθώς και η μεταξύ των οργανισμών, συνεργασία. Ακολούθως, αναδεικνύονται οι προκλήσεις τις οποίες καλούνται να αντιμετωπίσουν τα κράτη, προκειμένου αυτές να μην αποτελούν τροχοπέδη στην περαιτέρω εξέλιξη της. Τέλος, παρουσιάζονται οι προοπτικές για την ανάπτυξη της Διεθνούς Αστυνομικής.

Συμπερασματικά, παρά τα όποια προβλήματα υπάρχουν στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας, η εξέλιξη του εγκλήματος, καθιστά επιτακτική την ανάγκη για ανάληψη πρωτοβουλιών από την παγκόσμια κοινότητα ώστε αυτά να επιλυθούν, καθιστώντας τη Διεθνή Αστυνομική Συνεργασία καθοριστικό παράγοντα για την αποτελεσματικότητα των Αρχών επιβολής του νόμου.

Λέξεις-κλειδιά: Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία, Οργανισμός, πληροφορίες, έγκλημα, INTERPOL,

International Police Co-operation

Athanasios Ballas

Abstract

International Police Co-operation is a "tool" at the disposal of the law enforcement authorities of any State, aiming at the prevention or the suppression of serious, organized and transnational crime.

Since early 18th century until today, its progress has been significant, so much in a structural as in a logistic level. This progress, which follows the dynamics of the crime itself, is continuous.

Despite the problems they have to face in this sector, and realising its importance, the States, foremost, but also the organisations competent for the police co-operation, in a regional and international level, exert themselves/make any possible effort to solve these problems. For this reason, they provide to their competent authorities the capability to make good use of everything the co-operation with the respective authorities of other countries has to offer.

The main objective of the present dissertation is the presentation of International Police Co-operation, since its birth/first steps, at a regional and international level. The paper presents the main Organizations of International Police Co-operation, the respective conditions of police co-operation as well as the co-operation between these Organisations and features the challenges each and every State has to face, so that these challenges may cease being an obstacle in the further progress of International Police Co-operation. Finally, it (the dissertation) presents the prospects for its further development.

In conclusion, despite the problems existing in the field of police co-operation, the progress of crime makes it imperative for the worldwide community to take initiatives to solve them, thus making International Police Co-operation a deciding factor for the effectiveness of law enforcement Authorities.

Key words: International Police Co-operation, Organization, information, crime, INTERPOL.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η έννοια της «Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας»,¹ συνίσταται στην προώθηση και την εδραίωση της αμοιβαίας συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων εθνικών αστυνομικών Αρχών των χωρών, σε διμερές ή πολυμερές επίπεδο. Επιδιωκόμενος στόχος αυτής της συνεργασίας, είναι οι δράσεις για την πρόληψη, τον εντοπισμό και την καταπολέμηση του σοβαρού, οργανωμένου και διεθνικού εγκλήματος να είναι αποτελεσματικές, στο μέγιστο βαθμό. Η συνεργασία αυτή, στην οποία εμπλέκονται οι αστυνομικές, τελωνειακές και άλλες Αρχές επιβολής του νόμου, επικεντρώνεται κατά βάση στις σοβαρές μορφές εγκληματικότητας, με κυριότερες την τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα, στο οποίο συμπεριλαμβάνεται η παράτυπη μετανάστευση, η διακίνηση ναρκωτικών, η εμπορία ανθρώπων και τα εγκλήματα στον κυβερνοχώρο.

Η Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία έχει πλέον μια ιστορία διακοσίων χρόνων. Από τις πρώτες μορφές αστυνομικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών, μέχρι και σήμερα, οι αλλαγές που συντελέστηκαν είναι ριζικές, τόσο ως προς τον σκοπό που αυτή εξυπηρετεί, όσο και ως προς τις δομές και τα μέσα που χρησιμοποιεί. Η παρουσίαση του επιδιωκόμενου σκοπού της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας στη σύγχρονη εποχή, των δομών σε παγκόσμιο και περιφερειακό επίπεδο, αλλά και των τεχνολογικών μέσων που χρησιμοποιούνται, είναι αυτό που θα επιχειρηθεί με την παρούσα εργασία.

Ειδικότερα, αρχικά παρουσιάζεται μια ιστορική ανασκόπηση των πρώτων μορφών αστυνομικής συνεργασίας, στην ευρωπαϊκή και στην αμερικανική ήπειρο και εν συνεχεία, σε παγκόσμιο επίπεδο. Ακολούθως, σκιαγραφείται η κατάσταση στο χώρο του εγκλήματος, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί τις τελευταίες δεκαετίες, με άμεση αναγκαιότητα για διεθνή αστυνομική συνεργασία. Παρουσιάζονται οι σημαντικότεροι οργανισμοί ή συμφωνίες αστυνομικής συνεργασίας, που υφίστανται σε παγκόσμιο αλλά και περιφερειακό επίπεδο. Εν συνεχεία, περιγράφεται η συνεργασία παγκόσμιων οργανισμών με περιφερειακούς, καθώς και η συνεργασία των μεγαλύτερων περιφερειακών οργανισμών μεταξύ τους, στην Ευρώπη, στην Αφρική, στην Κεντρική

¹ Ομιλία Αρχηγού Αστυνομίας Κύπρου, Χρυσοστόμου Ζ. με θέμα "Η Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία στην Αντιμετώπιση του σοβαρού εγκλήματος και ο ρόλος της Αστυνομίας Κύπρου" 28 Νοεμβρίου, 2016 - «Σπίτι της Ευρωπαϊκής Ένωσης» - 20/01/2017, <http://www.police.gov.cy/police/police.nsf/0/10607198c746ee57c22580ae002c7f8f?OpenDocument&print&Click=>

και Λατινική Αμερική, αλλά και στην Ασία. Έπειτα, παρουσιάζονται και αναλύονται τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η διεθνής αστυνομική συνεργασία στη σημερινή εποχή και τα οποία αποτελούν τροχοπέδη για την περαιτέρω ανάπτυξη της.

Τέλος, παρουσιάζονται οι προϋποθέσεις για την ανάπτυξη της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας, τόσο σε επίπεδο κρατών όσο και περιφερειακών ή παγκόσμιων οργανισμών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ: ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ-ΛΟΓΟΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

1.1) Η Ανάδυση της Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας στην Ευρωπαϊκή Ήπειρο

1.1.1) Η Περίοδος 1800-1851: Τα πρώτα ψήγματα της Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας

Στις Αρχές του 19^{ου} αιώνα, πολύ πριν να υπάρξει οποιαδήποτε μορφή διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας, τα κράτη κυρίως της Ευρώπης, συνήθιζαν να εφαρμόζουν συστήματα οργάνωσης και λειτουργίας της αστυνομίας τους, επηρεαζόμενα από αυτά που εφαρμόζονταν στα ισχυρά κράτη της εποχής.

Στην περίοδο κυριαρχίας του Ναπολέοντα, το γαλλικό σύστημα αστυνόμευσης ήταν συγκεντρωμένο σε ένα Εθνικό Υπουργείο Αστυνομίας, του οποίου πρωταρχικός σκοπός, ήταν η προστασία της ασφάλειας του κράτους. Ως αποτέλεσμα, αφενός της επιρροής που ασκούσε η ισχυρή γαλλική αυτοκρατορία της εποχής στα κράτη, αφετέρου επειδή το μοντέλο αστυνόμευσης που προωθούσε ήταν ιδιαίτερα αποτελεσματικό στη λειτουργία ενός αυταρχικού κράτους, το γαλλικό σύστημα αστυνόμευσης αποτέλεσε τη βάση για πληθώρα μεταρρυθμίσεων στα αντίστοιχα συστήματα των υπολοίπων κρατών.²

Μετά το 1815, οπότε και έχουμε το τέλος της ναπολεόντειας αυτοκρατορίας, τη σκυτάλη παρέλαβε ο πανίσχυρος αυστριακός υπουργός των εξωτερικών Metternich,³ ο οποίος δημιούργησε και ήλεγχε το μεγαλύτερο μέρος του ευρωπαϊκού συστήματος διεθνών σχέσεων, έως το 1848. Η πολιτική του αποσκοπούσε στο να περιορίσει οποιαδήποτε μορφή πολιτικής διαφωνίας μέσω της λογοκρισίας, της κατασκοπείας και άλλων μέσων καταστολής των επαναστατικών κινήσεων.⁴

Εκτιμώντας τα ανωτέρω, υπό την έννοια της υιοθέτησης κοινών μοντέλων αστυνόμευσης, ο Ναπολέων και ο Metternich μπορούν να θεωρηθούν ως οι πρώτοι που

² Deflem, M., *Policing World Society: Historical Foundations of International Police Cooperation*, Oxford University Press, 2002, p. 46.

³ Ο Κλέμενς Βέντσελ Λόταρ φον Μέττερνιχ, (γερμ. Klemens Wenzel Lothar von Metternich, 1773-1859), ήταν πρίγκιπας (επί τιμή) και ένας από τους διασημότερους διπλωμάτες και Πρωθυπουργός της Αυστριακής Αυτοκρατορίας και της Ευρώπης γενικότερα. Γεννήθηκε στο Κόμπλεντς στις 15 Μαΐου του 1773 και πέθανε στη Βιέννη στις 11 Ιουνίου του 1859. Ήταν γιος του Κόμη και μετέπειτα Πρίγκιπα (επί τιμή) Φραγκίσκου Γεωργίου Μέττερνιχ.

⁴ Deflem, M., *Policing World Society : Historical Foundations of International Police Cooperation*, Oxford University Press, 2002, p. 46.

επέφεραν έναν εξευρωπαϊσμό της αστυνομίας, η οποία και θα καθόριζε τις εξελίξεις που θα λάμβαναν χώρα στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα.

Οι Επαναστάσεις του 1848, γνωστές σε ορισμένες χώρες ως Άνοιξη των Εθνών, Άνοιξη των Λαών ή Έτος Επανάστασης,⁵ ήταν μια σειρά πολιτικών αναταραχών σε όλη την Ευρώπη τη χρονιά εκείνη, για αυτό και παραμένει το πιο διαδεδομένο επαναστατικό κύμα στην ευρωπαϊκή ιστορία. Την περίοδο που ακολούθησε το 1848, τα αυταρχικά πολιτικά καθεστώτα σε όλες τις μεγάλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως στην Αυστρία, στην Ουγγαρία, στη Ρωσία και στη Γαλλία, ακολούθησαν μια συντηρητική πορεία με στόχο την καταστολή κάθε περαιτέρω απειλής της κυριαρχίας τους. Όντας μία από τις βασικές στρατηγικές για την επίτευξη του σκοπού αυτού, οι αστυνομίες των χωρών αυτών αναδιοργανώθηκαν και ενισχύθηκαν. Οι πολιτικές αναταραχές του 1848, δεν επέφεραν μόνο μεταρρυθμίσεις των διαφόρων εθνικών αστυνομιών, αλλά και μια «de facto» τυποποίηση και εναρμόνιση των αστυνομικών οργανισμών σε ολόκληρη την Ευρώπη. Οι αστυνομίες των διαφόρων ευρωπαϊκών χωρών, έχοντας ως στόχο τους τον αυξημένο και συγκεντρωτικό έλεγχο, άρχισαν να προσεγγίζουν η μία την άλλη, πιο στενά από ποτέ.

Η επαναστατική περίοδος, οδήγησε επίσης στην αύξηση των διεθνών αστυνομικών δραστηριοτήτων, που αποσκοπούσαν στην καταστολή των φιλελεύθερων δημοκρατικών κινημάτων. Η διεθνής πολιτική αστυνόμευση πραγματοποιήθηκε υπό τη μορφή συλλογής πληροφοριών στο εξωτερικό και / ή μέσω αυξημένης συνεργασίας, για κοινούς σκοπούς πολιτικής καταστολής. Οι μονομερείς συγκαλυμμένες πολιτικές αστυνομικές επιχειρήσεις κρατών στο εξωτερικό, χωρίς τη γνώση πολλές φορές της αστυνομίας ή άλλων Αρχών της χώρας όπου οι δραστηριότητες πραγματοποιούνταν, δεν απείχαν και πολύ από το να χαρακτηριστούν ως ενέργειες κατασκοπείας. Τυπικά, αυτές οι πολιτικές λειτουργίες,⁶ αποτελούσαν τμήμα ποινικών διαδικασιών, διατάζονταν αδιακρίτως και ελλείπει σχετικής δικαιοδοσίας στο εξωτερικό, πραγματοποιούνταν μυστικά.

Σε αντίθεση με τη διακρατική αστυνόμευση, η διεθνής αστυνομική συνεργασία για πολιτικούς σκοπούς συνεπάγονταν διμερείς ή ακόμα και πολυμερείς προσπάθειες για την οργάνωση της ανταλλαγής πληροφοριών. Αυτό πραγματοποιούνταν είτε μέσω της σύναψης συμβάσεων μεταξύ αστυνομικών (το σύστημα της απευθείας

⁵ Merriman, J., *A History of Modern Europe: From the French Revolution to the Present*, 1996, p 715

⁶ Deflem, M., *Policing World Society: Historical Foundations of International Police Cooperation*, Oxford University Press, 2002, p. 47.

αλληλογραφίας ανάμεσα σε συγκεκριμένους αστυνομικούς), είτε μέσω της διάθεσης ανακοινώσεων (έντυπες πληροφορίες δημοσιευμένες σε δελτία αναζήτησης) σχετικά με αναζητούμενους ύποπτους. Ενώ το σύστημα της προσωπικής επικοινωνίας (διαμέσου αλληλογραφίας) ανάμεσα στις Αρχές ξεκίνησε ad hoc από την αστυνομία ενός κράτους, με βάση μια συγκεκριμένη ανάγκη για βοήθεια, το σύστημα ανακοινώσεων αντιπροσώπευε μια πιο μόνιμα οργανωμένη μορφή ανταλλαγής πληροφοριών διεθνώς.

Οι πολυμερείς μορφές αστυνομικής συνεργασίας για πολιτικούς σκοπούς δεν ήταν εύκολο να επιτευχθούν κατά τη διάρκεια του παραγμένου 19ου αιώνα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, αποτελεί ο τρόπος με τον οποίο πραγματοποιήθηκαν οι διεθνείς αστυνομικές έρευνες κατά τη διάρκεια της Διεθνούς Βιομηχανικής Έκθεσης του Λονδίνου, τον Οκτώβριο του 1851.⁷ Μια Διεθνής Έκθεση διάρκειας πέντε μηνών, που σκοπό είχε την παρουσίαση πρόσφατα αναπτυγμένων προϊόντων και η οποία συμβόλιζε τον θρίαμβο του ελεύθερου εμπορίου του καπιταλισμού, της τεχνολογικής προόδου και της βρετανικής βιομηχανικής υπεροχής. Μεταξύ των πολιτικών και αστυνομικών κύκλων, πίστευαν ευρέως ότι η έκθεση του Λονδίνου θα προσέλκυε πολλούς σοσιαλδημοκράτες, φιλελεύθερους και κομμουνιστές από όλη την Ευρώπη, οι οποίοι θα προσπαθούσαν να ενώσουν τις προσπάθειές τους για την ανατροπή των συντηρητικών καθεστώτων της Ευρώπης.

Σε απάντηση αυτών των εκτιμήσεων, ο αρχηγός της μητροπολιτικής αστυνομίας του Λονδίνου, Richard Mayne, προσπάθησε να οργανώσει μια διεθνή αστυνομική συνεργασία με την ευκαιρία της έκθεσης. Για το λόγο αυτό, απέστειλε υπόμνημα στον Βρετανό Υπουργό Εσωτερικών Λόρδο Palmerston προτείνοντας την πρόσκληση εκπροσώπων της αστυνομίας από το Παρίσι, τις Βρυξέλλες, τη Βιέννη, το Βερολίνο, τη Φρανκφούρτη και την Κολωνία. Αν και δεν ήταν εξοικειωμένοι με μια τόσο σημαντική ξένη παρουσία στο Λονδίνο, όπου από το 1848 αναζητούσαν καταφύγιο πολλοί επαναστάτες, ο Mayne φοβόταν ότι η έκθεση θα προσέλκυε *«μερικά καλά δείγματα σοσιαλιστών και κομμουνιστών»*.

Ο Υπουργός Palmerston, ικανοποίησε το αίτημα του Mayne και κάλεσε πολλούς αστυνομικούς από το εξωτερικό. Για το σκοπό αυτό, περίπου 35 ξένοι αστυνομικοί ήταν παρόντες κατά την Έκθεση του Λονδίνου, μεταξύ αυτών πράκτορες

⁷ *Ibid*, p 48.

από το Βερολίνο, τις Βρυξέλλες, το Παρίσι, τη Βιέννη, και τη Νέα Υόρκη.⁸ Ωστόσο είναι πιο πιθανό ότι ήταν εκεί με δική τους πρωτοβουλία και όχι λόγω του βρετανικού αιτήματος. Η βρετανική πρεσβεία στην Αγία Πετρούπολη για παράδειγμα, ανακάλυψε ότι ένας Ρώσος πράκτορας είχε σταλεί στο Λονδίνο, καίτοι η ρωσική αστυνομία δεν είχε προσκληθεί. Στη Πρωσία, ο βασιλιάς Friedrich Wilhelm ανέθεσε προσωπικά στον Wilhelm Stieber, τον επικεφαλής της αστυνομικής Αρχής του Βερολίνου, να «παρακολουθήσει» την ξένη και γερμανική κομμουνιστική παρουσία στην έκθεση.

Αυτή η δυναμική της διεθνούς αστυνόμευσης είναι ενδεικτική των ορίων της αστυνομικής συνεργασίας, επειδή οι πολιτικοί στόχοι έτειναν να παραμείνουν σε μεγάλο βαθμό ευθυγραμμισμένοι με τις διάφορες ιδεολογίες που εκπροσωπούσαν από τα πολιτικά κέντρα των εθνικών κρατών, τις παρατάξεις και τις τριβές στις διεθνείς σχέσεις που συνδέονταν με αυτές. Παρόλα αυτά, ακόμη και κατά τις ταραγμένες περιόδους του 19ου αιώνα, υπήρξαν προσπάθειες να δομηθεί επίσημα η αστυνομική συνεργασία για πολιτικούς σκοπούς.

Ένας από τους πρώτους διεθνείς οργανισμούς της αστυνομίας με μόνιμη ή σχεδόν μόνιμη δομή, δημιουργήθηκε ήδη από το 1851, όταν ιδρύθηκε η αστυνομική ένωση των γερμανικών κρατών.

1.1.2) Η Περίοδος 1851-1866: Η Αστυνομική Ένωση των Γερμανικών Κρατών

Ανταποκρινόμενη στις επαναστατικές αναταραχές του 1848 και στη συνεχιζόμενη απειλή μιας ολοένα και πιο διεθνώς οργανωμένης πολιτικής αντιπολίτευσης, σχηματίστηκε η αστυνομική ένωση των γερμανικών κρατών⁹. Οι αστυνομίες της Αυστρίας και των γερμανικών εδαφών της Πρωσίας, της Σαξωνίας, του Ανόβερου, του Μπάντεν, της Βυρτεμβέργης και της Βαυαρίας, ένωσαν τις πολιτικές αστυνομικές προσπάθειες σε έναν διεθνή οργανισμό. Η κεντρική κινητήρια δύναμη της αστυνομικής ένωσης ήταν ο Karl Ludwig Friedrich Von Hinckeldey, ο υπέρ-συντηρητικός επικεφαλής της αστυνομίας του Βερολίνου. Ο Von Hinckeldey είχε απαντήσει στις αναταραχές του 1848, δημιουργώντας ένα νέο και ξεχωριστό τμήμα πολιτικής αστυνομίας και οργανώνοντας ένα σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών για

⁸ Lawrence, P., *The European Police seen from England during the 19th century*, The Open University (UK), http://www.academia.edu/6383446/The_European_Police_seen_from_England_during_the_19th_century.

⁹ Deflem, M., *Policing World Society: Historical Foundations of International Police Cooperation*, Oxford University Press, 2002, p. 49.

πολιτικούς αντιπάλους για όλη τη Πρωσία. Πέρα από τη συγκέντρωση της πολιτικής αστυνόμευσης στο κράτος του, ο Von Hinckeldey ξεκίνησε επίσης σχέδιο, σε διεθνές επίπεδο, για την οργάνωση της αστυνομικής συνεργασίας ενάντια στην αντιπολίτευση.

Στις 3 Απριλίου 1851,¹⁰ ο Von Hinckeldey απέστειλε επιστολές σε αστυνομικούς στο Ανόβερο, τη Δρέσδη και τη Βιέννη, για να προτείνει την κοινή αστυνόμευση της αντιπολίτευσης και την καθιέρωση ενός διεθνούς συστήματος πληροφοριών για τη συλλογή και την ανταλλαγή πληροφοριών για φιλελεύθερους, κομμουνιστές και εθνικιστές. Οι δραστηριότητες της Αστυνομικής Ένωσης στρέφονταν κατά ανθρώπων, οργανώσεων και γεγονότων, που θεωρούνταν ότι απειλούν τη σταθερότητα της καθιερωμένης πολιτικής τάξης. Η διεθνής συνεργασία μεταξύ της αστυνομίας θεωρήθηκε απαραίτητη, επειδή οι πολιτικοί διαφωνούντες θεωρούνταν ότι συνωμοτούν από το Λονδίνο, το Παρίσι και άλλες πρωτεύουσες της Ευρώπης, προκειμένου να *«ενωθούν, να ενοποιηθούν και να πεισθούν τα μη ικανοποιημένα στοιχεία της εποχής, για την ιδέα της αλληλεγγύης ανάμεσα σε όλες τις επαναστατικές δυνάμεις»*.

Η δράση της Ένωσης στο επίπεδο συλλογής πληροφοριών ήταν ουσιαστική, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που αφορούσαν τους κομμουνιστές εξτρεμιστές καθώς και τους μετριοπαθείς σοσιαλδημοκράτες και επεκτάθηκαν γεωγραφικά πέραν των γερμανικών και ευρωπαϊκών συνόρων, στους επαναστάτες που είχαν καταφύγει στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η ανταλλαγή πληροφοριών συνεχίστηκε καθ' όλη τη διάρκεια της Ένωσης, αλλά, τελικά, τα διεθνή πολιτικά γεγονότα θα σταματούσαν τον αστυνομικό αυτό οργανισμό.

Καθώς η αντιπαλότητα της Πρωσίας και της Αυστρίας¹¹ άρχισαν από τις Αρχές της δεκαετίας του 1860, η Αστυνομική Ένωση μείωσε σταδιακά το πεδίο δράσης της εναντίον στους πολιτικά αντιφρονούντες. Τελικά, με το ξέσπασμα του πολέμου των «Επτά Εβδομάδων» (1866), η Ένωση διαλύθηκε και δεν θα αναβίωνε ποτέ πια, μετά και τον διαχωρισμό της Βόρειο-Γερμανικής Συνομοσπονδίας και της Αύστρο-Ουγγρικής Μοναρχίας.

¹⁰ *Ibid*, p 49.

¹¹ *Ibid*, p 51.

1.2.) Η Ανάδυση της Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας στην Αμερικανική Ήπειρο

1.2.1.) Η Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία στις Η.Π.Α.

1.2.1.1) Οι πρώτες μορφές αστυνομικής συνεργασίας στις ΗΠΑ.

Η ιστορία της διεθνούς αστυνόμευσης τον 19ο αιώνα είναι σαφώς ευρωπαϊκή. Η εμπλοκή των Η.Π.Α. στις διεθνείς αστυνομικές πρακτικές κατά τον 19ο αιώνα, είχε περιορισμένο πεδίο εφαρμογής, επειδή περιοριζόταν σε συγκεκριμένα καθήκοντα με διασυνοριακή διάσταση. Επιπλέον, οι αμερικανικές Αρχές επιβολής του νόμου, εξαιρούνταν σε μεγάλο βαθμό από τη διεθνή συνεργασία από χώρες εκτός της αμερικανικής ηπείρου.

Από την άλλη πλευρά, μέχρι τις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα, οι αμερικανικές Αρχές επιβολής του νόμου δεν ασχολήθηκαν σοβαρά με τη διεθνή συνεργασία για διάφορους λόγους, όπως: α) η γεωγραφική απόσταση από την ευρωπαϊκή ηπειρωτική χώρα ήταν ένα πρόβλημα που δεν μπορούσε εύκολα να αντιμετωπισθεί με τα διαθέσιμα μέσα μεταφοράς και επικοινωνίας, β) οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν διέθεταν εθνική αστυνομική δύναμη επαρκώς ανεπτυγμένη για να συνεργαστεί με ξένους αστυνομικούς οργανισμούς, γ) ο απομονωτισμός των Η.Π.Α. σε θέματα εξωτερικής πολιτικής, εμπόδιζε τη συμμετοχή σε πολυμερείς διακρατικές συμφωνίες, σχετικές με θέματα επιβολής του νόμου.¹²

Η πρώτη προσπάθεια για να δομηθεί η διεθνής αστυνομική συνεργασία στην αμερικανική ήπειρο, δεν αφορούσε την ανάπτυξη μιας διεθνούς αστυνομικής οργάνωσης με εξουσίες έρευνας, αλλά αντ. 'αυτού, προσανατολιζόνταν στην επέκταση, σε διεθνές επίπεδο, μιας επαγγελματικής ένωσης αστυνομικών που είχε ιδρυθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Ωστόσο, η δημιουργία μιας εθνικής αστυνομικής ένωσης στην επικράτεια των Ηνωμένων Πολιτειών, δεν ακολουθούσε τα πρότυπα διεθνοποίησης της αστυνομίας όπως στην Ευρώπη, διότι η αστυνομία των Η.Π.Α. ήταν τελικά «μια τοπική υπόθεση». Η εθνικοποίηση στις Ηνωμένες Πολιτείες - όπως η διεθνοποίηση στην Ευρώπη - έθετε ως προϋπόθεση μια ιδιαίτερα ενισχυμένη συνεργασία μεταξύ των αστυνομικών υπηρεσιών διαφόρων περιοχών.

Μεταξύ των θεμάτων που αποτελούσαν προτεραιότητα της αστυνομίας των Η.Π.Α. σε εθνικό επίπεδο και που ήταν σαφώς διαφορετικά από αυτά της Ευρώπης,

¹² *Ibid*, p 90.

ήταν η δουλεία, η παράνομη μετανάστευση, η εθνοτική ποικιλομορφία και τα διευρυνόμενα σύνορα της Αμερικανικής Ένωσης. Τα θέματα αυτά ήταν πολύ ανόμοια τόσο στη φύση όσο και στο βαθμό στον οποίο επηρέασαν τις προτεραιότητες των αστυνομικών Οργανισμών.

Ωστόσο, οι δραστηριότητες, επί παραδείγματι, της αμερικανικής τελωνειακής υπηρεσίας σε ορισμένες περιπτώσεις, ήδη από τον 19ο αιώνα, είχαν λάβει διεθνή χαρακτήρα και είχαν επεκταθεί φθάνοντας και στην Ευρώπη. Μετά την τελωνειακή υπηρεσία και άλλες ομοσπονδιακές αστυνομικές υπηρεσίες των Η.Π.Α. ασχολήθηκαν με υποθέσεις αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες και εκτός αυτών. Συγκεκριμένα, τόσο στους Marshals (United States Marshals Service) όσο και στην Μυστική Υπηρεσία (United States Secret Service) των Η.Π.Α., ανατέθηκαν καθήκοντα επιβολής του νόμου με διεθνή διάσταση.

Οι Αμερικανοί Marshals ήταν υπεύθυνοι για τον εντοπισμό και την επιστροφή φυγόδικων μεταξύ Αμερικής και ξένων χωρών, μια δραστηριότητα που μέχρι την εμφάνιση πιο εξελιγμένων μέσων μεταφοράς περιοριζόταν σε μεγάλο βαθμό στην αμερικανική ήπειρο.

Η μυστική υπηρεσία καθιέρωσε συνεργασίες με τις αστυνομίες άλλων χωρών, πρωτίστως σε θέματα παραποίησης/απομίμησης προϊόντων, αλλά περιστασιακά επέκτεινε τα καθήκοντά της επιβολής του νόμου και σε άλλα θέματα. Στη δεκαετία του 1880, για παράδειγμα, οι υπάλληλοι της μυστικής υπηρεσίας συνεργάστηκαν με το τμήμα ποινικής έρευνας της Scotland Yard εναντίον των τρομοκρατών που αγωνίζονται για την ανεξαρτησία της Ιρλανδίας.

Για μεγάλο χρονικό διάστημα στην περίοδο πριν από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, οι πιο σημαντικές από τις διεθνείς συνεργασίες που καθιερώθηκαν από την ομοσπονδιακή Αρχή επιβολής του νόμου των Η.Π.Α. ήταν εκείνες που ξεκίνησαν μέσω ιδιωτικών αστυνομικών υπηρεσιών. Η Εθνική Υπηρεσία Ντετέκτιβ του Pinkerton¹³, κατά κύριο λόγο, κατάφερε να επεκτείνει τις δραστηριότητές της στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, αφού ο ιδρυτής της, ο Allan Pinkerton, διορίστηκε από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση για να ηγηθεί της μυστικής υπηρεσίας και να διεξάγει κατασκοπεία κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου.

¹³ *Pinkerton's National Detective Agency*, Pinkerton's official website: <https://www.pinkerton.com/our-difference/history>.

Κατά το μεγαλύτερο μέρος του 19ου αιώνα, ο οργανισμός Pinkerton εκπλήρωσε ουσιαστικά τον ρόλο μιας de facto εθνικής αστυνομίας των Η.Π.Α. που θα μπορούσε να συνεργαστεί με την αστυνομία στο εξωτερικό. Μέχρι τη δεκαετία του 1890, η αντιπροσωπεία των ντετέκτιβ είχε ανοίξει αρκετά γραφεία σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Πρόσθετες περιπτώσεις συνεργασίας για την επιβολή του νόμου μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και άλλων περιοχών του κόσμου, δημιουργήθηκαν μέσω διακρατικών πρωτοβουλιών, ειδικά στους τομείς της πορνείας και των ναρκωτικών.

Ένα άλλο αντικείμενο των Αρχών επιβολής του νόμου που καθιέρωσε διηπειρωτική συνεργασία μεταξύ των αμερικανικών και των ευρωπαϊκών Αρχών επιβολής του νόμου κατά την περίοδο πριν από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ήταν ο έλεγχος των ναρκωτικών. Στην πραγματικότητα, δίπλα στην ύπαρξη του εμπορίου λευκής σαρκός και του αναρχισμού, η παραγωγή, η χρήση και η κυκλοφορία των ναρκωτικών, ρυθμίστηκε επίσης από διεθνείς συμφωνίες που συνομολόγησαν οι κυβερνήσεις των εθνικών κρατών.

Μια πρώτη διακρατική προσπάθεια για το θέμα του ελέγχου των ναρκωτικών έγινε το 1909, όταν συναντήθηκαν εκπρόσωποι δεκατριών κρατών στη Διεθνή Επιτροπή οπίου της Σαγκάης¹⁴. Με πρωτοβουλία του υπουργού Εξωτερικών των Η.Π.Α., πραγματοποιήθηκε στη Χάγη της Ολλανδίας, το 1912, μια Διάσκεψη για το όπιο. Αποτέλεσμα της συνάντησης αυτής ήταν η υπογραφή της Σύμβασης για την αντιμετώπιση της υπερβολικής χρήσης του οπίου και άλλων ναρκωτικών, η οποία υπεγράφη από την κυβερνήσεις πενήντα επτά χωρών.

Η σύμβαση όριζε ότι, οι συμμετέχουσες χώρες έπρεπε να θεσπίσουν νόμους για τον έλεγχο της παραγωγής και της διανομής ακατέργαστου οπίου και να καταβάλουν προσπάθειες για τον περιορισμό της παραγωγής, της πώλησης και της χρήσης μορφίνης και κοκαΐνης για ιατρικούς και άλλους νόμιμους σκοπούς. Το 1914, το Κογκρέσο των Η.Π.Α. θέσπισε αρκετούς σχετικούς νόμους, μεταξύ των οποίων και τον νόμο “Harrison” για τα ναρκωτικά, ο οποίος, σε συμφωνία με τη σύμβαση που καταρτίστηκε στη Χάγη, περιόριζε την παραγωγή και τη διανομή ναρκωτικών.

¹⁴ *The Shanghai Opium Commission*,
https://www.unodc.org/unodc/en/data-and-analysis/bulletin/bulletin_1959-01-01_1_page006.html

1.2.1.2.) Η Διεθνής Ένωση Αρχηγών Αστυνομίας

Η διεθνοποίηση ενός αμερικανικού αστυνομικού οργανισμού προήλθε από τη δημιουργία, το 1893, της Εθνικής Ένωσης Αρχηγών Αστυνομίας,¹⁵ μιας επαγγελματικής ένωσης αστυνομίας που σχεδίαζε να προωθήσει τη συνεργασία μεταξύ των διαφόρων τοπικών αστυνομικών Υπηρεσιών στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Παρόμοιες προσπάθειες για την ενίσχυση της αστυνομικής συνεργασίας μεταξύ των δήμων των διαφόρων αμερικανικών πολιτειών είχαν ήδη λάβει χώρα προγενέστερα, όπως κατά την Εθνική Αστυνομική Σύμβαση που οργανώθηκε στο St. Louis, του Missouri τον Οκτώβριο του 1871, στην οποία συμμετείχαν περισσότεροι από 100 αστυνομικοί από 23 αμερικανικές πολιτείες.

Η Σύμβαση του St. Louis είχε ως στόχο την ανάπτυξη της αστυνομικής συνεργασίας στις Ηνωμένες Πολιτείες, σε εθνικό επίπεδο και για το σκοπό αυτό, έκανε έκκληση στους ξένους αστυνομικούς να συμμετάσχουν στην προσπάθεια αυτή. Ως «ένδειξη διεθνούς αβροφροσύνης», οι αστυνομίες διαφόρων ευρωπαϊκών χωρών κλήθηκαν να παρευρεθούν στην εν λόγω συνάντηση. Παράλληλα, ζητήθηκε από τις αμερικανικές πρεσβείες στην Ευρώπη να διαβιβάσουν πληροφορίες σχετικά με τις επικρατούσες συνθήκες εγκληματικότητας στις χώρες όπου ήταν διαπιστευμένοι. Ενώ οι Αμερικανοί πρέσβεις πολλών ευρωπαϊκών χωρών παρείχαν στους διοργανωτές της συνάντησης πληροφορίες σχετικά με το έγκλημα και την αστυνόμευση στις αντίστοιχες χώρες υποδοχής τους, αφενός η διεθνής ανταπόκριση στα αιτήματα αυτά ήταν περιορισμένη, αφετέρου καμία από τις προσκεκλημένες αλλοδαπές αστυνομικές Αρχές δεν παρευρέθηκε στη συνάντηση.

Η Σύμβαση του Σαιντ Λούις και παρόμοιες προσπάθειες στα επόμενα χρόνια δεν επέφεραν τα επιθυμητά αποτελέσματα μέχρι το 1893 οπότε και ιδρύθηκε η Εθνική Ένωση Αρχηγών Αστυνομίας. Με πρόταση της Ουάσιγκτον, ο Αρχηγός της αστυνομίας της Ουάσιγκτον και πρόεδρος της Ένωσης, Richard Sylvester, μετονόμασε το 1901 την Εθνική Ένωση, σε Διεθνή Ένωση Αρχηγών Αστυνομίας (IACP)¹⁶, η οποία εξακολουθεί να υπάρχει ακόμη και σήμερα.

Παρόλο που ο Sylvester ήθελε να επεκταθεί η αστυνομική Οργάνωση σε διεθνή κλίμακα, η ένωση είχε περιορισμένη διεθνή απήχηση. Παρά την αλλαγή του ονόματος,

¹⁵ Deflem, M., *Policing World Society: Historical Foundations of International Police Cooperation*, Oxford University Press, 2002, p. 100.

¹⁶ *International Association of Chiefs of Police*: <https://www.theiacp.org/>

το IACP ήταν τότε - και θα εξακολουθεί να είναι μέχρι σήμερα - μια αμερικανική υπόθεση, με πολύ λίγα ξένα μέλη, κυρίως από τον Καναδά. Παρόλο που οι ευρωπαίοι αστυνομικοί προσκαλούνταν τακτικά να παρακολουθήσουν τις ετήσιες εργασίες του IACP, συνήθως δεν συμμετείχαν.

1.2.2) Η Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία στη Λατινική Αμερική

Στη Λατινική Αμερική,¹⁷ η προώθηση της αστυνομικής συνεργασίας προχώρησε ένα βήμα περαιτέρω και συνέβαλε επίσης σε προσπάθειες για τη συγκρότηση ενός Διεθνούς Οργανισμού Εγκληματολογικής Αστυνομίας.

Δυστυχώς όμως, αυτές οι πρωτοβουλίες δεν παρήγαγαν αποτελέσματα, όπως ακριβώς συνέβη και με τις αντίστοιχες πρωτοβουλίες των ομολόγων τους στη Βόρεια Αμερική.

Στο «δεύτερο Λατίνο-αμερικανικό επιστημονικό συνέδριο» που πραγματοποιήθηκε το 1901 στο Μοντεβιδέο, ο Juan Vucetich, Αρχηγός της Αστυνομίας της La Plata στην Αργεντινή, εξέφρασε την ιδέα της διοργάνωσης της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας με την ίδρυση διηπειρωτικών γραφείων ταυτοποίησης στην Ευρώπη, τη Νότια Αμερική και τη Βόρεια Αμερική. Τα γραφεία θα ήταν σε επαφή μεταξύ τους και θα διαβίβαζαν αμφότερα, δακτυλοσκοπικά δεδομένα για τους διεθνείς εγκληματίες. Τα σχέδια του Vucetich δεν παρήγαγαν συγκεκριμένα αποτελέσματα, αλλά στο Τρίτο Επιστημονικό Συνέδριο, στο Ρίο Ντε Τζανέιρο, τον Ιούλιο του 1905, αποφασίστηκε να υλοποιηθεί η πρόταση του Vucetich και για το σκοπό αυτό να διοργανωθεί ένα διεθνές αστυνομικό συνέδριο ώστε να υπογράφονταν μια σχετική συμφωνία επί του θέματος.

Αποτέλεσμα αυτού, ήταν να λάβει χώρα στο Μπουένος Άιρες τον Οκτώβριο του 1905, μια διεθνής συνάντηση αστυνομιών, η οποία οδήγησε στην υπογραφή μιας «Διεθνούς Αστυνομικής Σύμβασης» από την αστυνομία του Μπουένος Άιρες, τη Λα Πλάτα, το Μοντεβιδέο, το Ρίο ντε Τζανέιρο και το Σαντιάγο της Χιλής.

Η σύμβαση αναμένονταν να ενισχύσει τα μέσα ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αστυνομιών και να αναπτύξει ένα κοινό σύστημα αντιμετώπισης των εγκληματιών που διέρχονται τα εθνικά σύνορα. Οι πληροφορίες σχετικά με τα σχέδια αυτής της συνεργασίας μεταξύ των Αρχών της Λατινικής Αμερικής είναι πολύ λίγες, καθότι το σχετικό εγχείρημα τελικώς απέτυχε.

¹⁷ *Ibid*, p. 101-102.

Παρόμοιες πρωτοβουλίες αναλήφθηκαν και αργότερα. Το 1910, στο «Διεθνές Αμερικανικό Επιστημονικό Συνέδριο» στο Μπουένος Άιρες, ένας μαθητής του Vucetich πρότεινε τη δημιουργία μιας παγκόσμιας αστυνομικής ένωσης. Ανάλογες δράσεις προτάθηκαν και σε επόμενες συναντήσεις της λατινοαμερικανικής αστυνομίας που διεξήχθησαν στο Σάο Πάολο το 1912 αλλά και στο Μπουένος Άιρες το 1920 (20-27/2 έλαβε χώρα η «Conferencia International Sudamericana da Policia»). Παρόλο που μέχρι το 1922, σύμφωνα με πληροφορίες, επτά χώρες προσχώρησαν στην σύμβαση που συντάχθηκε αρχικά το 1905, αυτά τα λατινοαμερικάνικα συστήματα δεν έδειξαν να έχουν επιτυχή ολοκλήρωση.

Το 1931, ο Luis Almandos της Αργεντινής, υποστήριξε και πάλι τη δημιουργία μιας Διεθνούς Ένωσης Αναγνώρισης έχοντας ως βάση το σχέδιο που είχε αρχικά αναπτύξει ο Vucetich το 1901, προτείνοντας τη δημιουργία μόνιμης «Διεθνούς Επιτροπής» και «Διηπειρωτικών Γραφείων» σε κάθε ήπειρο.

1.3) Διεθνής Αστυνόμευση-Από τις Πολιτικές Σκοπιμότητες στην Καταπολέμηση του Εγκλήματος

Προηγουμένως, έγινε αναφορά στο πώς οι διεθνείς αστυνομικές πρακτικές στην Ευρώπη κατά τον 19ο αιώνα αποσκοπούσαν σε μεγάλο βαθμό σε πολιτικούς στόχους και, επηρεαζόμενες από τις σκοπιμότητες της εθνικής κυριαρχίας, ήταν κυρίως διακρατικές και περιορισμένης συνεργασίας.

Ωστόσο,¹⁸ προς τα τέλη του 19ου αιώνα, οι στόχοι των διεθνών αστυνομικών δραστηριοτήτων άρχισαν να διαχωρίζονται από τις επιταγές των εθνικών κυβερνήσεων και να προσανατολίζονται πλέον προς ζητήματα περισσότερο αντιμετώπισης του εγκλήματος. Επίσης, ενώ οι διμερείς και ad hoc συμφωνίες παρέμειναν οι κυριότερες μορφές διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας, οι προσπάθειες για τη διάρθρωση της αστυνομικής συνεργασίας σε ευρύτερη διεθνή βάση αυξήθηκαν σε αριθμό. Η διεθνής αστυνόμευση, υπό τη βάση συγκεκριμένων αντεγκληματικών στόχων, είχε αναπτυχθεί με πολύ μέτριο τρόπο μέχρι τότε και οι προσπάθειες που έγιναν για την οικοδόμηση της αστυνομικής συνεργασίας σε ευρύ διεθνές επίπεδο, δεν είχαν μεγάλη επιτυχία.

Ωστόσο, το γεγονός ότι οι άλλοτε πολιτικές σκοπιμότητες που εξυπηρετούσαν οι διεθνείς αστυνομικές δράσεις στο παρελθόν, μειώθηκαν υπέρ των αμιγώς

¹⁸ *Ibid*, p. 101-102.

αστυνομικών καθηκόντων, σε συνδυασμό με τις πολυάριθμες πολυκρατικές προσπάθειες προς την κατεύθυνση αυτή, φανερώνει τις σημαντικές μεταβολές στη δυναμική της διεθνούς αστυνόμευσης, οι συνέπειες της οποίας δεν ήταν ακόμη εμφανείς.

Επομένως, αξίζει να αναλογιστούμε εν συντομία, τη δυναμική αυτών των μετασχηματισμών καθώς και τις συνθήκες για τη σχετική αποτυχία τους.

Οι διεθνείς πρωτοβουλίες του 19ου αιώνα, σχετικά με την αντιμετώπιση του φαινομένου του αναρχισμού και την πορνείας, ήταν αναγκαίο να διαμορφωθούν με γνώμονα τη σύνθετη σχέση μεταξύ των διακρατικών ρυθμίσεων (συμφωνιών) και των πρακτικών της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας. Οι κοινωνικοπολιτικές συνθήκες που διαμορφώθηκαν στις Αρχές του 20ού αιώνα, απέτρεψαν την ευρεία υποστήριξη των διακυβερνητικών συμφωνιών που προσπαθούσαν να επισημοποιήσουν τη διεθνή αστυνομική συνεργασία στο επίπεδο του διεθνούς δικαίου και πρόσθεσαν επίσης τα όρια του πεδίου των στόχων της διοικητικής αστυνομίας που παρέμεναν πολύ στενά συνδεδεμένοι με τις οδηγίες των εθνικών κυβερνήσεων. Η επίτευξη αποτελεσματικής πρακτικής συνεργασίας μεταξύ των αστυνομιών, ακόμη και όταν επιτεύχθηκε μετά τις επίσημες διακυβερνητικές συνθήκες, δεν διέπονταν από τις συνθήκες που κατάφεραν να συμφωνήσουν, αλλά εκπονήθηκε «από κάτω προς τα πάνω», σε επίπεδο αναπτυσσόμενης ευρωπαϊκής αστυνομικής κουλτούρας εμπειρογνομόνων.

Συνεπώς, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι ενώ οι συμφωνίες της Ρώμης και της Αγίας Πετρούπολης (1898 και 1904 αντίστοιχα, με σκοπό την κοινή αντιμετώπιση του αναρχισμού από τα κράτη της Ευρώπης), απέτυχαν να διαμορφώσουν μια κοινή διεθνή αντίδραση της αστυνομίας κατά της αναρχικής απειλής, από την άλλη, προσέφεραν ένα πεδίο για τους επικεφαλής της αστυνομίας για να συμφωνήσουν και να κατοχυρώσουν και θεσμικά πλέον, τις εξελίξεις της διεθνούς αστυνόμευσης σε θέματα κοινής αστυνομικής πρακτικής που είχαν αρχίσει να διαμορφώνονται πολλά χρόνια νωρίτερα.

Κατά τη διάρκεια του 19^{ου} αιώνα, άρχισαν να υλοποιούνται με ταχείς ρυθμούς, πρωτοβουλίες συνεργασίας σε διεθνές επίπεδο που αφορούσαν διάφορους τομείς της παγκόσμιας κοινότητας, όπως οι επικοινωνίες, η τεχνολογία, κλπ. Υπολογίζεται, ότι πραγματοποιήθηκαν πάνω από δύο χιλιάδες διεθνείς συναντήσεις από το 1843 έως το 1910 που είχαν ως αποτέλεσμα τη σύσταση διαφόρων φορέων παγκόσμιας εμβέλειας και δράσης (π.χ. η παγκόσμια ταχυδρομική ένωση, η παγκόσμια ένωση τηλεγραφίας, κλπ.).

Η διεθνοποίηση των τρόπων λειτουργίας της αστυνομίας από τα μέσα μέχρι τα τέλη του 1900, ακολούθησε το μονοπάτι της παγκοσμιοποίησης της κοινωνικής ζωής. Στους τομείς του δικαίου και της καταπολέμησης του εγκλήματος, υπήρξαν διάφορες διεθνείς πρωτοβουλίες ταυτόχρονα με την εξέλιξη των μεθόδων αστυνόμευσης. Ωστόσο, δεν υπήρχε θεσμική σύνδεση μεταξύ των διεθνών προσπαθειών στους τομείς του Ποινικού Δικαίου και της Εγκληματολογίας και των διαφόρων πρακτικών και οργανισμών διεθνούς αστυνόμευσης. Οι διεθνείς οργανισμοί Ποινικού Δικαίου και Εγκληματολογίας¹⁹, σπάνια συζητούσαν θέματα αστυνόμευσης τα οποία θεωρούσαν απλά διαδικαστικά ζητήματα.

Ταυτόχρονα όμως, μέρος της ραγδαίας εξέλιξης της κοινωνικής ζωής ήταν και το ίδιο το έγκλημα. Η ανάπτυξη της τεχνολογίας, η χρήση των μέσων μαζικής μεταφοράς και επικοινωνίας, αποτέλεσαν την αιτία ώστε πληθώρα εγκλημάτων (ναρκωτικά, πορνεία, λαθρεμπόριο κλπ.) τα οποία προηγουμένως περιορίζονταν στα στενά γεωγραφικά όρια ενός κράτους, να επεκταθούν πέρα από αυτό, λαμβάνοντας πλέον τη μορφή οργανωμένου εγκλήματος με διεθνή διάσταση. Αποτέλεσμα αυτού, ήταν η θέσπιση ποινικών κανόνων σε διεθνές επίπεδο, για την αποτελεσματικότητα των οποίων ανέκυπτε το ζήτημα εφαρμογής τους από τις Αρχές επιβολής του νόμου του κάθε κράτους και ακολούθως η αναγκαιότητα για περαιτέρω συνεργασία μεταξύ των αστυνομιών σε διεθνές επίπεδο.

1.4) Το Πρώτο Συνέδριο της Διεθνούς Εγκληματολογικής Αστυνομίας- Μονακό, 1914

Το συνέδριο αυτό, αποτέλεσε την αντίστοιχη ευρωπαϊκή πρωτοβουλία με τις προσπάθειες της Λατινικής Αμερικής, για τη εγκαθίδρυση της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας.

Ωστόσο, αν και το «Πρώτο Συνέδριο της Διεθνούς Αστυνομικής Αστυνομίας»²⁰ που πραγματοποιήθηκε στο Μονακό τον Απρίλιο του 1914, δεν επέφερε επίσης θετικά αποτελέσματα για την καθιέρωση μιας βιώσιμης οργάνωσης με αντικείμενο της την διεθνή αστυνομική συνεργασία, έθεσε ουσιαστικά τον θεμέλιο

¹⁹ Επί παραδείγματι η «Διεθνής Ένωση Ποινικού Δικαίου» (*International Union of Criminal Law*) ή αλλιώς στη γερμανική γλώσσα «*Internationale Kriminalistische Vereinigung (IKV)*» μια σημαντική ευρωπαϊκή ένωση νομικών επιστημόνων που ιδρύθηκε από τους Franz von Liszt, Adolphe Prins και Gerardus van Hamel.

²⁰ *Interpol official website, History*, <https://www.interpol.int/About-INTERPOL/History>.

λίθο για την ίδρυση του μετέπειτα Παγκόσμιου Οργανισμού Εγκληματολογικής Αστυνομίας, της Interpol.

Το συνέδριο του Μονακό προσέλκυσε περίπου τριακόσιους δικαστές, διπλωμάτες, δικηγόρους, καθηγητές νομικών επιστημών και αξιωματικούς της αστυνομίας, από είκοσι τέσσερις χώρες. Σχεδόν όλες οι ευρωπαϊκές χώρες εκπροσωπήθηκαν, μεταξύ των οποίων η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιταλία και η Ρωσία, όπως και πολλά κράτη εκτός Ευρώπης, όπως η Περσία, η Αλγερία, η Κούβα και το Μεξικό. Κάποιοι αξιωματούχοι παρακολούθησαν το Συνέδριο ως επίσημοι αντιπρόσωποι των αντίστοιχων κυβερνήσεων τους, ενώ άλλοι συμμετείχαν ως παρατηρητές, ιδιωτικά. Οι σύνεδροι συζήτησαν διάφορους τρόπους για την ενίσχυση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αστυνομιών, αναφορικά με υποθέσεις που θα αφορούσαν το έγκλημα, και όχι πολιτικές υποθέσεις. Συγκεκριμένα, πραγματοποιήθηκαν τέσσερις θεματικές συνεδρίες που αφορούσαν γενικά αστυνομικά ζητήματα, μέσα αναγνώρισης, κεντρικό σύστημα καταχώρισης και διαδικασίες έκδοσης.

Τα συστήματα ανταλλαγής αστυνομικών πληροφοριών που προτάθηκαν, θα έπρεπε να εκτελούνται απευθείας μεταξύ δύο αστυνομικών υπηρεσιών, με τη βοήθεια ταχυδρομικών, τηλεγραφικών και τηλεφωνικών μέσων επικοινωνίας. Επίσης, προτάθηκε η καθιέρωση ενός παγκόσμιου συστήματος αναγνώρισης των δακτυλικών αποτυπωμάτων και των φωτογραφιών, η μελέτη για τη δημιουργία μιας συνθήκης που θα αφορούσε την έκδοση προσώπων, ένα διεθνές γραφείο συγκέντρωσης όλων των αρχείων και συντονισμού των υπηρεσιών και τέλος, η εισαγωγή της Εσπεράντο ως παγκόσμιας αστυνομικής γλώσσας.

Στο τέλος της συνάντησης που διήρκησε πέντε ημέρες, οι συμμετέχοντες ενέκριναν εν τέλει τα σχετικά ψηφίσματα. Παράλληλα, επεσήμαναν ότι θα έπρεπε να αναπτυχθούν και να βελτιωθούν οι άμεσες αστυνομικές επικοινωνίες και ότι οι διάφορες εθνικές κυβερνήσεις θα έπρεπε να επιτρέπουν στην αστυνομία να χρησιμοποιεί ελεύθερα και δωρεάν τις ταχυδρομικές, τηλεγραφικές και τηλεφωνικές επικοινωνίες για θέματα που σχετίζονται με τους διεθνείς εγκληματίες. Η γαλλική γλώσσα επιλέγηκε ως η γλώσσα για τις διεθνείς αστυνομικές επικοινωνίες, ενώ τέλος, ύστερα από σχετική πρόταση του εκπροσώπου της Ρουμανίας, συμφωνήθηκε να πραγματοποιηθεί το 1916 στο Βουκουρέστι μια νέα συνάντηση ώστε να αξιολογηθούν και να βελτιωθούν οι μέθοδοι της αστυνομίας διεθνώς.

1.5) Το Δεύτερο Συνέδριο της Διεθνούς Εγκληματολογικής Αστυνομίας - Βιέννη, 1923

Από τις 3 έως τις 7 Σεπτεμβρίου 1923, ²¹το Διεθνές Συνέδριο Αστυνομίας πραγματοποιήθηκε στην έδρα της Εγκληματολογικής Αστυνομίας στη Βιέννη. Το συνέδριο ξεκίνησε από τον Johannes Schober, τον πρόεδρο της αστυνομίας της Βιέννης, με τη βοήθεια του Robert Heindl της Γερμανίας.

Οι συμμετέχοντες εκπροσώπησαν όλα τα μεγάλα ευρωπαϊκά κράτη, συμπεριλαμβανομένης της Αυστρίας, της Γερμανίας, της Γαλλίας και της Ιταλίας, καθώς και της Αιγύπτου, της Ιαπωνίας, της Κίνας και των Ηνωμένων Πολιτειών²².

Στις συζητήσεις οι οποίες διήρκησαν πέντε ημέρες, αναπτύχθηκαν θέματα που σχετίζονταν με τη διεθνή αστυνομική συνεργασία, συμπεριλαμβανομένης και της αντιμετώπισης του διεθνούς εγκλήματος, την ανάπτυξη μιας διεθνούς αστυνομικής γλώσσας επικοινωνίας, καθώς και θέματα που αφορούσαν την τεχνολογική και ποινική εξέλιξη στον τομέα των ερευνών.

Το Συνέδριο, υιοθέτησε μια σειρά από ψηφίσματα.²³ Αναγνωρίζοντας ότι, η καταπολέμηση του διεθνούς εγκλήματος θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί επιτυχώς μόνο μέσω της συνεργασίας μεταξύ των αστυνομιών των «πολιτισμένων κρατών», το συνέδριο καταρχάς αποφάσισε να ιδρύσει την Διεθνή Επιτροπή Εγκληματολογικής Αστυνομίας (International Criminal Police Commission-ICPC).

Στόχος αυτής, ήταν να καθιερωθεί και να ενισχυθεί η αμοιβαία συνδρομή μεταξύ όλων των αστυνομικών Αρχών, λαμβάνοντας πάντα υπόψη το νομικό πλαίσιο του κάθε κράτους. Βασική επιδίωξη, ήταν να δημιουργηθούν όλα τα θεσμικά όργανα που θα ήταν κατάλληλα για την καταπολέμηση του «κοινού εγκλήματος». Επιπλέον, η συνεργασία μεταξύ των αστυνομιών θα επιτυγχάνονταν, τόσο μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τους φυγόδικους εγκληματίες, όσο και μέσω της παροχής βοήθειας στην εκπαίδευση αυτών.

Η Επιτροπή επρόκειτο να έχει την έδρα της στη Βιέννη και να διοργανώνει διεθνείς συναντήσεις κάθε χρόνο. Οι χώρες που δεν συμμετείχαν στο συνέδριο κλήθηκαν να διορίσουν τους εκπροσώπους τους, οι οποίοι θα μπορούσαν να είναι είτε

²¹ Στεργιούλης, Ε., *Η συμβολή της Interpol στην καταπολέμηση της διεθνούς εγκληματικότητας*, Αστυνομική Ανασκόπηση, Μάιος-Ιούνιος 2011, σελ.22-23.

²² Η Ελλάδα συμμετείχε ως ιδρυτικό μέλος με εκπρόσωπο τον αείμνηστο καθηγητή εγκληματολογίας Κων. Γαρδίκα.

²³ Deflem, M., *Policing World Society: Historical Foundations of International Police Cooperation*, Oxford University Press, 2002, p. 127.

αστυνομικοί είτε επίσημοι κρατικοί φορείς. Η ηγεσία της Επιτροπής θα αποτελούνταν από έναν εκλεγμένο πρόεδρο, πέντε εκπροσώπους και μία γραμματεία. Τα μέλη της Επιτροπής ενθαρρύνθηκαν ώστε οι κυβερνήσεις τους να υπογράψουν συνθήκες που θα επέβαλαν κυρώσεις στις διεθνείς πρακτικές της αστυνομίας.

Αποφασίστηκε επίσης, ότι οι αιτήσεις για συλλήψεις από ξένη αστυνομική αρχή θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν, μόνο βάσει εντολής έκδοσης, παρόλο που η αστυνομία θα είχε τη δυνατότητα να παρακολουθεί φυγάδες μέχρι να εκδοθεί μια τέτοια διαταγή. Στο πλαίσιο του Συνεδρίου, τονίστηκε η αναγκαιότητα για σύναψη διεθνών συμφωνιών έκδοσης μεταξύ των κρατών, προκειμένου να απλουστευθεί και να επιταχυνθεί η διαδικασία.

Τέλος, το Συνέδριο συνέστησε τη χρήση της γερμανικής, της αγγλικής, της γαλλικής και της ιταλικής γλώσσας για όλες τις διεθνείς αστυνομικές επικοινωνίες, ενώ μια ομάδα μελέτης θα διερευνούσε τη δυνατότητα χρήση της εσπεράντο.

1.6) Η Περίοδος 1923-έως Σήμερα

Χρονικά ορόσημα στην εξέλιξη της Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας, αποτελούν, τα έτη 1914 και 1923. Ειδικότερα, το 1914 πραγματοποιήθηκε το πρώτο Συνέδριο της Διεθνούς Εγκληματολογικής Αστυνομίας στο Μονακό οπότε και για πρώτη φορά συζητήθηκε το θέμα της ίδρυσης μίας διεθνούς υπηρεσίας εντοπισμού των διεθνών εγκληματιών. Ακολούθως, το 1923, ήταν η χρονιά κατά την οποία έλαβε χώρα το Διεθνές Αστυνομικό Συνέδριο στην Βιέννη, όπου και αποφασίστηκε η ίδρυση μιας Μόνιμης Διεθνούς Επιτροπής Εγκληματολογικής Αστυνομίας και ταυτόχρονα καταρτίστηκε το καταστατικό αυτής. Οι δύο αυτές πρωτοβουλίες, ουσιαστικά έθεσαν τις βάσεις για τη δημιουργία του μετέπειτα παγκόσμιου οργανισμού αστυνομικής συνεργασίας, της Interpol.

Ωστόσο, από το 1923 και μέχρι η πρωτοβουλία αυτή να πάρει τη μορφή που όλοι γνωρίζουμε σήμερα, πραγματοποιήθηκαν πολλές ακόμη συναντήσεις-δράσεις οι οποίες και παρατίθενται επιγραμματικά ως ακολούθως:²⁴

➤ **1926.** Στη Γενική Συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στο Βερολίνο, προτάθηκε η κάθε χώρα να καθιερώσει ένα κεντρικό σημείο επαφής στο πλαίσιο της δομής της αστυνομίας της: ο πρόδρομος του Εθνικού Κεντρικού Γραφείου (ΕθνΚΓ).

²⁴ *Interpol official website, History, <https://www.interpol.int/About-INTERPOL/History>*

- **1927.** Υιοθετήθηκε το ψήφισμα για τη δημιουργία των ΕθνΚΓ.
- **1930.** Ιδρύθηκαν εξειδικευμένα τμήματα για την αντιμετώπιση της παραχάραξης, το ποινικό μητρώο και την πλαστογραφία των διαβατηρίων.
- **1932.** Μετά το θάνατο του Δρ. Schober, ένα νέο καταστατικό προέβλεπε τη θέσπιση της θέσης του Γενικού Γραμματέα. Ο πρώτος Γενικός Γραμματέας ήταν ο επίτροπος της Αυστριακής Αστυνομίας Oskar Dressler.
- **1935.** Το διεθνές ράδιο-δίκτυο του οργανισμού ξεκίνησε, παρέχοντας ένα ανεξάρτητο τηλεπικοινωνιακό σύστημα αποκλειστικά για τη χρήση των Αρχών της εγκληματολογικής αστυνομίας.
- **1938.** Οι Ναζί ανέλαβαν τον έλεγχο μετά την καθαίρεση του προέδρου Michael Skubl. Οι περισσότερες χώρες σταμάτησαν να συμμετέχουν και ο ICPC έπαυσε ουσιαστικά να υφίσταται ως διεθνής οργανισμός.
- **1942.** ο ICPC τέθηκε πλήρως υπό τον γερμανικό έλεγχο και μεταφέρθηκε στο Βερολίνο.
- **1946.** Το Βέλγιο πρωτοστάτησε στην επαναδόμηση του οργανισμού μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ένα νέο αρχηγείο δημιουργήθηκε στο Παρίσι και το ακρωνύμιο «INTERPOL» επιλέχθηκε ως η τηλεγραφική διεύθυνση του οργανισμού. Με δημοκρατική διαδικασία εκλέχθηκε ο νέος Πρόεδρος και η Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού. Παρουσιάστηκε το σημερινό σύστημα αγγελιών της INTERPOL καθώς και οι πρώτες ερυθρές αγγελίες για άτομα που αναζητούνταν διεθνώς.
- **1949.** Ο ΟΗΕ παρέσχε στην INTERPOL συμβουλευτικό καθεστώς ως μη-κυβερνητική οργάνωση.
- **1956.** Μετά την υιοθέτηση ενός εκσυγχρονισμένου καταστατικού, η ICPC μετονομάστηκε σε «Διεθνή Οργάνωση Εγκληματολογικής Αστυνομίας-INTERPOL», συντομογραφία της ICPO-INTERPOL ή της INTERPOL. Ο Οργανισμός καταστάθηκε αυτόνομος οικονομικά, μέσω της συλλογή εισφορών από τις χώρες-μέλη και με βάση τις χορηγίες ως κύριο μέσο οικονομικής υποστήριξης.
- **1958.** Υιοθετήθηκαν κανονισμοί για τα οικονομικά της INTERPOL και έλαβε χώρα αναθεώρηση εισφορών από τα κράτη-μέλη.
- **1963.** Πραγματοποιήθηκε στη Μονρόβια της Λιβερίας, η πρώτη περιφερειακή διάσκεψη της INTERPOL.
- **1965.** Η Γενική Συνέλευση όρισε τις επίσημες υποχρεώσεις και τις πολιτικές επιχειρησιακής λειτουργίας των ΕθνΚΓ.

- **1971.** Τα Ηνωμένα Έθνη αναγνώρισαν την INTERPOL ως διακρατικό οργανισμό.
- **1972.** Υπογράφηκε συμφωνία μεταξύ της Γαλλίας και της INTERPOL, στην οποία ως έδρα του Οργανισμού ορίστηκε η Γαλλία.
- **1982.** Δημιουργήθηκε ένα ανεξάρτητο όργανο εντός της INTERPOL, με αντικείμενο του την εφαρμογή των εσωτερικών κανόνων του Οργανισμού σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων.
- **1989.** Η INTERPOL μετέφερε τη Γενική Γραμματεία της στη Λυών της Γαλλίας.
- **1990.** Το σύστημα επικοινωνίας X.400 ξεκίνησε, επιτρέποντας στα ΕθνΚΓ να αποστέλλουν ηλεκτρονικά μηνύματα μεταξύ τους και απευθείας στη Γενική Γραμματεία.
- **1992.** Εισήχθη μια αυτοματοποιημένη δυνατότητα αναζήτησης (για απομακρυσμένες αναζητήσεις) στις βάσεις δεδομένων της INTERPOL.
- **1995.** Στο πλαίσιο ενός προγράμματος περιφερειακής δράσης, η Γενική Συνέλευση υιοθέτησε κατευθυντήριες γραμμές για την ίδρυση και λειτουργία Περιφερειακών Γραφείων.
- **1998.** Δημιουργήθηκε η βάση δεδομένων του Διεθνούς Ποινικού Μητρώου (ICIS) της INTERPOL.
- **2002.** Ξεκίνησε τη λειτουργία του το πανευρωπαϊκό σύστημα επικοινωνίας I-24/7, βελτιώνοντας σημαντικά την πρόσβαση των ΕθνΚΓ στις βάσεις δεδομένων και τις υπηρεσίες της INTERPOL. Ο Καναδάς ήταν η πρώτη χώρα που συνδέθηκε με το σύστημα. Έλαβε χώρα η έναρξη λειτουργίας της βάσης δεδομένων για κλεμμένα και απολεσθέντα ταξιδιωτικά έγγραφα.
- **2003.** Πραγματοποιήθηκαν τα επίσημα εγκαίνια του Κέντρου Διοίκησης και Συντονισμού στη Γενική Γραμματεία, που επιτρέπει στον Οργανισμό να λειτουργεί 24 ώρες την ημέρα, επτά ημέρες την εβδομάδα.
- **2004.** Το γραφείο διασύνδεσης της INTERPOL εγκαινιάστηκε στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη και διορίστηκε ο πρώτος ειδικός εκπρόσωπος.
- **2005.** Εκδόθηκαν οι πρώτες Ειδικές Αγγελίες της INTERPOL-Ηνωμένων Εθνών για άτομα που υπόκειντο σε κυρώσεις του ΟΗΕ κατά της Al Qaeda και των Taliban. Η τεχνολογία MIND / FIND έδωσε τη δυνατότητα στους αξιωματικούς της πρώτης γραμμής να συνδεθούν απευθείας με τα συστήματα της INTERPOL.

- **2009.** Πραγματοποιήθηκε η επίσημη έναρξη λειτουργίας του Γραφείου του Ειδικού Εκπροσώπου της INTERPOL στην Ευρωπαϊκή Ένωση στις Βρυξέλλες.
- **2015.** Πραγματοποιήθηκαν τα επίσημα εγκαίνια των εγκαταστάσεων της INTERPOL για την καινοτομία, στη Σιγκαπούρη. Αποστολή του εν λόγω παραρτήματος είναι η καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο και η συνεχής υποβοήθηση των αστυνομιών σε όλο τον κόσμο να αντιμετωπίσουν τις αναδυόμενες απειλές διαμέσου της καινοτομίας και της κατάρτισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ: ΙΣΧΥΟΝ ΘΕΣΜΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

2.1.) Η Σύγχρονη Πραγματικότητα – Η Αναγκαιότητα της Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας

Η παγκοσμιοποίηση και η αυξανόμενη οικονομική αλληλεξάρτηση ανάμεσα στις χώρες, έχουν ενθαρρύνει και προωθήσει τον μετασχηματισμό του εγκλήματος πέρα από τα σύνορα σε όλα τα μέρη του κόσμου. Βελτιωμένες τεχνολογίες επικοινωνιών και πληροφοριών, μεγαλύτερη κινητικότητα των ανθρώπων, των αγαθών και των υπηρεσιών σε όλες τις χώρες και η εμφάνιση μιας παγκοσμιοποιημένης οικονομίας έχουν εξωθήσει το έγκλημα μακρύτερα από την εγχώρια βάση του.

Η κατάρρευση αρχικά των παλαιών καθεστώτων στην ΕΣΣΔ και τη Γιουγκοσλαβία και στη συνέχεια η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), με την ένταξη των πρώην κομμουνιστικών κρατών της Ανατολικής και Κεντρικής Ευρώπης, έχουν εκθέσει τις ευρωπαϊκές χώρες σε σχετικά περισσότερες σοβαρές απειλές διακρατικού οργανωμένου εγκλήματος (Transnational Organized Crime-TOC), από οποιαδήποτε άλλη περιοχή στον κόσμο. Το χάος που ακολούθησε σε χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ μετά και την κατάρρευση του τείχους του Βερολίνου, αποτέλεσε τη γενεσιουργό αιτία, για την αύξηση των διεθνικών εγκλημάτων. Καθώς η φτώχεια εξαπλώνονταν και τα κρατικά θεσμικά όργανα στερούνταν πόρους στην Ανατολική και Κεντρική Ευρώπη, οργανωμένες εγκληματικές ομάδες γιγαντώθηκαν και ισχυροποίησαν τη δράση τους. Η διαδικασία ενσωμάτωσης στην Ε.Ε. και η προσέγγιση της ενιαίας αγοράς επέτρεψαν την ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων και αγαθών εντός της Ε.Ε., παρέχοντας έτσι άφθονες ευκαιρίες ώστε τα εγκληματικά δίκτυα των κρατών της Ανατολικής Ευρώπης να επεκτείνουν τις δραστηριότητες τους προς τα δυτικά.

Από την άλλη, σε πολλά σημεία του πλανήτη, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, μαίνονται εμφύλιες συρράξεις ή πολεμικές αναμετρήσεις μεταξύ κρατών, γεγονός με ολέθριες συνέπειες σε παγκόσμιο επίπεδο. Εκατομμύρια ανθρώπων αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις περιοχές τους, ακόμη και την ίδια τους τη χώρα και να αναζητήσουν την ασφάλεια και την επιβίωση μακριά σε άλλες χώρες. Οργανωμένα κυκλώματα δουλεμπόρων, εκμεταλλευόμενα την ανθρώπινη απόγνωση, δραστηριοποιούνται σε βάρος τόσο των προσφύγων, όσο και των χωρών υποδοχής τους, υποσχόμενα έναντι αδράς αμοιβής, την μεταφορά τους σε χώρες με οικονομική ευημερία. Φυσικά, κάθε άλλο παρά αγαθές είναι οι προθέσεις των λαθροδιακινητών, οι οποίοι πέρα από το ότι

εισπράττουν μεγάλα χρηματικά ποσά για να μεταφέρουν τους ανθρώπους σε χώρες ιδιαίτερα της βόρειας και κεντρικής Ευρώπης, δε διστάζουν να διαπράξουν σωρεία άλλων εγκλημάτων σε βάρος τους όπως το εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων, η εκπόρνευση τους, η διακίνηση ναρκωτικών, οι απαγωγές, κλπ. Ταυτόχρονα, μεταξύ των ανθρώπων- θύματα που πραγματικά εναποθέτουν τις ελπίδες τους για ένα καλύτερο αύριο στα κυκλώματα παράνομης μετανάστευσης, συνταξιδεύουν στοιχεία με ακραία ριζοσπαστική συμπεριφορά, με απώτερο σκοπό να επεκτείνουν την εγκληματική ή την τρομοκρατική τους δράση, στις χώρες υποδοχής τους.

Σύμφωνα με σχετικές έρευνες, το οργανωμένο έγκλημα²⁵ (Organized Crime-OC) έφθασε σε ανησυχητικά επίπεδα τις τελευταίες δεκαετίες, ιδιαίτερα στην Ευρώπη. Οι εγκληματικές αυτές ομάδες, ασχολούνται με ένα ευρύ φάσμα εγκληματικών δραστηριοτήτων, όπως κλοπές αυτοκινήτων, ληστείες, παραχάραξη, διαρρήξεις, παράνομο τζόγο, έκνομες ενέργειες με τη χρήση του διαδικτύου, οργανωμένη πορνεία, διακίνηση ναρκωτικών, όπλων αλλά και πυρηνικών υλικών.

Παρόμοια κατάσταση επικρατεί και σε ότι αφορά το φαινόμενο της τρομοκρατίας. Οι τρομοκρατικές επιθέσεις που από την αρχή του αιώνα μας με ορόσημο την 11η Σεπτεμβρίου 2001, σημάδεψαν την ανατολή της 3ης χιλιετίας, υποδηλώνουν την ανάπτυξη σε παγκόσμιο επίπεδο ενός νέου είδους πολέμου που στηρίζεται στην αντίληψη της «ασύμμετρης απειλής» και της πολεμικής αντιπαράθεσης, της σύγκρουσης χωρίς κανόνες παιχνιδιού με το ένα εκ των δύο στρατοπέδων να είναι αόρατο, να πλήττει τυφλά, απροειδοποίητα και με όλα τα μέσα²⁶.

Σήμερα, είναι σαφές ότι η άνοδος του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος παγκοσμίως, το οποίο αποδεδειγμένα διατηρεί πλέον στενούς δεσμούς με το φαινόμενο της τρομοκρατίας, επηρεάζει πολλές πτυχές της καθημερινής ζωής γενικότερα, αφού επηρεάζεται το σύστημα οικονομικής, κοινωνικής, αλλά και πολιτιστικής οργάνωσης ολόκληρου του κόσμου.

Στον αντίποδα, των όσων προαναφέρθηκαν, η μόνη λύση για την πρόληψη και την καταπολέμηση του διεθνικού εγκλήματος, ανεξάρτητα από τη μορφή που αυτό

²⁵ Ο ορισμός του «οργανωμένου εγκλήματος», λόγω της ιδιαιτερότητας και της πολυπλοκότητας που παρουσιάζει η εγκληματική αυτή δραστηριότητα, αποτέλεσε και αποτελεί σημείο διαφωνιών σε όλα τα διεθνή fora. Όμως παρά τις κατά καιρούς εννοιολογικές διακυμάνσεις, ως οργανωμένο έγκλημα θεωρείται «η οργάνωση προσώπων που έχει σαν σκοπό την άσκηση εγκληματικής δραστηριότητας σε διαρκή βάση, προκειμένου να αποκομίσει οικονομικά οφέλη και να ελέγξει εθνικές και διεθνείς καταστάσεις». Οργανωμένο Έγκλημα, Επίσημη Ιστοσελίδα Ελληνικής Αστυνομίας, http://www.astynomia.gr/index.php?option=ozo_content&perform=view&id=2481&Itemid=400&lang

²⁶ Γιαλλουρίδης, Χ., «Η πλανητική τρομοκρατία και τα αίτια της», Εφημερίδα Καθημερινή, 31-07-2005.

λαμβάνει, είναι η στενή συνεργασία μεταξύ των Αρχών επιβολής του νόμου σε διεθνές επίπεδο.

Η ανάγκη για διεθνή αστυνομική συνεργασία κρίνεται επιτακτική, καθόσον μόνο μέσω αυτής καθίσταται δυνατή²⁷:

- η ταχεία και έγκυρη ανταλλαγή πληροφοριών για την εγκληματική δράση, την αναζήτηση και τη σύλληψη προσώπων διεθνώς διωκόμενων,
- η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αστυνομιών, για την πρόληψη ή καταπολέμηση έκνομων ενεργειών,
- οι κοινές επιχειρήσεις, κοινές έρευνες, επί σοβαρών υποθέσεων,
- η ανταλλαγή πληροφοριών σε περιπτώσεις μεγάλων αθλητικών διοργανώσεων, συναθροίσεων, μαζικών μετακινήσεων, κλπ.,
- η συνδρομή σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης (τρομοκρατικές ενέργειες, θεομηνίες, φυσικές καταστροφές, κλπ.)
- η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών σχετικά με θέματα στρατηγικής ή επιχειρησιακής φύσης,
- η παροχή εκπαίδευσης, τεχνογνωσίας.

Ωστόσο, καίτοι οι ανωτέρω δυνατότητες, αποτελούν ουσιαστικά το βασικό αντικείμενο της κοινής δράσης των Αρχών επιβολής του νόμου στο πλαίσιο της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας, αυτές δεν εξαντλούνται, καθόσον εξελίσσονται συνεχώς, αφού και το ίδιο το έγκλημα από τη φύση του έχει μια ιδιαίτερη δυναμική και εξέλιξη.

2.2) Η Θεσμική και Λειτουργική Όψη των Παγκόσμιων Οργανισμών Αστυνομικής Συνεργασίας

Ο Διεθνής Οργάνωση Εγκληματολογικής Αστυνομίας (INTERPOL)

Η Interpol αποτελεί ουσιαστικά, τον μόνο Οργανισμό Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας, σε παγκόσμιο επίπεδο.

Προηγουμένως αναφέρθηκαν όλες οι χρονολογίες-σταθμοί στην ιστορία του Οργανισμού, από το 1914 που έλαβε χώρα το πρώτο συνέδριο της Διεθνούς Εγκληματολογικής Αστυνομίας, οπότε και συζητήθηκε το θέμα της ίδρυσης μιας διεθνούς

²⁷ Όπως αυτά προκύπτουν από την πολυετή επαγγελματική εμπειρία του γράφοντος.

υπηρεσίας εντοπισμού των διεθνών εγκληματιών, μέχρι και το 2015 όπου έλαβαν χώρα στη Σιγκαπούρη τα πρώτα εγκαίρια του διεθνούς συγκροτήματος της Interpol.

Ενδιάμεσα και χάρη στην κοινή προσπάθεια και πίστη των κρατών-μελών του να αντιμετωπίσουν από κοινού το διεθνές έγκλημα, πραγματοποιήθηκαν πολλές ζυμώσεις, υπήρξαν συμφωνίες αλλά εξίσου και σοβαρές διαφωνίες ως προς τον τρόπο λειτουργίας και την αποστολή του. Πλην όμως, ο κοινός σκοπός υπερίσχυσε και σήμερα η Interpol αποτελεί ένα παγκόσμιο οικοδόμημα, το μεγαλύτερο σε κλίμακα, μετά τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών.

2.2.1.) Τα Κράτη – Μέλη της INTERPOL

Στον Οργανισμό συμμετέχουν σήμερα 195 χώρες και από τις πέντε ηπείρους. Κάθε χώρα διατηρεί Εθνικό Κεντρικό Γραφείο (ΕθνΚΓ), το οποίο στελεχώνεται από αξιωματικούς των εθνικών Αρχών επιβολής του νόμου. Το ΕθνΚΓ αποτελεί τη σύνδεση της κάθε χώρας με το παγκόσμιο δίκτυο της INTERPOL, επιτρέποντας στις χώρες μέλη να συνεργαστούν σε διασυνοριακές έρευνες. Τα ΕθνΚΓ συμμετέχουν όλο και περισσότερο στη διαμόρφωση της κατεύθυνσης του Οργανισμού.²⁸

2.2.2.) Η Αποστολή της INTERPOL

Αποστολή της Interpol²⁹ είναι η πρόληψη και η καταπολέμηση της εγκληματικότητας μέσω της ενισχυμένης συνεργασίας και της καινοτομίας, σε θέματα αστυνομίας και ασφάλειας, τόσο ανάμεσα στα κράτη-μέλη της, όσο και ανάμεσα στον Οργανισμό και τους άλλους Οργανισμούς επιβολής του νόμου με τους οποίους έχει συνάψει ειδικές συμφωνίες συνεργασίας (π.χ. Europol).

Ειδικότερα, σκοπός της Interpol είναι να διευκολύνει την ευρύτερη δυνατή αμοιβαία συνδρομή μεταξύ όλων των Αρχών επιβολής του νόμου. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Καταστατικού της,³⁰ η αμοιβαία υποστήριξη των εμπλεκόμενων Αρχών επιβολής του νόμου, θα πρέπει να πραγματοποιείται εντός των νομικών πλαισίων που θέτει η εθνική νομοθεσία του κάθε κράτους. Επίσης, σκοπός της είναι να διασφαλίσει

²⁸ *Interpol official website*, Member Countries: <https://www.interpol.int/Member-countries/World>

²⁹ *Interpol official website*, Vision and mission, <https://www.interpol.int/About-INTERPOL/Vision-and-mission>

³⁰ Παπαγιάννης Δ., *Ο χώρος της ασφάλειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2008.

ότι οι αστυνομικές υπηρεσίες μπορούν να επικοινωνούν με ασφάλεια μεταξύ τους σε όλο τον κόσμο, καθώς και να παρέχει απρόσκοπτα την παγκόσμια πρόσβαση στα δεδομένα και τις πληροφορίες της αστυνομίας. Παράλληλα, παρέχει επιχειρησιακή υποστήριξη σε συγκεκριμένους τομείς προτεραιότητας, ενθαρρύνει τη συνεχή βελτίωση της ικανότητας της αστυνομίας να προλαμβάνει και να καταπολεμά την εγκληματικότητα και τέλος προωθεί την ανάπτυξη των γνώσεων και των δεξιοτήτων που απαιτούνται για μία αποτελεσματική διεθνή αστυνόμευση.

2.2.3.) Το Νομικό πλαίσιο της INTERPOL

Το Καταστατικό του Οργανισμού³¹, αποτελεί το θεμελιώδες νομικό κείμενο αυτού. Υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση στο πλαίσιο της 25^{ης} συνόδου, το 1956 στη Βιέννη. Μέσα στα πενήντα άρθρα του, περιγράφει τους στόχους και τους σκοπούς της INTERPOL, τα όργανα και τη δομή του, τον προϋπολογισμό και τους πόρους του, καθώς και τις σχέσεις του Οργανισμού με άλλους Οργανισμούς.

Εκτός από το Καταστατικό, μια σειρά από άλλα νομικά κείμενα, συμπληρώνουν το νομικό πλαίσιο της INTERPOL. Σε αυτά περιλαμβάνονται: Οι Γενικοί Κανονισμοί, Κανόνες της Διαδικασίας της Γενικής Συνέλευσης, Κανόνες Διαδικασίας της Εκτελεστικής Επιτροπής, Οικονομικές ρυθμίσεις, οι κανόνες που διέπουν την επεξεργασία των πληροφοριών καθώς και οι κανόνες για τον έλεγχο των πληροφοριών και την πρόσβαση σε αρχεία του Οργανισμού.

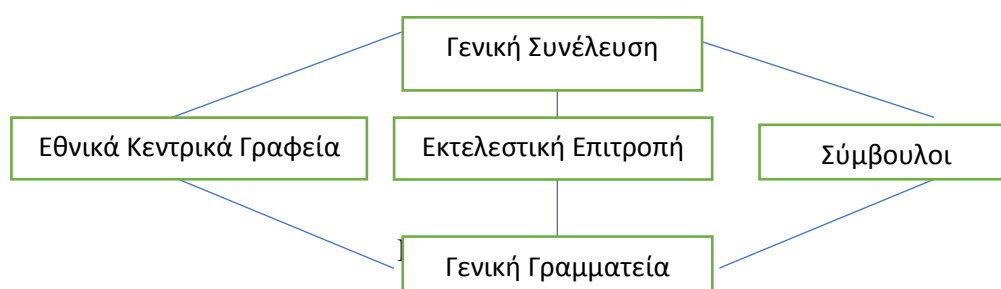
Αξίζει να σημειωθεί ότι, το Καταστατικό ορίζει πως η διεθνής αστυνομική συνεργασία πρόκειται να διεξαχθεί στο πνεύμα της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Για παράδειγμα, αυτή η δέσμευση για τα ανθρώπινα δικαιώματα εκφράζεται μέσα από τη συνεργασία του Οργανισμού με τα διεθνή δικαστήρια και μέσα από την προσεκτική επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων.

Επίσης, απαγορεύεται αυστηρά στον Οργανισμό, να αναλάβει οποιαδήποτε παρέμβαση ή δραστηριότητα πολιτικού, στρατιωτικού, θρησκευτικού ή φυλετικού χαρακτήρα (άρθρο 3).

³¹ *Constitution of Interpol*:
https://www.interpol.int/content/download/9429/69209/version/13/file/01%20E%20CONSTITUTION%2009%202017_ok.pdf.

2.2.4.) Η Θεσμική Διάρθρωση της INTERPOL

Η Γενική Συνέλευση, η Εκτελεστική Επιτροπή, ο Γενικός Γραμματέας, τα Εθνικά Κεντρικά Γραφεία (ΕθνΚΓ), οι Σύμβουλοι, και η Επιτροπή Ελέγχου Αρχείων, αποτελούν τα Διοικητικά Όργανα της INTERPOL.³²

Η Γενική Συνέλευση :

Η Γενική Συνέλευση αποτελείται από εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους που ορίζονται από τις κυβερνήσεις των Κρατών Μελών. Καθώς η Γενική Συνέλευση αποτελεί το ανώτερο όργανο διοίκησης της INTERPOL, συνέρχεται μία φορά το χρόνο και λαμβάνει όλες τις σημαντικές αποφάσεις για τη γενική πολιτική, τους πόρους που είναι αναγκαίοι για την επίτευξη της διεθνούς συνεργασίας, τις μεθόδους εργασίας και τις οικονομικές και προγραμματικές δραστηριότητες του Οργανισμού. Επίσης η Γενική Συνέλευση εκλέγει την Εκτελεστική Επιτροπή του. Οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία. Κάθε Κράτος Μέλος έχει μία ψήφο.

Ο Πρόεδρος του Οργανισμού εκλέγεται από τη Γενική Συνέλευση για περίοδο τεσσάρων ετών. Ο ρόλος του είναι να προεδρεύει στη Γενική Συνέλευση και στην Εκτελεστική Επιτροπή και να διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες της INTERPOL, είναι σε συμμόρφωση με τις αποφάσεις που λαμβάνονται στις συναντήσεις των ανωτέρω οργάνων.

Η Εκτελεστική Επιτροπή:

Η Εκτελεστική Επιτροπή της INTERPOL είναι ένα συμβουλευτικό όργανο, που συνέρχεται τρεις φορές ετησίως, συνήθως Μάρτιο, Ιούλιο και αμέσως πριν από κάθε Γενική Συνέλευση.

Η Εκτελεστική Επιτροπή της INTERPOL αποτελείται από 13 μέλη:

³² *Constitution of Interpol*:
https://www.interpol.int/content/download/9429/69209/version/13/file/01%20E%20CONSTITUTION%2009%202017_ok.pdf.

Τον Πρόεδρο του Οργανισμού, Τρεις Αντιπροέδρους, Εννέα αντιπροσώπους /μέλη
Τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής πρέπει να προέρχονται από διαφορετικές χώρες
και ο Πρόεδρος και οι τρεις Αντιπρόεδροι πρέπει να προέρχονται από διαφορετικές
ηπείρους.

Ο ρόλος της σύμφωνα με το άρθρο 22 του Καταστατικού της INTERPOL, είναι
να :

- Επιβλέπει την εκτέλεση των αποφάσεων της Γενική Συνέλευσης (σ.σ. supervise the execution of the decisions of the General Assembly)
- Προετοιμάζει τα θέματα της Ημερήσιας Διάταξης τα Γενικής Συνέλευσης
- Υποβάλλει στη Γενική Συνέλευση κάθε σχέδιο ή πρόγραμμα εργασίας που θεωρεί ως χρήσιμο
- Επιβλέπει τη διοικητική λειτουργία και εργασία της Γενικής Γραμματείας.

Η Γενική Γραμματεία:

Η Γενική Γραμματεία διοικείται από το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού, ο οποίος διορίζεται κατόπιν ψηφοφορίας από τη Γενική Συνέλευση για περίοδο 5 ετών, με δικαίωμα επανεκλογής.

Ο Γενικός Γραμματέας είναι ο επικεφαλής αξιωματούχος του Οργανισμού. Είναι υπεύθυνος για την παρακολούθηση της καθημερινής λειτουργίας της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας και της υλοποίησης των αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης και της Εκτελεστικής Επιτροπής.

Εθνικά Κεντρικά Γραφεία INTERPOL (National Central Bureaus NCB):

Κάθε κράτος μέλος της INTERPOL διατηρεί ένα Εθνικό Κεντρικό Γραφείο (NCB) το οποίο στελεχώνεται από προσωπικό των εθνικών δυνάμεων επιβολής του Νόμου. Το Ε.Κ.Γ είναι το ορισμένο σημείο επαφής για τη Γενική Γραμματεία, τα περιφερειακά γραφεία της INTERPOL και για τα άλλα Ε.Κ.Γ των κρατών μελών, όταν αιτούνται συνδρομή για διεθνείς έρευνες και εντοπισμό και σύλληψη διωκομένων ατόμων.

Οι Σύμβουλοι:

Σε επιστημονικά θέματα, ο Οργανισμός μπορεί να χρησιμοποιεί συμβούλους. Ο ρόλος τους είναι καθαρά συμβουλευτικός.

Η Επιτροπή Ελέγχου των Αρχείων:

Είναι ένας ανεξάρτητος φορέας, ο οποίος εξασφαλίζει ότι η επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών από τον Οργανισμό, είναι σε πλήρη συμμόρφωση με τους κανόνες τους οποίους η INTERPOL έχει θέσει για το θέμα αυτό.

2.2.5.) Η Ανταλλαγή πληροφοριών διαμέσου της INTERPOL

Οι Αρχές επιβολής του νόμου δύναται να ανταλλάσσουν εγκληματολογικές πληροφορίες, τηρώντας την εθνική τους νομοθεσία και εντός των ορίων της αρμοδιότητάς τους, για την πρόληψη και έρευνα αξιόποινων πράξεων εφόσον το εθνικό δίκαιο δεν απαιτεί την άδεια των δικαστικών Αρχών.

Μεταξύ των πληροφοριών που μπορούν να ανταλλαγούν είναι: στοιχεία ταυτότητας προσώπων, στοιχεία που αφορούν αντικείμενα, ταξιδιωτικά έγγραφα, διευθύνσεις, στοιχεία συνδρομητών τηλεφωνικών συνδέσεων, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο που δύναται να αποτελέσει κατά την κρίση του αστυνομικού, αντικείμενο εκμετάλλευσης στο πλαίσιο μιας έρευνας. Η διαβίβαση των πληροφοριών γίνεται σε απλό έγγραφο με παράθεση των στοιχείων και διατύπωση του αιτήματος.

2.2.6.) Το Παγκόσμιο Σύστημα Επικοινωνίας μεταξύ Αστυνομιών της INTERPOL-I-24/7

Το Παγκόσμιο Σύστημα Επικοινωνίας μεταξύ Αστυνομιών της INTERPOL- I-24/7,³³ συνδέει τις δυνάμεις επιβολής του Νόμου στα 195 κράτη μέλη της, παρέχοντας τους τα μέσα να μοιράζονται κρίσιμες πληροφορίες σχετικά με εγκληματικές δραστηριότητες και εγκληματίες 24 ώρες την ημέρα 7 ημέρες την εβδομάδα.

Χρησιμοποιώντας το σύστημα I-24/7, τα Εθνικά Κεντρικά Γραφεία (National Central Bureaus - NCBs) έχουν τη δυνατότητα να αναζητήσουν και να διασταυρώσουν δεδομένα σε δευτερόλεπτα, με άμεση πρόσβαση στις βάσεις δεδομένων που περιλαμβάνουν πληροφορίες για ύποπτους για τρομοκρατία, διωκόμενα άτομα, δακτυλικά αποτυπώματα, προφίλ DNA, κλεμμένα και απωλεσθέντα ταξιδιωτικά έγγραφα, κλεμμένα οχήματα, κλεμμένα έργα τέχνης κλπ.

Παρότι το σύστημα I-24/7, έχει αρχικά εγκατασταθεί στα Εθνικά Κεντρικά Γραφεία, η INTERPOL ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να επεκτείνουν την πρόσβαση και

³³ *Interpol*, Data Exchange, <https://www.interpol.int/INTERPOL-expertise/Data-exchange>

σε άλλες εθνικές δυνάμεις επιβολής του Νόμου. Τα Εθνικά Κεντρικά Γραφεία ελέγχουν και καθορίζουν το επίπεδο πρόσβασης στις βάσεις INTERPOL.

2.2.7.) Οι Αγγελίες INTERPOL

Τα δελτία πληροφοριών³⁴ που ανταλλάσσονται μεταξύ των Κρατών Μελών της INTERPOL, ανάλογα με το περιεχόμενο και τον σκοπό τους, διακρίνονται σε:

Ερυθρά Αγγελία: Σύλληψη διωκομένων με σκοπό την έκδοσή τους.

Κίτρινη Αγγελία: Εντοπισμός εξαφανισθέντων προσώπων.

Μπλε Αγγελία: Εντοπισμός και Συλλογή πληροφοριών για άτομα που σχετίζονται με τη διάπραξη εγκλημάτων.

Μαύρη Αγγελία: Αναζήτηση πληροφοριών αναφορικά με ανεύρεση πτωμάτων αγνώστων στοιχείων ταυτότητας.

Πράσινη Αγγελία: Πληροφορίες για πρόσωπα που έχουν διαπράξει ποινικά αδικήματα και είναι πιθανό να επαναλάβουν αυτά τα εγκλήματα και σε άλλες Χώρες.

Πορτοκαλί Αγγελία: Προειδοποίηση των Αρχών επιβολής του νόμου, για πιθανές απειλές από όπλα, βόμβες και άλλα επικίνδυνα υλικά.

Ειδική Αγγελία INTERPOL & Ηνωμένων Εθνών: Πληροφορίες των Ηνωμένων Εθνών για ομάδες και άτομα που σχετίζονται με διεθνείς τρομοκρατικές οργανώσεις.

Μωβ Αγγελία: Προειδοποίηση-Ενημέρωση σχετικά με την μεθοδολογία, τα αντικείμενα, τις συσκευές ή των μεθόδων απόκρυψης, που χρησιμοποιούνται από δράστες και/ή αιτήματα για πληροφορίες σχετικά με αξιόποινες πράξεις, προκειμένου εξιχνιαστούν.

Με βάση τα αιτήματα των Εθνικών Κεντρικών Γραφείων (ΕΚΓ), η Γενική Γραμματεία εκδίδει Αγγελίες στις επίσημες γλώσσες της INTERPOL, ήτοι την Αραβική, Αγγλική, Γαλλική και Ισπανική.

Ραδιοαγγελία (Diffusion): Γενική αγγελία διεθνών αναζητήσεων, η οποία διαβιβάζεται από ένα Κράτος - Μέλος της INTERPOL προς ένα ή ορισμένα ή όλα τα Κράτη - Μέλη της INTERPOL, χωρίς απαραίτητα τη μεσολάβηση της Γενικής Γραμματείας της INTERPOL. Αφορά αναζητήσεις προσώπων με σκοπό την σύλληψη και έκδοση και αναζητήσεις προσώπων με σκοπό τον εντοπισμό (εξακρίβωση τόπου διαμονής διωκομένου σε εθνικό επίπεδο, εξαφανισθέντων, μαρτύρων κλπ.).

³⁴ *Interpol Official Website*, Notices, <https://www.interpol.int/INTERPOL-expertise/Notices>

2.2.8.) e-A.S.F. 2 (Automated Search Facility):

Είναι η εφαρμογή³⁵ αναζήτησης στην βάση δεδομένων της Γενικής Γραμματείας της INTERPOL όπου καταχωρούνται:

- Διεθνώς διωκόμενα ή/και αναζητούμενα άτομα,
- Κλαπέντα οχήματα,
- Κλαπέντα ταξιδιωτικά ή ατομικά έγγραφα (διαβατήρια, έγγραφα ταυτότητας, VISAS),
- Κάρτες πληρωμής (πιστωτικές, χρεωστικές, κλπ),
- Βιολογικό υλικό (DNA),
- Υλικό σήμανσης (Αποτυπώματα – Φωτογραφίες),
- Κλαπέντα έργα τέχνης.

2.3) Η Θεσμική και Λειτουργική Όψη των Περιφερειακών Οργανισμών και Συμφωνιών Αστυνομικής Συνεργασίας

2.3.1) Η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (EUROPOL)

Η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρωπόλ),³⁶ αποτελεί οργανισμό της ΕΕ, ο οποίος έχει ως αποστολή του να συνδράμει τις δραστηριότητες των εθνικών υπηρεσιών επιβολής του νόμου και την αμοιβαία συνεργασία που αναπτύσσουν, με σκοπό την πρόληψη και καταπολέμηση της σοβαρής εγκληματικότητας και της τρομοκρατίας. Η Ευρωπόλ διευκολύνει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των Αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών και παρέχει υπηρεσίες εγκληματολογικής ανάλυσης ως συνδρομή προς τις εθνικές αστυνομικές Αρχές κατά τη διενέργεια διασυνοριακών ερευνών.

2.3.1.1.) Μια Συνοπτική Ιστορική Αναδρομή

Η αστυνομική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών άρχισε το 1976 μέσω της «ομάδας Treno», ενός διακυβερνητικού δικτύου εκπροσώπων των Υπουργείων

³⁵ *Interpol Official Website, Databases, <https://www.interpol.int/INTERPOL-expertise/Databases>*

³⁶ *Πρόταση Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τον οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνεργασία και την κατάρτιση στον τομέα της επιβολής του νόμου (Ευρωπόλ) και για την κατάργηση των αποφάσεων 2009/371/ΔΕΥ και 2005/681/ΔΕΥ, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX:52013PC0173>*

Δικαιοσύνης και Εσωτερικών. Στα μέσα της δεκαετίας του '80, η Trevi συμμετείχε σε μια μονάδα στρατηγικού σχεδιασμού για τη μελλοντική αστυνομία και τη συνεργασία στον τομέα της δικαιοσύνης εντός της Ε.Ε.

Αυτό συνδέθηκε με μια σειρά τρομοκρατικών επιθέσεων στη Γαλλία,³⁷ στο Καραάτσι και την Κωνσταντινούπολη, οι οποίες οδήγησαν σε επείγουσα συνάντηση των υπουργών της Trevi στο Λονδίνο, το Σεπτέμβριο του 1986.

Στη συνάντηση αυτή, μεταξύ άλλων, οι Υπουργοί σημείωσαν την πρόοδο που πραγματοποιήθηκε κατά την εφαρμογή των αποφάσεων που έλαβε η ομάδα Trevi I³⁸ για την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των αστυνομικών δυνάμεων και των εμπειρογνομόνων στον τομέα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας. Επίσης, συμφώνησαν να εντείνουν τη συνεργασία με τη λεγόμενη ομάδα «Pompidou»³⁹ για την πρόληψη της κατάχρησης των ναρκωτικών, τη βοήθεια προς τις χώρες που παράγονται ναρκωτικά, την καταπολέμηση της καλλιέργειας των τοξικών προϊόντων, την ενίσχυση των ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα και την συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο της διακίνησης ναρκωτικών.⁴⁰

Ήταν κατά την ίδια συνεδρίαση, όπου η Επιτροπή επεσήμανε ότι ο χώρος Schengen - στην οποία οι πολίτες μιας χώρας Schengen θα είχαν τη δυνατότητα να κινούνται ελεύθερα - θα καθιστούσε απαραίτητη την υιοθέτηση μιας νέας αντίληψης περί του όρου ασφάλεια για τα κράτη- μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα κράτη- μέλη του χώρου Schengen.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή *«χαιρέτισε τη σαφή σύνδεση που έγινε από τους Υπουργούς ανάμεσα στην ανησυχία για τη δημόσια τάξη και την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη 2 και την επίτευξη του χώρου χωρίς σύνορα από το 1992»*. Επίσης, *«συμφώνησαν ότι η κατάργηση των εσωτερικών συνόρων θα έπρεπε να συμβαδίζει με αυστηρότερους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα και ότι αποστολή της ομάδας εργασίας θα ήταν ο συντονισμός αναφορικά με τα αναγκαία μέτρα που έπρεπε να ληφθούν για την επίτευξη του χώρου χωρίς σύνορα»*.

³⁷ Η Γαλλία επλήγη από μαχητές της Αλγερίας οι οποίοι τοποθέτησαν δέκα βόμβες που στόχευαν στις δημόσιες πλατείες και το σύστημα μεταφορών.

³⁸ Αυτή η ομάδα εργασίας ασχολούνταν με την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και ήταν η μόνη με επιχειρησιακό ρόλο.

³⁹ Η ομάδα «Pompidou» είναι ένα διεπιστημονικό φόρουμ συνεργασίας για την πρόληψη της κατάχρησης ναρκωτικών και της παράνομης διακίνησης που ιδρύθηκε το 1971 και ενσωματώθηκε στο Συμβούλιο της Ευρώπης το 1980.

⁴⁰ *Ατυπη συνάντηση Υπουργών, αρμόδιων για την Μετανάστευση, την Καταπολέμηση της Τρομοκρατίας και των Ναρκωτικών*, Λονδίνο, 20/10/1986, Αναδημοσίευση από το Δελτίο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σελ. 3, http://aei.pitt.edu/1095/1/immigration_ministers.pdf.

Το 1989 συστάθηκαν δύο νέες ομάδες εργασίας: α) Η Trevi III η οποία επικεντρώθηκε στον τομέα των ναρκωτικών και του οργανωμένου εγκλήματος και β) Η Trevi 92, η οποία δημιουργήθηκε για να ασχοληθεί με τις επιπτώσεις της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς στην αστυνόμευση και την ασφάλεια και να βελτιώσει τη συνεργασία, ως αντιστάθμισμα στις επακόλουθες απώλειες στην ασφάλεια και την επιβολή του νόμου, με αφορμή την κατάργηση των συνοριακών ελέγχων.

Κατά την Ευρωπαϊκή Διάσκεψη Κορυφής στο Λουξεμβούργο, στις 28-29 Ιουνίου 1991, ο Γερμανός Καγκελάριος Helmut Kohl πρότεινε στα υπόλοιπα κράτη-μέλη, τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής αστυνομικής υπηρεσίας παρόμοιας με την Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Ερευνών των Η.Π.Α. (FBI).⁴¹

Στη Σύνοδο Κορυφής, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε να συστήσει την «Κεντρική Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εγκληματολογικών Ερευνών (Europol)», το αργότερο έως την 31 Δεκεμβρίου 1993.

Η ιδέα της συνόδου κορυφής του Λουξεμβούργου, αναπτύχθηκε περαιτέρω στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Μάαστριχτ στις 9-10 Δεκεμβρίου 1991,⁴² συνάντηση κατά την οποία καταρτίστηκε το σχέδιο της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε να δημιουργήσει μια ευρωπαϊκή αστυνομική Υπηρεσία (Europol), η αρχική λειτουργία της οποίας θα ήταν να οργανώσει την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα ναρκωτικά. Το Συμβούλιο έδωσε επίσης εντολή στους υπουργούς της TREVI να λάβουν μέτρα για τη σύσταση της Europol.

Στις 7 Φεβρουαρίου 1992, η Europol έλαβε νομική υπόσταση στο άρθρο Κ.1, παράγραφος 9, με την υπογραφή της Συνθήκης του Μάαστριχτ, στην οποία αναφέρονταν ότι :

«[...] Τα κράτη μέλη θα θεωρούν τους ακόλουθους τομείς ως θέματα κοινού ενδιαφέροντος: [...] την αστυνομική συνεργασία για τους σκοπούς της πρόληψης και της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και άλλων σοβαρών μορφών διεθνούς εγκληματικότητας, συμπεριλαμβανομένων εάν είναι απαραίτητο και ορισμένων πτυχών τελωνειακής συνεργασίας, σε σχέση με τη οργάνωση

⁴¹ Woodward, R, *Establishing Europol*, European Journal on Criminal Policy and Research vol. 1-4, 1993, p. 12.

⁴² Ευρωπαϊκή Σύνοδος Κορυφής του Μάαστριχτ, *Συμπεράσματα της Προεδρίας*, Μάαστριχτ Ολλανδίας, σελ. 5, http://www.europarl.europa.eu/summits/maastricht/default_en.htm.

ενός πανευρωπαϊκού συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας Europol».⁴³

Η Europol συστάθηκε προσωρινά το 1993 ως Μονάδα Ναρκωτικών της Europol (EDU) στο Στρασβούργο, στον ίδιο τόπο όπου φιλοξενήθηκε το Σύστημα Πληροφοριών Schengen. Η μικρή ομάδα αρχικά, ξεκίνησε να λειτουργεί εκεί τον Ιανουάριο του 1994, με την εντολή να βοηθήσει τις εθνικές αστυνομικές δυνάμεις στις ποινικές έρευνες. Ο διαγωνισμός για τη μόνιμη έδρα της Europol κατά τη διάρκεια της περιόδου ήταν μεταξύ της Χάγης, της Ρώμης και του Στρασβούργου. Τελικώς, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε στις 29 Οκτωβρίου 1993 να εγκατασταθεί η Europol στη Χάγη.

Η σύμβαση για την Europol υπογράφηκε στις 26 Ιουλίου 1995 στις Βρυξέλλες και άρχισε να ισχύει την 1η Οκτωβρίου 1998, αφού επικυρώθηκε από όλα τα κράτη μέλη.⁴⁴ Η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Europol) άρχισε την πλήρη δραστηριότητα της την 1η Ιουλίου 1999.

Με την απόφαση 2009/371 / ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 2009⁴⁵ η Europol ενσωματώθηκε πλήρως στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αντικατέστησε τη Σύμβαση της Europol και έτσι από την 1^η Ιανουαρίου του 2010, πραγματοποιήθηκε η μεταβολή της Europol σε οργανισμό της Ε.Ε. (δηλαδή υπόκεινται στους γενικούς κανόνες και διαδικασίες που ισχύουν για όλους τους άλλους οργανισμούς της Ε.Ε.). Σκοπός αυτής της μεταβολής ήταν η επιθυμία να ενισχυθεί η στήριξη στα κράτη μέλη για την καταπολέμηση της σοβαρής και οργανωμένης εγκληματικότητας, ο δημοσιονομικός έλεγχος από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και η απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών.

Τον Μάιο του 2016, μετά από τρία χρόνια διαπραγματεύσεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε το νέο νομικό πλαίσιο για τη Europol, τον Κανονισμό 794, καταργώντας με τον τρόπο αυτό τις αποφάσεις του 2009. Το νέο πλαίσιο στο οποίο προβλέπεται η λειτουργία της Europol, παρέχει πρόσθετες εξουσίες στον Οργανισμό για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Παράλληλα, περιλαμβάνει και την

⁴³ *Συνθήκη του Μάαστριχτ για την Ευρωπαϊκή Ένωση*, Υπεγράφη την 07 Φεβρουαρίου 1991, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ:C:1992:191:FULL&from=EN>.

⁴⁴ *Κατάρτιση της σύμβασης βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Σύμβαση Europol)*, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:1995:316:0001:0032:EN:PDF>.

⁴⁵ *Απόφαση του Συμβουλίου της 6^{ης} Απριλίου 2009 για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας Europol*, 2009/371/ΔΕΥ, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:121:0037:0066:EN:PDF>.

προσθήκη προγραμμάτων κατάρτισης και ανταλλαγής προσωπικού, τη δημιουργία ενός συστήματος αυξημένης προστασίας των προσωπικών δεδομένων, προβλέποντας τέλος και την ενίσχυση του ελέγχου του Κοινοβουλίου σχετικά με τη λειτουργία του Οργανισμού.

2.3.1.2.) Τα Κράτη Μέλη της EUROPOL

Μέλη της Europol αποτελούν όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2.3.1.3.) Η Αποστολή της EUROPOL

Η EUROPOL σύμφωνα με το άρθρο 3 του Κανονισμού 794⁴⁶, έχει ως αποστολή της τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των αρμόδιων Αρχών των κρατών μελών και την συνεργασία τους κατά την πρόληψη και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών και άλλων σοβαρών μορφών διεθνούς εγκληματικότητας.

Προϋπόθεση είναι να υφίστανται συγκεκριμένες ενδείξεις για την ύπαρξη εγκληματικής δομής ή οργάνωσης και εφόσον οι αναφερθείσες μορφές εγκληματικότητας θίγουν δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, κατά τρόπον ώστε, λαμβάνοντας υπόψη την έκταση, τη βαρύτητα και τις επιπτώσεις των αξιοποιώνων πράξεων, να επιβάλλεται η κοινή δράση των κρατών μελών. Τα αδικήματα αυτά είναι:

- τρομοκρατία,
- οργανωμένο έγκλημα,
- διακίνηση ναρκωτικών,
- νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες,
- εγκληματικές πράξεις συνδεδεμένες με πυρηνικές και ραδιενεργές ουσίες,
- κυκλώματα παράνομης μετανάστευσης,
- εμπορία ανθρώπων,
- εγκλήματα σχετικά με μηχανοκίνητα οχήματα,
- ανθρωποκτονία εκ προθέσεως και βαριά σωματική βλάβη,
- παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών,

⁴⁶ Κανονισμός (Ε.Ε.) 2016/794 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαΐου 2016, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0794&from=EL>.

- απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και περιαγωγή σε ομηρία,
- ρατσισμός και ξενοφοβία,
- ληστεία και διακεκριμένη κλοπή,
- παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- υπεξαίρεση και απάτη,
- εγκληματικές πράξεις κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης,
- κατάχρηση εμπιστευτικών πληροφοριών και χειραγώγηση της χρηματοπιστωτικής αγοράς,
- «προστασία» έναντι χρημάτων και εκβίαση,
- παραποίηση/απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- πλαστογραφία και διακίνηση διοικητικών εγγράφων,
- πλαστογραφία χρημάτων και μέσων πληρωμής,
- εγκλήματα στον τομέα της πληροφορικής,
- διαφθορά,
- παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
- παράνομο εμπόριο απειλούμενων ζωικών ειδών,
- παράνομο εμπόριο απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
- εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένης της ρύπανσης από τα πλοία,
- παράνομη διακίνηση ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- σεξουαλική κακοποίηση και σεξουαλική εκμετάλλευση, περιλαμβανομένης της παιδικής πορνογραφίας και της άγρας παιδιών για σεξουαλικούς σκοπούς,
- γενοκτονία, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου.

2.3.1.4.) Τα Καθήκοντα της EUROPOL

Η Europol επιτελεί τα ακόλουθα καθήκοντα για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 3 του Κανονισμού 794:

- α) συλλογή, αποθήκευση, επεξεργασία, ανάλυση και ανταλλαγή πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένης της συλλογής πληροφοριών για την εγκληματικότητα,
- β) άμεση κοινοποίηση στα κράτη μέλη, μέσω των εθνικών μονάδων που έχουν συσταθεί ή οριστεί δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 2, ενδεχόμενων πληροφοριών και διασυνδέσεων μεταξύ των αξιόποινων πράξεων που τις αφορούν,

γ) συντονισμός, οργάνωση και υλοποίηση ερευνητικών και επιχειρησιακών δράσεων για τη στήριξη και την ενίσχυση των δράσεων των αρμόδιων Αρχών των κρατών μελών, οι οποίες πραγματοποιούνται:

- i) από κοινού με τις αρμόδιες Αρχές των κρατών μελών ή
- ii) στο πλαίσιο κοινών ομάδων έρευνας, σύμφωνα με το άρθρο 5, και ενδεχομένως, σε συνεννόηση με την Eurojust,⁴⁷
- δ) συμμετοχή σε κοινές ομάδες έρευνας και εισήγηση για τη σύστασή τους σύμφωνα με το άρθρο 5,
- ε) παροχή πληροφοριών και αναλυτική υποστήριξη στα κράτη μέλη σε σχέση με διεθνή συμβάντα μείζονος σημασίας,
- στ) εκπόνηση αξιολογήσεων απειλών, στρατηγικών και επιχειρησιακών αναλύσεων και γενικών εκθέσεων προόδου των εργασιών,
- ζ) ανάπτυξη, διάδοση και προώθηση ειδικών γνώσεων σχετικά με μεθόδους πρόληψης του εγκλήματος, ερευνητικές διαδικασίες και τεχνικές και εγκληματολογικές μεθόδους και παροχή συμβουλών στα κράτη μέλη,
- η) στήριξη των διασυνοριακών δραστηριοτήτων ανταλλαγής πληροφοριών, ερευνών και επιχειρησιακών δραστηριοτήτων των κρατών μελών, καθώς και των κοινών ομάδων έρευνας, ιδίως μέσω παροχής επιχειρησιακής, τεχνικής και χρηματοοικονομικής βοήθειας,
- θ) παροχή ειδικής κατάρτισης και συνδρομή προς τα κράτη μέλη για τη διοργάνωση εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων, και με την πρόβλεψη χρηματοδοτικής υποστήριξης, στο πεδίο των αρμοδιοτήτων της και ανάλογα με το προσωπικό και τους δημοσιονομικούς της πόρους, σε συνεργασία με τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου και της κατάρτισης (EAA),
- ι) συνεργασία με φορείς της Ένωσης που συστάθηκαν δυνάμει του τίτλου V της Συνθήκης Λειτουργίας της Ε.Ε. καθώς και με την OLAF, ειδικότερα μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών ασφαλείας και της παροχής αναλυτικής στήριξης στους τομείς που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους,
- ια) παροχή πληροφοριών και υποστήριξης στις δομές διαχείρισης κρίσεων της Ε.Ε. και στις αποστολές διαχείρισης κρίσεων της Ε.Ε. οι οποίες προβλέπονται στη ΣΕΕ στο πλαίσιο των κατά το άρθρο 3 στόχων της Europol,

⁴⁷ «Eurojust»: Η Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ιβ) ανάπτυξη κέντρων εμπειρογνώσιας στην Ένωση για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών εγκλήματος που εμπίπτουν στο πεδίο αρμοδιοτήτων της Europol, συγκεκριμένα ανάπτυξη του Ευρωπαϊκού Κέντρου για τα Εγκλήματα στον Κυβερνοχώρο,

ιγ) στήριξη των δράσεων των κρατών μελών για την πρόληψη και την καταπολέμηση μορφών εγκληματικότητας που απαριθμούνται στο παράρτημα I του Κανονισμού της Europol και διευκολύνονται, προωθούνται ή διαπράττονται με χρήση του διαδικτύου, περιλαμβανομένης, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, της αναφοράς διαδικτυακού περιεχομένου με το οποίο οι εν λόγω μορφές εγκλήματος διευκολύνονται, προωθούνται ή διαπράττονται, στους παρόχους διαδικτυακών υπηρεσιών, με σκοπό την εθελούσια από μέρους τους εξέταση της συμβατότητας του ανωτέρω διαδικτυακού περιεχομένου με τους όρους και τις προϋποθέσεις τους.

2.3.1.5.) Η Θεσμική Διάρθρωση της EUROPOL

Η δομή της διοίκησης και της διαχείρισης της Europol περιλαμβάνει:

α) Το διοικητικό συμβούλιο·

β) Τον εκτελεστικό διευθυντή·

γ) Ενδεχομένως, κάθε άλλο συμβουλευτικό όργανο που συγκροτείται από το διοικητικό συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο ιθ) του Κανονισμού 794 του 2016.

2.3.1.6.) Οι υπηρεσίες και η υποστήριξη που παρέχει η EUROPOL

Οι εγκληματικές και τρομοκρατικές ομάδες που δραστηριοποιούνται στο διεθνές περιβάλλον, χρησιμοποιούν ό,τι πιο σύγχρονο έχει να επιδείξει η τεχνολογία. Η Europol⁴⁸ συνεπώς, θα πρέπει να είναι εξίσου ευέλικτη και καινοτόμος, εξασφαλίζοντας πάντα ότι τα εργαλεία και οι μέθοδοι που διαθέτει είναι τελευταίας τεχνολογίας. Σε αυτό συμπεριλαμβάνονται οι βάσεις δεδομένων και οι διάυλοι επικοινωνίας που προσφέρουν γρήγορες και ασφαλείς εγκαταστάσεις αποθήκευσης, αναζήτησης, οπτικοποίησης, συνδέοντας με τον τρόπο αυτό τις βασικές πληροφορίες.

⁴⁸ Europol official website, Services and Support, <https://www.europol.europa.eu/activities-services/services-support>.

Όλες οι βάσεις δεδομένων και οι υπηρεσίες της Europol είναι διαθέσιμες στο προσωπικό και τις Αρχές των κρατών μελών είκοσι τέσσερις ώρες την ημέρα, επτά ημέρες την εβδομάδα. Προς τούτο, η Europol έχει τη δυνατότητα οποτεδήποτε ζητηθεί από τα κράτη μέλη, να αποστείλει τους ειδικούς της έχοντας τη δυνατότητα να παρέχουν τις υπηρεσίες τους μέσω ενός κινητού γραφείου.

Ειδικότερα, η Europol εξασφαλίζει και παρέχει:

i) Ανταλλαγή πληροφοριών.

Αυτή πραγματοποιείται μέσω της Εφαρμογής Ασφαλούς Διακίνησης Πληροφοριών, με την ονομασία «SIENA»⁴⁹ (Secure Information Exchange Network Application). Η εφαρμογή SIENA είναι μια υπερσύγχρονη πλατφόρμα που ανταποκρίνεται στις επικοινωνιακές ανάγκες της επιβολής του νόμου της ΕΕ. Η φιλική προς το χρήστη πλατφόρμα, επιτρέπει την ταχεία ανταλλαγή επιχειρησιακών και στρατηγικών πληροφοριών, σχετικών με το έγκλημα:

-μεταξύ των αξιωματικών-συνδέσμων της Europol, αναλυτών και εμπειρογνομόνων - με:

- τους λοιπούς αναλυτές και εμπειρογνώμονες,
- τα κράτη μέλη,
- τρίτα μέρη με τα οποία η Europol έχει συμφωνίες συνεργασίας.

ii) Το Σύστημα Πληροφοριών Europol - Europol Information System (EIS).

Το EIS⁵⁰, είναι η κεντρική βάση εγκληματολογικών δεδομένων και πληροφοριών της Europol. Καλύπτει όλες τις περιοχές εγκληματικότητας που έχει ορίσει η Europol, συμπεριλαμβανομένης και της τρομοκρατίας.

Το EIS, που ξεκίνησε το 2005 και διατίθεται σε 22 γλώσσες, περιέχει πληροφορίες για σοβαρά διεθνή εγκλήματα, ύποπτα και καταδικασθέντα πρόσωπα, εγκληματικές δομές και αδικήματα, καθώς και τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξή τους.

iii) Η πλατφόρμα της Europol για τους εμπειρογνώμονες- Europol Platform for Experts (EPE)

⁴⁹ Europol Official Website, Secure Information Exchange Network Application (SIENA), <https://www.europol.europa.eu/activities-services/services-support/information-exchange/secure-information-exchange-network-application-siena>.

⁵⁰ Europol Official Website, Services and Support: <https://www.europol.europa.eu/activities-services/services-support>.

Η EPE⁵¹, είναι μια ασφαλής, διαδικτυακή πλατφόρμα συνεργασίας για εμπειρογνώμονες, σε διάφορους τομείς επιβολής του νόμου. Διευκολύνει την κοινή χρήση και ανταλλαγή:

- βέλτιστων πρακτικών
- αποδείξεων με έγγραφα
- καινοτομίας
- γνώσης
- μη προσωπικών δεδομένων σχετικά με την εγκληματικότητα.

iv) Στρατηγική ανάλυση.

Τα προϊόντα στρατηγικής ανάλυσης της Europol, βοηθούν τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων να καθορίσουν προτεραιότητες για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας. Μόλις γίνει αυτό, οι αστυνομικοί μπορούν να προσαρμόσουν το επιχειρησιακό τους έργο σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

v) Ανάλυση πληροφοριών.

Η Europol προσαρμόζεται συνεχώς με τις τελευταίες τεχνολογικές εξελίξεις για να βελτιώσει τις ήδη προηγμένες δυνατότητές που έχει στον τομέα της ανάλυσης. Με τον τρόπο αυτό, οι αναλυτές της μπορούν να χρησιμοποιήσουν τις σύγχρονες τεχνικές και μεθόδους, για να προσδιορίσουν μεταξύ άλλων, και την τυχόν διασύνδεση μεταξύ των διεθνών ερευνών.

vi) Εγκληματολογία.

Η εγκληματολογία, ή εγκληματολογική επιστήμη, περιλαμβάνει την εφαρμογή των πιο πρόσφατων επιστημονικών μεθόδων για τη διερεύνηση και την καταπολέμηση εγκλημάτων σε διάφορους τομείς. Για το σκοπό αυτό, η Europol παρέχει επιστημονική υποστήριξη στις υπηρεσίες επιβολής του νόμου σε όλη την ΕΕ.

Η Europol συνδράμει στην καταπολέμηση των εγκλημάτων που αφορούν:

- την παραχάραξη του ευρώ
- την παράνομη παραγωγή ναρκωτικών
- την απάτη με κάρτες πληρωμών
- τα εγκλήματα στον κυβερνοχώρο.

vii) Εκπαίδευση και ανάπτυξη ικανοτήτων.

⁵¹ *Europol Official Website*, Platform for Experts – EPE, <https://epe.europol.europa.eu/>.

Το Ευρωπαϊκό Κέντρο για το κυβερνοέγκλημα [European Cybercrime Centre (EC3)], υποστηρίζει τις Αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών, μέσω της εκπαίδευσης και της ανάπτυξης ικανοτήτων, συνδέει την απαραίτητη χρηματοδότηση της Ε.Ε. και των Αρχών επιβολής του νόμου που συνεργάζονται μαζί της και παρέχει υψηλού επιπέδου τεχνολογική υποστήριξη σε κεντρικό επίπεδο υποστηρίζοντας τις έρευνες των κρατών σε εθνικό επίπεδο.

2.3.2.) Οργανισμός Ευρωπαϊκής Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (FRONTEX)

Ο FRONTEX είναι οργανισμός της Ε.Ε.,⁵² εδρεύει στη Βαρσοβία Πολωνίας και συνδράμει, τόσο τα κράτη μέλη της ΕΕ όσο και τα λοιπά κράτη του χώρου Σένγκεν, στη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων τους. Επίσης, συμβάλλει στην εναρμόνιση των συνοριακών ελέγχων σε ολόκληρη την ΕΕ. Ο οργανισμός αυτός διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ των τελωνειακών αρχών όλων των χωρών της ΕΕ, παρέχοντας τεχνική βοήθεια και εμπειρογνωμοσύνη.

2.3.2.1.) Μια Σύντομη Ιστορική Αναδρομή

Από το 1999, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για τη Δικαιοσύνη και τις Εσωτερικές Υποθέσεις, προέβη σε αρκετά βήματα για την περαιτέρω ενίσχυση της συνεργασίας στον τομέα της μετανάστευσης, του ασύλου και της ασφάλειας.⁵³

Στον τομέα της διαχείρισης των συνόρων, αρχικά δημιουργήθηκε η Κοινή Μονάδα Εξωτερικών Συνόρων. Η μονάδα αυτή αποτελούνταν από μέλη της Στρατηγικής Επιτροπής για τη Μετανάστευση, τα Σύνορα και το Άσυλο (SCIFA) καθώς και τους επικεφαλής των εθνικών υπηρεσιών ελέγχου των συνόρων.

Η Κοινή Μονάδα συντόνιζε τα εθνικά σχέδια των Ad-Hoc Κέντρων Ελέγχου των Συνόρων. Το καθήκον τους ήταν να επιβλέπουν τα πιλοτικά σχέδια σε επίπεδο Ε.Ε. και να υλοποιούν κοινές επιχειρήσεις που σχετίζονται με τη διαχείριση των συνόρων. Δύο χρόνια μετά την ίδρυση των ad-hoc κέντρων, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε να προχωρήσει περαιτέρω. Με στόχο τη βελτίωση των διαδικασιών και των μεθόδων εργασίας της κοινής μονάδας, ο κανονισμός (ΕΚ) 2007/2004 του Συμβουλίου

⁵² Οργανισμός Ευρωπαϊκής Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (FRONTEX)

https://europa.eu/european-union/about-eu/agencies/frontex_el

⁵³ FRONTEX official website, <https://frontex.europa.eu/about-frontex/origin-tasks/>

της 26ης Οκτωβρίου 2004 οδήγησε στη σύσταση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRONTEX).

Ο κανονισμός αυτός καταργήθηκε με τον Κανονισμό (Ε.Ε.) 2016/1624 της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, με τον οποίο ιδρύθηκε ο FRONTEX, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Συνόρων και Ακτοφυλακής.

2.3.2.2.) Τα Καθήκοντα του FRONTEX

Ο FRONTEX, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Συνόρων και Ακτοφυλακής, προωθεί,⁵⁴ συντονίζει και αναπτύσσει τη διαχείριση των ευρωπαϊκών συνόρων σύμφωνα με τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε. και την έννοια της Ολοκληρωμένης Διαχείρισης των Συνόρων.

Προκειμένου να συμβάλει στον προσδιορισμό των μεταναστευτικών προτύπων καθώς και στις τάσεις των διασυνοριακών εγκληματικών δραστηριοτήτων, ο FRONTEX αναλύει δεδομένα σχετικά με την κατάσταση στα εξωτερικά σύνορα της Ε.Ε.

Παρακολουθεί την κατάσταση στα σύνορα και βοηθά τις συνοριακές αρχές να ανταλλάσσουν πληροφορίες με τα κράτη μέλη. Ο Οργανισμός διενεργεί επίσης εκτιμήσεις τρωτότητας, για την αξιολόγηση της ικανότητας και της ετοιμότητας κάθε κράτους μέλους να αντιμετωπίζει προκλήσεις στα εξωτερικά του σύνορα, συμπεριλαμβανομένης της μεταναστευτικής πίεσης.

Ο FRONTEX συντονίζει και οργανώνει κοινές επιχειρήσεις και ταχείες συνοριακές επεμβάσεις για την παροχή βοήθειας στα κράτη μέλη στα εξωτερικά σύνορα, συμπεριλαμβανομένων των ανθρωπιστικών καταστάσεων έκτακτης ανάγκης και διάσωσης στη θάλασσα. Διαθέτει ευρωπαϊκές ομάδες συνοριοφυλάκων και ακτοφυλακής, συμπεριλαμβανομένου ενός αριθμού τουλάχιστον χιλίων πεντακοσίων συνοριοφυλάκων και άλλου σχετικού προσωπικού, που θα αναπτυχθεί σε ταχείες επεμβάσεις. Τα μέλη της ομάδας ταχείας αντίδρασης, θα πρέπει να διατίθενται από τα κράτη μέλη, κατόπιν σχετικού αιτήματος του Οργανισμού. Διαθέτει επίσης πλοία, αεροσκάφη, οχήματα καθώς και άλλο τεχνικό εξοπλισμό, που παρέχουν τα κράτη μέλη για την εκτέλεση της αποστολής του. Επιπλέον, ο FRONTEX μπορεί να διεξάγει

⁵⁴ Frontex, official website, Origin and Tasks of, <https://frontex.europa.eu/about-frontex/origin-tasks/>.

επιχειρήσεις στο έδαφος τρίτων χωρών που γειτνιάζουν τουλάχιστον με ένα κράτος μέλος, σε περίπτωση μεταναστευτικής πίεσης σε σύνορα με την τρίτη αυτή χώρα.

Ο FRONTEX υποστηρίζει τα κράτη μέλη με τον έλεγχο, την αφηνιμέρωση, την ταυτοποίηση και τη δακτυλοσκόπηση των μεταναστών. Οι αξιωματικοί που ασχολούνται με τον Οργανισμό παραπέμπουν και παρέχουν αρχικές πληροφορίες σε άτομα που χρειάζονται ή επιθυμούν να υποβάλουν αίτηση για διεθνή προστασία, συνεργάζονται με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο (EASO) αλλά και τις εθνικές αρχές των κρατών μελών. Οι εθνικές Αρχές, και όχι ο FRONTEX, αποφασίζουν ποιο πρόσωπο δικαιούται διεθνή προστασία. Ο Οργανισμός βοηθά τα κράτη μέλη της Ε.Ε. σε αναγκαστικές επιστροφές ατόμων που έχουν εξαντλήσει όλες τις νομικές δυνατότητες για να νομιμοποιήσουν τη διαμονή τους στην Ε.Ε. Αυτή η βοήθεια περιλαμβάνει την απόκτηση ταξιδιωτικών εγγράφων για τους επαναπατριζόμενους, σε στενή συνεργασία με τις προξενικές αρχές των σχετικών μη κοινοτικών χωρών. Μπορεί επίσης να οργανώσει εθελοντικές αποχωρήσεις υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι έλαβαν αποφάσεις επιστροφής από τις αρχές των κρατών μελών.

Ακόμη, ο FRONTEX, διοργανώνει επιχειρήσεις επαναπατρισμού με δική του πρωτοβουλία, ενώ επίσης συντονίζει επιχειρήσεις επιστροφής, όπου οι επαναπατριζόμενοι επιστρέφονται με συνοδούς αξιωματικούς και μεταφορά που παρέχουν οι χώρες καταγωγής τους. Για το σκοπό αυτό, δημιούργησε αρκετές ομάδες ειδικών που θα αναπτυχθούν στα κράτη μέλη όταν αυτό χρειαστεί.

Ο FRONTEX υποστηρίζει τη συνεργασία μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου, των Υπηρεσιών της Ε.Ε. και των τελωνείων στα θαλάσσια σύνορα. Τα σκάφη και τα αεροσκάφη που αναπτύσσονται, συλλέγουν και ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικές με τον έλεγχο της αλιείας, την ανίχνευση της ρύπανσης και τη συμμόρφωση με τους θαλάσσιους κανονισμούς. Ο Οργανισμός συνεργάζεται στενά με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ελέγχου της Αλιείας (EFCA) και τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια στη Θάλασσα (EMSA) για την πραγματοποίηση επιχειρήσεων πολλαπλών σκοπών. Στις ενέργειες αυτές, τα σκάφη και τα αεροσκάφη που χρησιμοποιούνται για την επιτήρηση των συνόρων μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για την αλιεία και την παρακολούθηση του περιβάλλοντος

Ο Οργανισμός επίσης επικεντρώνεται στην πρόληψη του λαθρεμπορίου, της εμπορίας ανθρώπων και της τρομοκρατίας, καθώς και σε πολλά άλλα διασυνοριακά εγκλήματα. Μοιράζεται κάθε σχετική πληροφορία που συγκεντρώθηκε κατά τη

διάρκεια των εργασιών του με τις αρμόδιες εθνικές Αρχές και την Europol. Επίσης, αποτελεί το κέντρο εμπειρογνωμοσύνης στον τομέα του ελέγχου των συνόρων. Αναπτύσσει προγράμματα σπουδών και εξειδικευμένα μαθήματα σε διάφορους τομείς, με σκοπό να εξασφαλίσει τα υψηλότερα επίπεδα επαγγελματικών γνώσεων στους συνοριοφύλακες σε όλη την Ευρώπη. Υποστηρίζει επίσης τις επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης που προκύπτουν κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεων θαλάσσιας επιτήρησης στα σύνορα.

2.3.2.3.) Η Θεσμική Διάρθρωση του FRONTEX

Ο Οργανισμός⁵⁵ διοικείται από έναν Εκτελεστικό Διευθυντή, του οποίου οι αρμοδιότητες και οι εξουσίες ορίζονται στο άρθρο 68 του Κανονισμού (Ε.Ε.) 2016/1624. Ο εκτελεστικός διευθυντής επικουρείται από έναν αναπληρωτή εκτελεστικό διευθυντή και υποστηρίζεται από τέσσερα τμήματα και μια μονάδα διεθνούς και ευρωπαϊκής συνεργασίας, ένα συμβούλιο, γραφεία ή ομάδες αρμόδια για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, τις δημόσιες σχέσεις, θέματα διαχειριστικής φύσης κλπ.

Οι Τομείς στους οποίους διαρθρώνεται ο Οργανισμός είναι οι εξής:

- Η Διεύθυνση Επιχειρησιακής Ανταπόκρισης η οποία περιλαμβάνει:
Τη Μονάδα Ανάπτυξης Πεδίου, τη Μονάδα Ακτοφυλακή και Επιβολής του Νόμου και το Ευρωπαϊκό Κέντρο Επιστροφών.
- Η Διεύθυνση επαγρύπνησης και παρακολούθησης η οποία περιλαμβάνει:
Το Κέντρο περιστατικών του FRONTEX, τη Μονάδα Ανάλυσης Κινδύνων και τη Μονάδα Εκτίμησης Τρωτότητας)
- Η Διεύθυνση ανάπτυξης ικανοτήτων η οποία περιλαμβάνει:
Τη Μονάδα συγκέντρωσης πόρων, τη Μονάδα Έρευνας και Καινοτομίας και τη Μονάδα κατάρτισης
- Η Διεύθυνση Εταιρικής Διακυβέρνησης η οποία περιλαμβάνει:
Τη Μονάδα Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας, τη Μονάδα Νομικών και Προμηθειών, τη Μονάδα Προϋπολογισμού, Χρηματοοικονομικών και Εταιρικών Υπηρεσιών, τη Μονάδα Τεχνολογίας Πληροφοριών και Επικοινωνιών
- Η Διεύθυνση Διεθνούς και Ευρωπαϊκής Συνεργασίας:

⁵⁵ Frontex official website, <https://frontex.europa.eu/aboutfrontex/organisation/structure/>.

Είναι ένας ανεξάρτητος θεματοφύλακας θεμελιωδών δικαιωμάτων, ο οποίος αναφέρει απευθείας στο διοικητικό συμβούλιο και συνεργάζεται με το συμβουλευτικό φόρουμ το οποίο βοηθά τον εκτελεστικό διευθυντή και το διοικητικό συμβούλιο με ανεξάρτητες συμβουλές σε θέματα θεμελιωδών δικαιωμάτων.

2.4.) Η Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία σε Περιφερειακό Επίπεδο

Προηγουμένως, έγινε παρουσίαση των σημαντικότερων Οργανισμών Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας σε Περιφερειακό Επίπεδο. Ωστόσο, ο αριθμός αυτός είναι πολύ μεγαλύτερος. Υπάρχει πληθώρα Οργανισμών σε περιφερειακό επίπεδο, σε όλες τις ηπείρους.

Κάποιοι εξ' αυτών παρουσιάζουν σημαντικά αποτελέσματα και δράσεις, ενώ κάποιοι άλλοι απλώς υφίστανται χωρίς τα κράτη μέλη να καταβάλλουν ιδιαίτερες προσπάθειες ώστε να επιτευχθεί ο σκοπός για τον οποίο αυτοί συστάθηκαν. Τα αίτια φυσικά ποικίλλουν και εξαρτώνται από διάφορους παράγοντες (οικονομικούς, πολιτικούς, κλπ.).

Ιδιαίτερη αναφορά αξίζει να γίνει στην Διεθνή Αστυνομική Συνεργασία που υπάρχει τόσο στην πολύπαθη αφρικανική ήπειρο, η οποία παρά τις οικονομικές, και όχι μόνο, αντιξοότητες που αντιμετωπίζει, τα κράτη της επιδιώκουν τη συνεργασία μεταξύ τους στον τομέα της επιβολής του νόμου.⁵⁶ Ομοίως, στην Αστυνομική Συνεργασία που υφίσταται στη Βόρεια Αμερική, ανάμεσα στις Η.Π.Α., τον Καναδά και το Μεξικό αλλά και στη συνεργασία μεταξύ των χωρών της Ασίας, συνεργασίες οι οποίες έχουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά (γεωγραφικά, πολιτισμικά, πολιτικά, κοινωνικά κλπ.).

Τέλος, επί Ευρωπαϊκού εδάφους, δε θα μπορούσε να μην αναφερθεί και η συνεργασία των χωρών της νότιο-ανατολικής Ευρώπης, μέσω του Κέντρου Δίωξης Εγκλήματος Νότιο-Ανατολικής Ευρώπης, του «SELEC».⁵⁷ Βέβαια, όπως ήδη προαναφέρθηκε, ο κατάλογος αυτός δεν είναι εξαντλητικός.

⁵⁶ *Southern African Regional Police Chiefs Co-operation Organization (SARPCCO)*, <https://www.sadc.int/themes/politics-defence-security/police-sarpcco/>

⁵⁷ Σκοπός του Κέντρου Δίωξης Εγκλήματος Νότιο-ανατολικής Ευρώπης (SELEC) είναι η συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών (Αστυνομίας και Τελωνείου) των Κρατών-Μελών, για την πρόληψη και την καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος, συμπεριλαμβανομένου του σοβαρού και οργανωμένου εγκλήματος. Στο SELEC μετέχουν η Ελλάδα, Αλβανία η Βοσνία Ερζεγοβίνη, η Βουλγαρία, η Κροατία, η Π.Γ.Δ.Μ., η Ουγγαρία, η Μολδαβία, το Μαυροβούνιο, η Ρουμανία, η Σερβία και η Τουρκία.

Τα Κράτη - Μέλη, μέσω του Κέντρου έχουν την δυνατότητα:

- να διευκολύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών,

2.5.) Η Συμφωνία SCHENGEN (ΣΕΝΓΚΕΝ)

2.5.1.) Μια Σύντομη Ιστορική Αναδρομή

Η δημιουργία της εσωτερικής αγοράς, πρώτο και θεμελιώδες μέτρο για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, οδήγησε βαθμιαία στην ανάπτυξη και τη λειτουργία ενός χώρου ελευθερίας, όπου η ελεύθερη κυκλοφορία των ευρωπαίων πολιτών θα διεξαγόταν χωρίς συνοριακούς ελέγχους. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη γέννηση του χώρου ασφάλειας, όπου ο ευρωπαίος πολίτης θα μπορεί να απολαμβάνει την ελευθερία του χωρίς κινδύνους από την εγκληματικότητα και το διασυνοριακό έγκλημα, αλλά και με έλεγχο στα εξωτερικά σύνορα.⁵⁸

Για το λόγο αυτό, στις 14 Ιουνίου 1985 οι κυβερνήσεις του Βελγίου, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, του Λουξεμβούργου και της Ολλανδίας υπέγραψαν στην πόλη Schengen του Λουξεμβούργου, συμφωνία, που έχει ως στόχο «την ελεύθερη διέλευση των εσωτερικών συνόρων από όλους τους υπηκόους των χωρών μελών».

Έτσι, καταρτίστηκε σχετική σύμβαση που υπογράφηκε στις 19 Ιανουαρίου 1990, άρχισε να ισχύει το 1995 και επέτρεψε την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα μεταξύ των χωρών που την είχαν υπογράψει, ενώ δημιούργησε ενιαία εξωτερικά σύνορα, όπου πραγματοποιούνται έλεγχοι εισόδου στον χώρο Schengen σύμφωνα με τις ίδιες διαδικασίες. Καθιερώθηκαν κοινοί κανόνες όσον αφορά την έκδοση θεώρησης, το δικαίωμα ασύλου και τον έλεγχο στα εξωτερικά σύνορα, έτσι ώστε να επιτραπεί η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων στο εσωτερικό των χωρών που έχουν υπογράψει τη σύμβαση χωρίς να διαταράσσεται η δημόσια τάξη.

Η ανάγκη η οποία δημιουργήθηκε, ήταν αυτή της καταπολέμησης της ελεύθερης διάβασης των εσωτερικών συνόρων από εγκληματίες. Την ανάγκη αυτή κλήθηκε να ικανοποιήσει μια κοινή τράπεζα πληροφοριών, η οποία θα παρείχε

-
- να υποστηρίζουν έρευνες για τη πρόληψη του εγκλήματος,
 - να ενημερώνουν τα Εθνικά Σημεία Επαφής των κ-μ, για διασυνδέσεις μεταξύ εγκληματιών που διέπραξαν εγκλήματα σχετικά με τον σκοπό της SELEC,
 - να συλλέγουν, αναλύουν, επεξεργάζονται πληροφορίες σχετικές με διασυνοριακά εγκλήματα,
 - να παρέχουν στρατηγική ανάλυση και εκτίμηση απειλής σχετικές με το στόχο SELEC,
 - να δημιουργήσουν και να λειτουργήσουν ένα αυτοματοποιημένο σύστημα πληροφοριών, τηρώντας τους κανόνες της προστασίας προσωπικών δεδομένων όπως προβλέπονται στις διατάξεις της Σύμβασης.

Η Ελλάδα κύρωσε τη Σύμβαση SELEC με τον Ν. 4054/2012 (ΦΕΚ. Α΄45 της 7ης Μαρτίου 2012) και έγινε πλήρες μέλος.

⁵⁸ Παπαγιάννης, Δ., *Ευρωπαϊκό Δίκαιο*, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, 2011, σελ. 517.

αξιόπιστες και γρήγορες πληροφορίες στις αρμόδιες Αρχές επιβολής του Νόμου σχετικά με εγκληματίες, οι οποίοι θα προσπαθούσαν να βρουν καταφύγιο σε άλλο κράτος μέλος από αυτό στο οποίο είχαν αναπτύξει την έκνομη δραστηριότητά τους.

Αυτή η κοινή τράπεζα πληροφοριών είναι το σύστημα πληροφοριών Schengen (Schengen Information System – S.I.S.).

Με τον Κανονισμό (ΕΚ) 1987/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (Κανονισμός SIS II) και την Απόφαση 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου (Απόφαση SIS II), καθορίστηκαν νεότερα στοιχεία και πληροφορίες σχετικά με την εγκατάσταση, λειτουργία και χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Schengen 2^{ης} Γενιάς (SIS II) και αντικαταστάθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 92 έως 119 της Σύμβασης Schengen, με εξαίρεση το άρθρο 102^A της Σύμβασης.

Κατ' εφαρμογή των ανωτέρω νομικών κειμένων, η έναρξη της επιχειρησιακής λειτουργίας του SISII και η μετάπτωση σε αυτό όλων των δεδομένων από το SIS 1+, πραγματοποιήθηκε σε πανευρωπαϊκό επίπεδο την 9-4-2013.

2.5.2.) Τα Κράτη-Μέλη του Χώρου Schengen

Δεν είναι όλες οι χώρες που συμμετέχουν στη συνεργασία Schengen μέλη του χώρου Schengen, είτε γιατί δεν επιθυμούν την κατάργηση των ελέγχων στα σύνορα με τις υπόλοιπες χώρες του χώρου αυτού, είτε γιατί δεν πληρούν ακόμα τους απαιτούμενους όρους, ενώ μέλη του χώρου Schengen είναι χώρες, τόσο εντός όσο και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα⁵⁹:

- Κράτη Μέλη του χώρου Schengen (της Ε.Ε.) που εφαρμόζουν πλήρως τη Συνθήκη: Βέλγιο, Γερμανία, Γαλλία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Ισπανία, Πορτογαλία, Αυστρία, Ιταλία, Ελλάδα, Σουηδία, Δανία, Φιλανδία, Τσεχία, Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Ουγγαρία, Μάλτα, Σλοβενία, Πολωνία, Σλοβακία.
- Κράτη Μέλη μερικώς υπαγόμενα στο χώρο Schengen: Ηνωμένο Βασίλειο, Ιρλανδία, Κύπρος, Βουλγαρία, Ρουμανία, Κροατία.
- Κράτη Μέλη του χώρου Schengen εκτός Ε.Ε. που εφαρμόζουν πλήρως τη συνθήκη: Ελβετία, Νορβηγία, Λιχτενστάιν, Ισλανδία.

⁵⁹ *The Schengen area - European Commission - Europa EU*, https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/e-library/docs/schengen_brochure/schengen_brochure_dr3111126_en.pdf

2.5.3.) Σκοπός, Θεσμική Διάρθρωση και Λειτουργία του Συστήματος Πληροφοριών Schengen 2^{ης} Γενιάς (SIS II)

Ο κύριος στόχος του Συστήματος Πληροφοριών Schengen, αποκρυσταλλώνεται στο Άρθρο 93 της Συνθήκης Εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν (ΣΕΣΣ) και αναφέρεται στη διατήρηση της δημόσιας τάξης και ασφάλειας, περιλαμβανόμενης της κρατικής ασφάλειας, και στην εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης ως «αντισταθμιστικό μέτρο» στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων στην επικράτεια των κρατών μελών, χρησιμοποιώντας πληροφορίες που διαβιβάζονται μέσω του SIS.

Το SIS βασίζεται σε μια λειτουργία ερωτημάτων (hit - no hit) η οποία υποδεικνύει εάν υπάρχει πληροφορία – καταχώριση στο σύστημα, οπότε και προειδοποιούνται οι αρμόδιες αστυνομικές και τελωνειακές Αρχές, αναφορικά με τον σχετικό κίνδυνο προσώπων ή αντικειμένων. Η ανταλλαγή των επιπρόσθετων, συμπληρωματικών πληροφοριών σε περιπτώσεις θετικής αναζήτησης (hit) λαμβάνει χώρα μέσω των Εθνικών Γραφείων S.I.Re.N.E.

Το σύστημα SIS II αποτελείται από.⁶⁰

α) ένα κεντρικό σύστημα (CS-SIS) που περιέχει τη «βάση δεδομένων του SIS II» και έχει ως έδρα του το Στρασβούργο, της Γαλλίας, ενώ στο Sankt Johann im Pongau της Αυστρίας βρίσκεται το εφεδρικό σύστημα CS-SIS το οποίο θα μπορεί να διενεργεί όλες τις λειτουργίες του βασικού CS-SIS σε περίπτωση βλάβης. Ακόμη, το CS-SIS παρέχει τις υπηρεσίες που απαιτούνται για την ενημέρωση της βάσης δεδομένων του SIS II καθώς και για την πραγματοποίηση αναζητήσεων σε αυτή. Για τα κράτη – μέλη που χρησιμοποιούν εθνικό αντίγραφο, το CS-SIS παρέχει απευθείας on – line ενημέρωση των εθνικών αντιγράφων, διασφαλίζει τον συγχρονισμό και τη συνοχή μεταξύ των εθνικών αντιγράφων και της βάσης δεδομένων του SIS II, και παρέχει λειτουργία αρχικοποίησης και αποκατάστασης των εθνικών αντιγράφων.

β) ένα εθνικό σύστημα («N.SIS II»), μία ομοίμορφη εθνική διεπαφή (NI-SIS) σε κάθε κράτος μέλος, το οποίο αποτελείται από τα εθνικά συστήματα δεδομένων που επικοινωνούν με το κεντρικό SIS II και

γ) μια επικοινωνιακή υποδομή που παρέχει κρυπτογραφημένο εικονικό δίκτυο χρησιμοποιούμενο μόνο για τα δεδομένα του SIS II και την ανταλλαγή δεδομένων

⁶⁰ Κανονισμός (ΕΚ) 1987/2006,

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:381:0004:0023:EL:PDF>.

μεταξύ των τμημάτων S.I.Re.N.E. (Supplementary Information Requests at the National Entries).

Η Κεντρική διαχειριστική αρχή του συστήματος SIS II είναι ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός «eu-Lisa», ο οποίος εδρεύει στο Ταλίν της Εσθονίας, χρηματοδοτείται από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και φέρει την ευθύνη για τη λειτουργική διαχείριση του κεντρικού SIS II.⁶¹

Ως προς τη λειτουργία του SIS II, αυτή πραγματοποιείται ως εξής:

Στο SIS II, εισάγονται καταχωρήσεις που αφορούν πρόσωπα και αντικείμενα.

Οι κατηγορίες των καταχωρίσεων οι οποίες εισάγονται στο SIS II, βάσει του Κανονισμού⁶² και της Απόφασης⁶³ SIS II, εμφανίζονται ως ακολούθως:

- Άρθρο 24 του Κανονισμού SIS II: Καταχωρίσεις υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής.
- Άρθρο 26 του Κανονισμού SIS II: Καταχωρίσεις υπηκόων τρίτων χωρών που υπόκεινται σε περιοριστικό μέτρο κατά το άρθρο 15 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- Άρθρο 26 της Απόφασης SIS II: Καταχωρίσεις προσώπων που αναζητούνται με σκοπό τη σύλληψη και παράδοσή ή την έκδοσή τους.
- Άρθρο 32 της Απόφασης SIS II: Καταχωρίσεις για εξαφανισθέντα πρόσωπα.
- Άρθρο 34 της Απόφασης SIS II: Καταχωρίσεις για πρόσωπα που αναζητούνται με σκοπό τη συμμετοχή σε δικαστική διαδικασία.
- Άρθρο 36 της Απόφασης SIS II: Καταχωρίσεις για πρόσωπα και αντικείμενα τα οποία καταχωρούνται με σκοπό τον διακριτικό ή ειδικό έλεγχο.
- Άρθρο 38 της Απόφασης SIS II: Καταχωρίσεις για αντικείμενα που πρέπει να κατασχεθούν ή να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία σε ποινική διαδικασία.

Γραφεία S.I.Re.N.E.

Όπως προαναφέρθηκε, ο σκοπός της Συμφωνίας Schengen είναι η επίτευξη του στόχου της ελεύθερης διέλευσης των εσωτερικών συνόρων, από όλους τους υπηκόους των κρατών μελών και η ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων και υπηρεσιών.

⁶¹ Ο Οργανισμός *eu-Lisa*, διαχειρίζεται ολοκληρωμένα συστήματα μεγάλης κλίμακας, τα οποία διατηρούν την εσωτερική ασφάλεια των κρατών μελών του χώρου Schengen, επιτρέπουν στις χώρες Schengen να ανταλλάσσουν στοιχεία σχετικά με τις θεωρήσεις και καθορίζουν ποια χώρα της Ε.Ε. είναι αρμόδια για την εξέταση μιας συγκεκριμένης αίτησης ασύλου.

⁶² Κανονισμός (ΕΚ) 1987/2006,

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:381:0004:0023:EL:PDF>.

⁶³ Απόφαση 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου,

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/el/TXT/?uri=CELEX:32007D0533>.

Θεμελιώδης όρος όμως της Συμφωνίας ήταν ότι, η κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα δε θα έθετε σε κίνδυνο την ασφάλεια και τη δημόσια τάξη. Έτσι, ήταν αναγκαία η δημιουργία ενός οργάνου, ενός μηχανισμού, ο οποίος θα ήταν αναγκαίος για να λειτουργήσει το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν.

Το όργανο αυτό είναι τα Γραφεία S.I.Re.N.E. Τα Γραφεία αυτά⁶⁴ είναι υπεύθυνα για τη διαβίβαση οποιασδήποτε συμπληρωματικής πληροφορίας σε περίπτωση που υπάρχει καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών και ο χρήστης επιζητά επιπρόσθετες πληροφορίες.⁶⁵

Το SIS II περιλαμβάνει μόνο τις πληροφορίες (δηλαδή τα δεδομένα καταχώρισης) που είναι απαραίτητες για την ταυτοποίηση ενός φυσικού προσώπου ή ενός αντικειμένου και τη λήψη των αναγκαίων μέτρων. Επιπροσθέτως, σύμφωνα με τις νομικές πράξεις SIS II, τα κράτη μέλη ανταλλάσσουν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τις εκάστοτε καταχωρίσεις που απαιτούνται για την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων των νομικών πράξεων SIS II, καθώς και για την απρόσκοπτη λειτουργία του SIS II, είτε σε διμερή είτε σε πολυμερή βάση.

Το εν λόγω σύστημα, που συγκροτήθηκε με σκοπό την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών, ονομάστηκε “S.I.Re.N.E.”, ένα ακρωνύμιο που σχηματίζεται από τα αρχικά των λέξεων που απαρτίζουν τον ορισμό του συστήματος στα αγγλικά: “Supplementary Information REquest at the National Entries”.

Συμπληρωματικές πληροφορίες, σύμφωνα με την Απόφαση 2007/533 και τον Κανονισμό 1987/2006, είναι οι πληροφορίες που δεν έχουν αποθηκευτεί στο SIS II, συνδέονται ωστόσο με τις καταχωρίσεις του SIS II, οι οποίες πρέπει να ανταλλάσσονται:

- Προκειμένου τα κράτη μέλη να διαβουλεύονται μεταξύ τους ή να αλληλοενημερώνονται κατά την εισαγωγή της καταχώρισης,
- Μετά από εντοπισμό καταχώρισης ώστε να είναι δυνατό να ληφθούν τα ενδεδειγμένα μέτρα
- Όταν δεν μπορεί να αναληφθεί η απαιτούμενη δράση,
- Σε σχέση με την ποιότητα των δεδομένων του SIS II,
- Σε σχέση με τη συμβατότητα και την προτεραιότητα των καταχωρίσεων,

⁶⁴ Εκτελεστική Απόφαση (EE) 2017/1528 της Επιτροπής της 31ης Αυγούστου 2017 που αντικαθιστά το παράρτημα της εκτελεστικής απόφασης 2013/115/Ε.Ε. για το εγχειρίδιο S.I.Re.N.E. και άλλα μέτρα εφαρμογής σε σχέση με το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32017D1528&from=EN>.

⁶⁵ Σακελλαρίου Κ., *Το Σύστημα Πληροφοριών Schengen*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα, 2008, σελ. 127.

➤ Σε σχέση με την άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης.

Σύμφωνα με την Απόφαση και τον Κανονισμό SIS II, η ανταλλαγή των συμπληρωματικών πληροφοριών πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του εγχειριδίου S.I.Re.N.E. και μέσω της επικοινωνιακής υποδομής. Κάθε κράτος μέλος προβαίνει στη σύσταση εθνικού τμήματος S.I.Re.N.E., σύμφωνα με το κοινό άρθρο 7 παράγραφος 2 των νομικών πράξεων SIS II. Η εν λόγω υπηρεσία χρησιμεύει ως ενιαίο σημείο επαφής για τα κράτη μέλη και λειτουργεί πλήρως σε εικοσιτετράωρη βάση επτά ημέρες την εβδομάδα, με σκοπό την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών σε σχέση με την εισαγωγή καταχωρίσεων και για την ανάληψη ενδεδειγμένων μέτρων σε περιπτώσεις ταυτοποίησης φυσικών προσώπων και αντικειμένων που έχουν καταχωριστεί στο SIS II και εντοπίζονται κατόπιν θετικού αποτελέσματος αναζήτησης.

Τα κύρια καθήκοντα των Γραφείων S.I.Re.N.E. είναι να μεριμνούν για την ανταλλαγή όλων των συμπληρωματικών πληροφοριών για τους εξής σκοπούς:

α) προκειμένου τα κράτη μέλη να διαβουλεύονται μεταξύ τους ή να αλληλοενημερώνονται κατά την εισαγωγή καταχώρισης (π.χ. κατά την εισαγωγή καταχωρίσεων με σκοπό τη σύλληψη)

β) έπειτα από θετική απάντηση, ώστε να καθίσταται δυνατή η λήψη των ενδεδειγμένων μέτρων (π.χ. ταυτοποίηση καταχώρισης)

γ) όταν δεν μπορεί να αναληφθεί η απαιτούμενη δράση (π.χ. προσθήκη ειδικής ένδειξης)

δ) σε σχέση με την ποιότητα των δεδομένων του SIS II (π.χ. όταν δεδομένα έχουν καταχωριστεί παράνομα ή περιέχουν πραγματικό σφάλμα), συμπεριλαμβανομένης της επικύρωσης των εξερχόμενων και της επαλήθευσης των εισερχόμενων καταχωρίσεων, εφόσον τούτο προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο

ε) σε σχέση με τη συμβατότητα και την προτεραιότητα των καταχωρίσεων (π.χ. κατά τον έλεγχο της ύπαρξης πολλαπλών καταχωρίσεων)

στ) σε σχέση με τα δικαιώματα των προσώπων που αφορούν τα δεδομένα, ιδίως το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα.

Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται από την εκτελεστική απόφαση 2015/219 της Επιτροπής να μεριμνήσουν ώστε όλοι οι εθνικοί φορείς που είναι επιφορτισμένοι με τη διεθνή αστυνομική συνεργασία, συμπεριλαμβανομένων των Γραφείων S.I.Re.N.E., να οργανωθούν με συγκροτημένο τρόπο, ούτως ώστε να αποφεύγονται οι συγκρούσεις αρμοδιοτήτων και οι αλληλεπικαλύψεις κατά την εκτέλεση της εργασίας τους.

Τα πρότυπα στα οποία βασίζεται η συνεργασία μέσω των Γραφείων S.I.Re.N.E. είναι τα ακόλουθα:

Διαθεσιμότητα:

Κάθε Γραφείο S.I.Re.N.E. πρέπει να βρίσκεται σε πλήρη λειτουργία είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο, επτά ημέρες την εβδομάδα, προκειμένου να είναι σε θέση να αντιδρά, εντός της προθεσμίας, όπως απαιτείται στην ενότητα. Ομοίως επί εικοσιτετράωρου βάσης και επί επτά ημέρες την εβδομάδα πρέπει επίσης να παρέχονται αναλύσεις, υποστήριξη και λύσεις σε τεχνικά και νομικά θέματα.

Αδιάλειπτη λειτουργία:

Κάθε Γραφείο S.I.Re.N.E. συγκροτεί εσωτερική δομή που διασφαλίζει τον αδιάλειπτο χαρακτήρα της διαχείρισης, του προσωπικού και της τεχνικής υποδομής.

Εμπιστευτικότητα:

Κατ' εφαρμογή του κοινού άρθρου 11 των νομικών πράξεων SIS II, το σύνολο του προσωπικού των Γραφείων S.I.Re.N.E. υπόκειται στους οικείους εθνικούς κανόνες περί επαγγελματικού απορρήτου ή σε άλλες ισοδύναμες υποχρεώσεις εχεμύθειας. Η ανωτέρω υποχρέωση ισχύει ακόμη και αφού τα μέλη του προσωπικού παύσουν να ασκούν τα καθήκοντά τους ή να απασχολούνται στη συγκεκριμένη θέση εργασίας.

Προσβασιμότητα:

Για να μπορεί να ανταποκρίνεται στο καθήκον παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών, το προσωπικό του Γραφείου S.I.Re.N.E. πρέπει να διαθέτει άμεση ή έμμεση πρόσβαση σε κάθε συναφή εθνική πληροφορία και σε συμβουλές εμπειρογνομόνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ: Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΣΥΣΧΕΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

3.1.) Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία Μεταξύ Παγκοσμίων Οργανισμών

Ανάμεσα στους πολλούς παγκόσμιους οργανισμούς στους οποίους εμπλέκεται η δράση της INTERPOL, ο γράφων κρίνει χρήσιμη την αναφορά στη συνεργασία με τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, αλλά και τη συνεργασία με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο.

3.1.1.) Συνεργασία INTERPOL – Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών

Η INTERPOL έχει μια μακρά ιστορία στη συνεργασία της με τα Ηνωμένα Έθνη,⁶⁶ η οποία έλαβε επίσημη μορφή σε συμφωνία συνεργασίας το 1997 και ενισχύθηκε περαιτέρω με μεταγενέστερες ειδικές συμφωνίες. Οι δύο Οργανισμοί συνεργάζονται σε πολλά έργα και πρωτοβουλίες για την καταπολέμηση του διεθνούς εγκλήματος. Δεδομένου ότι υπάρχουν πολλοί τομείς κοινού ενδιαφέροντος, η INTERPOL συνεργάζεται στενά με διάφορα τμήματα και οργανισμούς των Ηνωμένων Εθνών.

Το Νοέμβριο του 2004, η INTERPOL ξεκίνησε τη λειτουργία του Γραφείου του Ειδικού Αντιπροσώπου της INTERPOL στα Ηνωμένα Έθνη, με έδρα τη Νέα Υόρκη. Το Γραφείο «ευαισθητοποιεί» τα εργαλεία και τις υπηρεσίες της INTERPOL, εντοπίζει τομείς κοινού ενδιαφέροντος και διερευνά ευκαιρίες συνεργασίας σύμφωνα με τις στρατηγικές της προτεραιότητας.

Με την παρουσία της και την τακτική επαφή με τις υπηρεσίες των Ηνωμένων Εθνών και τις μόνιμες αποστολές σε αυτά, η INTERPOL προσπαθεί να διασφαλίσει ότι τα ενδιαφέροντα των Αρχών επιβολής του νόμου σε παγκόσμιο επίπεδο, εκπροσωπούνται επαρκώς σε διεθνείς πρωτοβουλίες, ανακοινώσεις, ψηφίσματα, εκθέσεις και αποφάσεις πολιτικής.

Σημαντικοί τομείς συνεργασίας:

Το 2005, η INTERPOL και το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (ΣΑΗΕ) συνεργάστηκαν για να συνδυάσουν το καθεστώς κυρώσεων των Ηνωμένων

⁶⁶ *Interpol official website, international partners,*
[https://www.interpol.int/About-INTERPOL/International-partners.](https://www.interpol.int/About-INTERPOL/International-partners)

Εθνών με το καθιερωμένο σύστημα ειδοποίησης της INTERPOL. Οι προκύπτουσες ειδικές ειδοποιήσεις INTERPOL-UNSC (ειδικές ανακοινώσεις-αγγελίες) εκδίδονται για πρόσωπα και οντότητες που υπόκεινται στις κυρώσεις του ΣΑΗΕ. Η συνεργασία της INTERPOL άρχισε με την επιτροπή 1267 (που συστάθηκε το 1999 σε σχέση με την Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν), και σταδιακά επεκτείνεται και στις άλλες επιτροπές κυρώσεων. Ο κύριος σκοπός μιας ειδικής αγγελίας, είναι να προειδοποιήσει τις υπηρεσίες επιβολής του νόμου σε όλο τον κόσμο ότι ένα συγκεκριμένο άτομο ή μία οντότητα υπόκειται στις κυρώσεις του ΣΑΗΕ και με αυτόν τον τρόπο να συμβάλει στην εφαρμογή των νόμων. Οι ειδικές ανακοινώσεις περιέχουν συγκεκριμένες πληροφορίες που βοηθούν τις Αρχές επιβολής του νόμου να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με τους δικούς τους εθνικούς νόμους.

Πέραν των ανωτέρω, η INTERPOL συνεργάζεται με τα Ηνωμένα Έθνη για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας⁶⁷, της ναυτικής πειρατείας,⁶⁸ τις ειρηνευτικές επιχειρήσεις,⁶⁹ καθώς και άλλους φορείς⁷⁰ - οντότητες του Παγκόσμιου Οργανισμού.

3.1.2.) Συνεργασία INTERPOL – Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.

Το 2005, μεταξύ της Εισαγγελίας του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (Δ.Π.Δ.) και της INTERPOL, υπογράφηκε Σύμφωνο Συνεργασίας⁷¹, με σκοπό την δημιουργία πλαισίου συνεργασίας στον τομέα της πρόληψης του εγκλήματος και της ποινικής Δικαιοσύνης.

Σύμφωνα με αυτό, τα εμπλεκόμενα μέρη, συμφώνησαν να ανταλλάσσουν πληροφορίες, στη βάση των υφιστάμενων διαδικασιών της INTERPOL, του καταστατικού της Ρώμης και των κανόνων περί Δικονομίας και Αποδείξεων, οι οποίες θα διαβιβάζονται στο Δ.Π.Δ., υπό τον όρο της εμπιστευτικότητας και μόνο για τον σκοπό της απόκτησης νέων αποδεικτικών στοιχείων. Επίσης, στο εν λόγω Σύμφωνο

⁶⁷ *United Nations office of Counter-Terrorism*, <https://www.un.org/counterterrorism/ctitf/en>.

⁶⁸ Η *Ειδική Ομάδα, κατά της Ναυτικής Πειρατείας*, της Interpol, συνεργάζεται στενά με τα Ηνωμένα Έθνη και άλλους για τη βελτίωση της συλλογής αποδεικτικών στοιχείων, τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών και την ανάπτυξη της περιφερειακής ικανότητας κατά των πειρατικών δραστηριοτήτων.

⁶⁹ Η INTERPOL συνεργάζεται με το DPKO (*United Nations Department of Peacekeeping Operations*) για να ενισχύσει το ρόλο της διεθνούς αστυνομικής διατήρησης της ειρήνης και να εντοπίσει κοινά σχέδια για την ανάπτυξη ικανοτήτων, την περιφερειακή υποστήριξη και την ανταλλαγή πληροφοριών.

⁷⁰ π.χ. *United Nations Office on Drugs and Crime*, *United Nations Department of Safety and Security*, *United Nations Environmental Programme* κλπ.

⁷¹ *Συμφωνία συνεργασίας μεταξύ Interpol και Γραφείου Εισαγγελέα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου* <https://www.interpol.int/content/download/9463/69422/version/5/file/4-%20ICC.pdf>.

προβλέπεται όπως διευκολύνεται η πρόσβαση του Δ.Π.Δ. στο δίκτυο τηλεπικοινωνιών και στις βάσεις δεδομένων της Interpol.

Για την εξασφάλιση της εφαρμογής του εν λόγω Συμφώνου αποφασίστηκε να οριστούν σημεία επαφής μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών, να υπάρχει επικοινωνία και ανταλλαγή πληροφοριών, αμοιβαίου ενδιαφέροντος σε τακτική βάση και να υπάρχει εκπροσώπησή των μερών στις συναντήσεις της INTERPOL και τις ανοιχτές συναντήσεις του Δ.Π.Δ.

Επιπλέον, δόθηκε το δικαίωμα στο Δ.Π.Δ. να ζητά την έκδοση και κυκλοφορία Αγγελιών κάθε τύπου για τη διευκόλυνση ερευνών, τον εντοπισμό διωκόμενων και εξαφανισμένων ατόμων και τη συλλογή συμπληρωματικών πληροφοριών.

Πέραν των ανωτέρω, το Δ.Π.Δ. δύναται να ζητά τη συνδρομή εμπειρογνομόνων της INTERPOL, ιδιαίτερα σε θέματα σχετικά με φυγόδικους ή φυγόποιους και επιχειρησιακής ανάλυσης, ή αρμόδιων εθνικών ομάδων, όπως οι Ομάδες Αναγνώρισης Θυμάτων Καταστροφών και οι μονάδες εγκλημάτων πολέμου.

3.2.) Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία μεταξύ Παγκοσμίων και Περιφερειακών Οργανισμών

Όπως ήδη προαναφέρθηκε, η INTERPOL, είναι ο μόνος οργανισμός αστυνομικής συνεργασίας σε παγκόσμιο επίπεδο. Κοινή πεποίθηση των μελών του αλλά και πολιτική του Οργανισμού είναι, ότι οι εταιρικές σχέσεις με άλλους οργανισμούς του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα είναι απαραίτητες για την αντιμετώπιση των προκλήσεων σε κοινούς τομείς.

Το διακρατικό έγκλημα δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μεμονωμένα από τον παγκόσμιο Οργανισμό επιβολής του νόμου. Με τη συμμετοχή σε εταιρικές σχέσεις με άλλους φορείς, η INTERPOL μπορεί να ανταλλάξει εμπειρογνωμοσύνη, τεχνολογία και πόρους, ενισχύοντας έτσι την κοινή αντίδραση κατά του εγκλήματος.

Οι εξωτερικές οργανώσεις μπορούν να προσδώσουν μια νέα και πολύτιμη διάσταση στις δραστηριότητες της INTERPOL, με τη συμβολή τους να ωφελεί ολόκληρο το δίκτυο των χωρών μελών της.

Η INTERPOL συνεργάζεται στενά με διάφορους εταίρους του δημόσιου τομέα και διατηρεί αντιπροσωπείες στην Αφρικανική Ένωση, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα Ηνωμένα Έθνη. Ο Οργανισμός συνεργάζεται επίσης με επιλεγμένους εταίρους από τον

ιδιωτικό τομέα, που περιλαμβάνουν τόσο οργανισμούς κερδοσκοπικού χαρακτήρα όσο και μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς, όπως μη κυβερνητικές οργανώσεις και ιδρύματα.

Για το σκοπό αυτό, έχει συνάψει έναν ιδιαίτερα μεγάλο αριθμό από συμφωνίες συνεργασίας τόσο με παγκόσμιους οργανισμούς⁷², περιφερειακούς⁷³, εθνικά ιδρύματα⁷⁴, και ιδιωτικούς φορείς.⁷⁵

Από τις πολλές και ποικίλες συνεργασίες της INTERPOL, ξεχωρίζουν οι ακόλουθες:

3.2.1. Συνεργασία INTERPOL – Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η INTERPOL και η Ευρωπαϊκή Ένωση συνεργάζονται στενά⁷⁶ για θέματα κοινού ενδιαφέροντος, μοιράζονται τους πόρους και την εμπειρογνομosύνη τους και παρουσιάζουν μια συνδυασμένη απάντηση στις προκλήσεις που αφορούν την επιβολή του νόμου. Η συνεργασία αυτή οδήγησε στο να λειτουργήσει το 2009 του Γραφείου του Ειδικού Εκπροσώπου της INTERPOL στην Ευρωπαϊκή Ένωση (SRIEU). Οι στόχοι του γραφείου είναι:

- Να αυξήσει την προβολή της INTERPOL στα θεσμικά όργανα, τους οργανισμούς και τα αρμόδια όργανα της Ε.Ε. που συμμετέχουν σε δραστηριότητες που σχετίζονται με την επιβολή του νόμου.
- Να προωθήσει τη συνεργασία με τους τομείς της Ε.Ε., τους αρμόδιους για την επιβολή του νόμου, ώστε να αποφευχθεί η αλληλοεπικάλυψη και να αναπτυχθούν δημιουργικές συνεργασίες.
- Να ενεργεί ως προνομιούχος εταίρος σε φόρουμ και σε πρωτοβουλίες της Ε.Ε. σχετικά με τον τομέα επιβολής του νόμου.
- Η διαχείριση έργων που χρηματοδοτούνται από την Ε.Ε.

⁷² Ενδεικτικά αναφέρονται οι ακόλουθοι παγκόσμιοι οργανισμοί: Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης (IMO), Διεθνής Επιτροπή Εξαφανισθέντων Προσώπων (ICMP), Διεθνές Συμβούλιο για τα Μουσεία (ICOM), Παγκόσμιος Οργανισμός Τελωνείων (WCO), κλπ.

⁷³ Ενδεικτικά αναφέρονται οι ακόλουθοι περιφερειακοί οργανισμοί: Οργανισμός για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (OSCE), Οικονομική Κοινότητα Χωρών Δυτικής Αφρικής (ECOWAS), Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ECB), Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης, Κοινότητα των Άνδεων, Κοινότητα της Καραϊβικής (CARICOM), Κέντρο Δίωξης Εγκλήματος Νότιο ανατολικής Ευρώπης (SELEC), κλπ.

⁷⁴ Ενδεικτικά αναφέρονται τα ακόλουθα εθνικά ιδρύματα: Υπουργείο Εσωτερικών της Ιταλίας, Ινστιτούτο Εγκληματολογίας της Ολλανδίας (NFI), Αρχή για τις Υπηρεσίες Υγείας της Σιγκαπούρης (HSA), κλπ.

⁷⁵ Ενδεικτικά αναφέρονται οι ακόλουθοι ιδιωτικοί φορείς: Διεθνές Εμπορικό Επιμελητήριο (ICC), Επιθεώρηση για Φορητά Όπλα, κλπ.

⁷⁶ European Union/International partners/INTERPOL,

<https://www.interpol.int/About-INTERPOL/International-partners/European-Union>

Η INTERPOL συμμετέχει σε πολλά ερευνητικά προγράμματα χρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τη χρήση νέων τεχνολογιών και την προστασία των δεδομένων. Τα έργα αυτά αποσκοπούν στην ενίσχυση της ασφάλειας, ενώ παράλληλα ελαχιστοποιούν τον αντίκτυπο στα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως η ιδιωτικότητα. Ταυτόχρονα και η Ευρωπαϊκή Ένωση συνεισφέρει στη χρηματοδότηση έργων της INTERPOL.

3.2.2. Συνεργασία INTERPOL – EUROPOL

Την 5 Νοεμβρίου 2001 υπογράφηκε συμφωνία συνεργασίας μεταξύ των δύο Οργανισμών. Σκοπός της συμφωνίας είναι η εδραίωση και η διατήρηση της συνεργασίας μεταξύ των δύο μερών για την καταπολέμηση σοβαρών μορφών οργανωμένου εγκλήματος με διεθνή χαρακτήρα, εντός του πεδίου αρμοδιότητας του κάθε συμβαλλόμενου μέρους.

Ειδικότερα⁷⁷, αυτό θα επιτευχθεί μέσω της ανταλλαγής επιχειρησιακών, στρατηγικών και τεχνικών πληροφοριών, τον συντονισμό των δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένων και την ανάπτυξη κοινών προτύπων, σχεδίων δράσης, κατάρτισης, και της επιστημονικής έρευνας.

Η συμφωνία μεταξύ των δύο περιλαμβάνει επίσης, την ανταλλαγή αξιωματικών συνδέσμων με σκοπό την περαιτέρω ενίσχυση της συνεργασίας τους.

Βασικός πυλώνας αυτής της συμφωνίας, αποτελεί ο τομέας της επεξεργασίας των πληροφοριών. Ειδικότερα, τα δύο μέρη συμφώνησαν όπως :

1. Οι πληροφορίες να μπορούν να διαβιβάζονται αυθόρμητα ή κατόπιν σχετικού αιτήματος.
2. Όταν ένα συμβαλλόμενο μέρος διαβιβάζει αυθόρμητα τις πληροφορίες στο άλλο μέρος, οφείλει να προσδιορίζει τον σκοπό για τον οποίο διαβιβάζονται οι πληροφορίες.
3. Όταν ένα μέρος ζητά πληροφορίες από το άλλο μέρος, οφείλει να προσδιορίζει το σκοπό και τους λόγους της αίτησης.
4. Η διαβίβαση προσωπικών δεδομένων που αποκαλύπτουν φυλετική προέλευση, πολιτικές απόψεις ή θρησκευτικές ή άλλες πεποιθήσεις ή σχετικά με την υγεία και τη σεξουαλική ζωή περιορίζεται στις απολύτως απαραίτητες περιπτώσεις, και τα

⁷⁷*Europol operational agreements, agreement between Interpol and Europol*, https://www.europol.europa.eu/sites/default/files/documents/agreement_between_Interpol_and_Europol.pdf.

δεδομένα αυτά διαβιβάζονται μόνο σε σχέση με άλλα δεδομένα. Εντούτοις, η ύπαρξη τέτοιων δεδομένων μπορεί να ενδείκνυται.

5. Το διαβιβάζον μέρος επισημαίνει κάθε περιορισμό στη χρήση των πληροφοριών, οποιουσδήποτε περιορισμούς πρόσβασης, καθώς και οποιαδήποτε προϋπόθεση διαγραφής ή καταστροφής τέτοιων πληροφοριών, πριν ή κατά τη στιγμή της διαβίβασης, ή όπου υπάρχει τέτοιος περιορισμός ή προϋπόθεση .

6. Οποιαδήποτε πληροφορία λαμβάνεται από οποιοδήποτε μέρος, δυνάμει της εν λόγω συμφωνίας, μπορεί να διαβιβάζεται σε τρίτο μέρος με την προηγούμενη συγκατάθεση του συμβαλλομένου μέρους που παρείχε την πληροφορία και με την επιφύλαξη τυχόν αναγκαίων όρων ή περιορισμών που επιβάλλονται από αυτό. Η συναίνεση αυτή μπορεί να δοθεί μόνο όταν επιτρέπεται βάσει του ισχύοντος νομικό πλαίσιο του διαβιβάζοντος μέρους.

7. Εάν οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες μέσω της άμεσης πρόσβασης σε μια βάση δεδομένων, η πρόσβαση αυτή θα διέπεται, επιπλέον, από τους ειδικούς κανόνες και προϋποθέσεις που ισχύουν για τη λειτουργία της εν λόγω βάσης δεδομένων.

8. Τα συμβαλλόμενα μέρη δεν θα διαβιβάζουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα εφόσον το επαρκές επίπεδο προστασίας των δεδομένων δεν διασφαλίζεται πλέον από το άλλο μέρος.

Η συνεργασία μεταξύ INTERPOL και EUROPOL κρίνεται ως ιδιαίτερος επικοινωνιακή, με τους δύο οργανισμούς να αναζητούν συνεχώς περαιτέρω τρόπους συνεργασίας, ενάντια στις νέες μορφές διεθνούς εγκληματικότητας, όπως τα εγκλήματα στον κυβερνοχώρο καθώς και τα εγκλήματα που σχετίζονται με την παράνομη μετανάστευση, τη σεξουαλική εκμετάλλευση ανηλίκων, κλπ.

3.2.3.) Συνεργασία INTERPOL – FRONTEX

Τον Μάιο του 2009 υπεγράφη συμφωνία συνεργασίας ⁷⁸μεταξύ της INTERPOL και του FRONTEX. Σκοπός της συμφωνίας συνεργασίας ήταν να δημιουργηθεί ένα πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ των δύο μερών στο πλαίσιο των αντίστοιχων τομέων αρμοδιότητάς τους και σύμφωνα με τους αντίστοιχους κανόνες και κανονισμούς τους, διευκολύνοντας έτσι την πρόληψη, τον εντοπισμό και την καταστολή του διασυνοριακού εγκλήματος, της ασφάλειας των συνόρων με σκοπό την

⁷⁸ Συμφωνία μεταξύ Interpol και Frontex (2009):
https://www.interpol.int/content/download/9285/68576/version/3/file/Interpol_Frontex.pdf

καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης, του λαθρεμπορίου ανθρώπων και της εμπορίας ανθρώπων.

Ειδικότερα, η συνεργασία των δύο οργανισμών αφορά:

- στο να παρέχουν αμοιβαία συνδρομή για κοινές επιχειρήσεις και πιλοτικά σχέδια που βασίζονται σε πληροφορίες,
- στο να παράγουν από κοινού προϊόντων πληροφοριών (εκθέσεις, εκτιμήσεις απειλών και κινδύνου),
- στο να οργανώνουν κοινές δραστηριότητες κατάρτισης, διασκέψεις και σεμινάρια,
- στο να παρέχουν αμοιβαία συνδρομή για την προώθηση της έρευνας και της ανάπτυξης.

Επιπρόσθετα, η INTERPOL και ο FRONTEX συνδυάζουν τις προσπάθειές τους στο πλαίσιο των αντίστοιχων εντολών και κανονισμών τους για την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση όλων των διαθέσιμων πληροφοριών σχετικών με την καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος, ιδίως όσον αφορά την παράνομη μετανάστευση, το λαθρεμπόριο ανθρώπων και την εμπορία ανθρώπων.

Για το σκοπό αυτό οι δύο Οργανισμοί, με γνώμονα τη διαφύλαξη του εμπιστευτικού χαρακτήρα της ασφάλειας και των όρων επεξεργασίας των πληροφοριών που ανταλλάσσονται μεταξύ τους, εξασφαλίζουν πλήρη και άμεση ανταλλαγή πληροφοριών, σε θέματα κοινού ενδιαφέροντος.

Χωρίς να είναι περιοριστικό, αυτές οι πληροφορίες περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

D) Πληροφορίες στρατηγικής φύσης σχετικά με:

- Δράσεις των Αρχών επιβολής του νόμου που θα μπορούσαν να είναι χρήσιμες για την καταστολή των αδικημάτων και τη βελτίωση της διαχείρισης των συνόρων σε παγκόσμιο επίπεδο και την ολοκληρωμένη διαχείριση των συνόρων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Νέες μεθόδους για τη διάπραξη αδικημάτων, ιδίως εκείνων που απειλούν την ασφάλεια των εξωτερικών συνόρων ή διευκολύνουν την παράνομη μετανάστευση.
- Παρατηρήσεις και ευρήματα που προκύπτουν από την επιτυχή εφαρμογή νέων τεχνικών.
- Τις διαδρομές και τις αλλαγές στις διαδρομές που χρησιμοποιούν οι λαθρέμποροι, οι λαθρομετανάστες ή όσοι εμπλέκονται σε αδικήματα παράνομης διακίνησης που καλύπτονται από την εν λόγω συμφωνία συνεργασίας.

- Στρατηγικές πρόληψης και μεθόδους διαχείρισης για την επιλογή των προτεραιοτήτων αναφορικά με την επιβολή του νόμου.
- Τις εκτιμήσεις απειλών, την ανάλυση κινδύνου και τις εκθέσεις για την κατάσταση του εγκλήματος.

II) Πληροφορίες τεχνικής φύσης σχετικά με:

- Μέσα για την ενίσχυση των διοικητικών και εκτελεστικών δομών στους τομείς που καλύπτει η εν λόγω συμφωνία.
- Μεθόδους κατάρτισης των ενδιαφερομένων υπαλλήλων.
- Αναλυτικές μεθόδους εγκληματολογικών πληροφοριών.
- Εξακρίβωση της εμπειρογνωμοσύνης στον τομέα της επιβολής του νόμου.

Αναφορικά με το επίπεδο συνεργασίας των δύο οργανισμών, από το 2009, η INTERPOL έχει συμμετάσχει σε πολλές επιχειρήσεις του FRONTEX σε αεροπορικά, χερσαία και θαλάσσια σύνορα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), σε στενή συνεργασία τόσο με τα εθνικά κεντρικά γραφεία της INTERPOL, όσο και με τις συνοριακές υπηρεσίες των χωρών στις οποίες διεξήχθησαν οι ενέργειες.

Μόνο το 2017, η INTERPOL συμμετείχε σε πέντε κοινές επιχειρήσεις με τον Frontex, με αποτέλεσμα οι αξιωματούχοι της INTERPOL να αναζητήσουν πάνω από ένα εκατομμύριο ανθρώπους και ταξιδιωτικά έγγραφα στις βάσεις δεδομένων της. Αυτά είχαν ως αποτέλεσμα τον επιτυχή εντοπισμό τριάντα πέντε φυγόδικων, τρομοκρατών και άλλων γνωστών επικίνδυνων εγκληματιών, είκοσι δύο από τους οποίους δεν θα ήταν γνωστοί χωρίς τη συμμετοχή της INTERPOL στα συνοριακά σημεία, τα οποία δεν χρησιμοποιούν συστηματικά ορισμένες βάσεις δεδομένων της INTERPOL. Οι εν λόγω επιχειρήσεις, κατέδειξαν την ανάγκη μεγαλύτερης χρήσης των βάσεων δεδομένων της INTERPOL στα σύνορα και την αναγκαιότητα για νέες γραμμές επικοινωνίας μεταξύ των συνοριακών Αρχών και των εθνικών κεντρικών γραφείων τους.

Σε κάθε περίπτωση, το περιθώριο για περαιτέρω συνεργασία είναι δεδομένο ότι υπάρχει, με τους δύο Οργανισμούς να αναζητούν νέους τρόπους ανάπτυξης αυτής.

3.3.) Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία μεταξύ Περιφερειακών Οργανισμών

Προηγουμένως έγινε μια εκτενής αναφορά στις συνεργασίες που έχει η INTERPOL, ως παγκόσμιος οργανισμός αστυνομικής συνεργασίας με άλλους φορείς επιβολής του νόμου, παγκόσμιους αλλά και περιφερειακούς.

Ανάλογες συνεργασίες υπάρχουν και σε περιφερειακό επίπεδο μεταξύ των Οργανισμών με αντικείμενο τους την αστυνομική συνεργασία και απώτερο στόχο να ενισχύσουν τη δράση τους, να βελτιώσουν την τεχνογνωσία τους, να παρέχουν εκπαίδευση ή να αποκομίσουν μεγαλύτερη εμπειρία. Οι περιφερειακοί οργανισμοί, στο σύνολο τους συνεργάζονται μεταξύ τους προκειμένου να επιτύχουν όσα προηγουμένως έχουν περιγραφεί.

3.3.1. Συνεργασίες Περιφερειακών Οργανισμών της Ευρώπης

3.3.1.1.) Το Πλέγμα Συνεργατικών Σχέσεων της EUROPOL

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι συνεργασίες της EUROPOL. Ο οργανισμός αυτός,⁷⁹ έχει σχεδιασθεί να λειτουργεί σε συνεργασία με τις Αρχές επιβολής του νόμου, τις κυβερνητικές υπηρεσίες και τον ιδιωτικό τομέα. Οι εταιρικές σχέσεις και οι εξωτερικές συμφωνίες της EUROPOL λαμβάνουν διάφορες μορφές, ανάλογα με τη σχέση που έχει ο οργανισμός με την εν λόγω χώρα.

Οι πλησιέστεροι εταίροι της είναι οι υπηρεσίες επιβολής του νόμου στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), καθένα από τα οποία έχει μια ορισμένη εθνική μονάδα EUROPOL (ENU) που λειτουργεί ως σύνδεσμος μεταξύ των Αρχών αυτής της χώρας και της EUROPOL.

Η EUROPOL συνεργάζεται επίσης στενά με ορισμένα θεσμικά όργανα και οργανισμούς της Ε.Ε. βάσει συμφωνιών συνεργασίας. Σε γενικές γραμμές, υπάρχουν δύο τύποι συμφωνίας συνεργασίας που μπορεί να συνάψει η EUROPOL με κράτη και άλλες οντότητες εκτός της ΕΕ, τις στρατηγικές και τις επιχειρησιακές συμφωνίες.

Ενώ οι δύο τύποι συμφωνιών αποσκοπούν στην ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ της EUROPOL και της ενδιαφερόμενης χώρας, υπάρχει μια μεγάλη διαφορά. Οι στρατηγικές συμφωνίες περιορίζονται στην ανταλλαγή γενικών πληροφοριών καθώς και σε στρατηγικές και τεχνικές πληροφορίες, ενώ οι επιχειρησιακές συμφωνίες επιτρέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των προσωπικών δεδομένων.

⁷⁹ *Europol Official Website*, partners and agreements, <https://www.europol.europa.eu/partners-agreements>.

Επιχειρησιακές συμφωνίες συνεργασίας:

Η EUROPOL έχει συνάψει επιχειρησιακές συμφωνίες συνεργασίας έως τώρα με τις ακόλουθες χώρες: Αλβανία, Αυστραλία, Βοσνία και Ερζεγοβίνη, Καναδάς, Κολομβία, Π.Γ.Δ.Μ., Γεωργία, Ισλανδία, Λιχτενστάιν, Μολδαβία, Μονακό, Μαυροβούνιο, Νορβηγία, Σερβία, Ελβετία, Ουκρανία, Η.Π.Α., την EUROJUST⁸⁰, τον FRONTEX, και όπως προαναφέρθηκε, την INTERPOL.

Στο σύνολό τους, αυτές οι συμφωνίες έχουν ως κύριο αντικείμενο τους την ανταλλαγή πληροφοριών. Επιπρόσθετα και σύμφωνα με την οδηγία για τα καθήκοντα της EUROPOL, όπως αυτά περιγράφονται στην απόφαση του Συμβουλίου για την EUROPOL, στοχεύουν στην ανταλλαγή εξειδικευμένων γνώσεων, στη σύνταξη γενικών εκθέσεων για την κατάσταση, αποτελέσματα στρατηγικής ανάλυσης, πληροφορίες σχετικά με διαδικασίες ποινικής έρευνας, πληροφορίες σχετικά με τις μεθόδους για την πρόληψη του εγκλήματος, της συμμετοχής σε εκπαιδευτικές δραστηριότητες, καθώς και παροχής συμβουλών και υποστήριξης σε μεμονωμένες ποινικές έρευνες.

Για το σκοπό αυτό, όλες οι ανωτέρω χώρες έχουν Αξιωματικούς Συνδέσμους στην έδρα της EUROPOL.

Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει αναφορικά με τη συμφωνία επιχειρησιακής συνεργασίας με τις Η.Π.Α. Η EUROPOL φιλοξενεί αξιωματικούς συνδέσμους από τις ακόλουθες υπηρεσίες επιβολής του νόμου των Ηνωμένων Πολιτειών: Το Γραφείο αλκοόλ, καπνού, πυροβόλων όπλων και εκρηκτικών (ATF), την Υπηρεσία προστασίας των Τελωνείων και Συνόρων (CBP), την Υπηρεσία Δίωξης Ναρκωτικών (DEA), την Υπηρεσία Διπλωματικής Ασφάλειας (DSS), το Ομοσπονδιακό Γραφείο Ερευνών (FBI), την Υπηρεσία Τροφίμων και Φαρμάκων (FDA), την Υπηρεσία Μετανάστευσης και τελωνείων (ICE), την Υπηρεσία εσωτερικών εσόδων (IRS), το Αστυνομικό Τμήμα της Νέας Υόρκης (NYPD), τη Μυστική Υπηρεσία (USSS) την Υπηρεσία Διαχείρισης Ασφάλειας Μεταφορών (TSA).

Το δίκτυο αυτό των Αξιωματικών Συνδέσμων επικοινωνεί μέσω του συστήματος SIENA, ένα υπερσύγχρονο εργαλείο που επιτρέπει την ταχεία, ασφαλή και φιλική προς το χρήστη επικοινωνία και ανταλλαγή επιχειρησιακών και

⁸⁰ Η *Eurojust* είναι μια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) που ασχολείται με τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ των υπηρεσιών των κρατών μελών. Βρίσκεται στη Χάγη της Ολλανδίας. Ιδρύθηκε το 2002 και δημιουργήθηκε για να βελτιώσει τη διαχείριση του σοβαρού διασυνοριακού και του οργανωμένου εγκλήματος, με την τόνωση του συντονισμού της έρευνας και της εισαγγελίας.

στρατηγικών πληροφοριών και πληροφοριών σχετικά με το έγκλημα μεταξύ της EUROPOL, των κρατών μελών της Ε.Ε. και όλων των τρίτων που έχουν συμφωνίες συνεργασίας με την EUROPOL.

Στρατηγικές συμφωνίες συνεργασίας:

Ο οργανισμός, έχει συνάψει στρατηγικές συμφωνίες συνεργασίας με την Κίνα, τη Ρωσία, την Τουρκία, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Καταπολέμηση της Απάτης (OLAF), την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ECB), την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κέντρο για την πρόληψη και τον έλεγχο των καταστροφών (ECDC), το Ευρωπαϊκό Κέντρο για την παρακολούθηση των ναρκωτικών και την εξάρτηση από τα ναρκωτικά (EMCDDA), την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την εκπαίδευση των αρχών επιβολής του νόμου (CEPOL), την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την ασφάλεια του διαδικτύου και των πληροφοριών (ENISA), το Γραφείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την πνευματική ιδιοκτησία (EUIPO), το Γραφείο των Ηνωμένων Εθνών για τα ναρκωτικά και το έγκλημα (UNODC), τον Παγκόσμιο Οργανισμό Τελωνείων (WCO).

Συμφωνίες συνεργασίας:

Η EUROPOL, έχει συνάψει συμφωνία συνεργασίας με το Ισραήλ, για τη θέσπιση σχέσεων συνεργασίας μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου του Ισραήλ και του Οργανισμού.

3.3.1.2.) Το Πλέγμα Συνεργατικών Σχέσεων του FRONTEX

Ο FRONTEX συνεργάζεται προκειμένου να επιτύχει στην αποστολή της, με τις εθνικές αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τα κύρια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με διεθνείς Οργανισμούς, τρίτες χώρες, ενώ τέλος, έχει αναπτύξει και ένα δίκτυο αξιωματικών συνδέσμων τόσο στις χώρες μέλη της Ε.Ε., όσο και σε τρίτες χώρες.

Ενώ σε ότι αφορά τις εθνικές Αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών της Ε.Ε. η συνεργασία του FRONTEX περιλαμβάνει το σύνολο των Αρχών που είναι επιφορτισμένες με την προστασία των εθνικών συνόρων⁸¹, ιδιαίτερη αναφορά θα

⁸¹ Επί παραδείγματι σε ότι αφορά την Ελλάδα, ο FRONTEX συνεργάζεται με την Ελληνική Αστυνομία, Λιμενικό Σώμα-Ελληνική Ακτοφυλακή.

πρέπει να γίνει στις συνεργασίες του Οργανισμού Ευρωπαϊκής Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής με τους διεθνείς οργανισμούς.

Ειδικότερα, σε ότι αφορά τους διεθνείς οργανισμούς, παγκόσμιους και περιφερειακούς:

➤ Όπως ήδη προαναφέρθηκε, ο FRONTEX συνεργάζεται στενά με την INTERPOL, και η συνεργασία αυτή μέσα από τις κοινές επιχειρήσεις κατέδειξε την ανάγκη να γίνει στενότερη και να μην περιορίζεται απλά στην πρόσβαση της στις βάσεις δεδομένων που τηρεί η INTERPOL.

➤ Συνεργασία υπάρχει επίσης με το Γραφείο των Ηνωμένων Εθνών για τα Ναρκωτικά και το Έγκλημα (UNODC)⁸². Η συμφωνία συνεργασίας που υπογράφηκε το 2012 επικεντρώνεται σε δραστηριότητες όπως η ανάλυση κινδύνων και απειλών, η ανάπτυξη ικανοτήτων, η κατάρτιση, η ανταλλαγή πληροφοριών και η αμοιβαία διαβούλευση.

Απώτερος στόχος είναι οι κοινές προσπάθειες των δύο φορέων για την ανάπτυξη της ικανότητας του προσωπικού των συνοριακών ελέγχων ώστε να προλαμβάνει και να καταπολεμά το διεθνικό οργανωμένο έγκλημα, ειδικά τη λαθραία μεταφορά μεταναστών και την εμπορία προσώπων, ακόμη και μέσω της εργαστηριακής εξέτασης εγγράφων περί της γνησιότητας τους.

➤ Συνεργασία του FRONTEX με τον Οργανισμό για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ). Η συνεργασία αυτή αναφέρεται στους τομείς της διαχείρισης των συνόρων και της διασυνοριακής πρόληψης της εγκληματικότητας, καθώς και στις πρωτοβουλίες και στις εκπαιδευτικές δραστηριότητες για την ανάπτυξη ικανοτήτων, που εστιάζονται στην ολοκληρωμένη διαχείριση των συνόρων, την παράνομη μετανάστευση, το λαθρεμπόριο ανθρώπων, την εμπορία ανθρώπων και την τρομοκρατία.

➤ Συνεργασία του FRONTEX και της Ύπατης Αρμοστείας των Η.Ε. για τους πρόσφυγες (United Nations High Commissioner for Refugees-UNHCR). Η Ύπατη Αρμοστεία βοηθά τον Frontex να αναπτύξει τα εκπαιδευτικά του εργαλεία για τα ανθρώπινα δικαιώματα των συνοριοφυλάκων, συμπεριλαμβανομένης της διεθνούς προστασίας, και συμμετέχει σε ορισμένες εκπαιδευτικές δραστηριότητες του Frontex.

⁸²Συμφωνία συνεργασίας μεταξύ UNODC και FRONTEX:

https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKewikiKj5_67eAhVNJVAKHUuSAQkQFjAAegQICRAB&url=https%3A%2F%2Fwww.unodc.org%2Funodc%2Fen%2Ffrontpage%2F2012%2FApril%2Funodc-and-eu-border-management-agency-sign-cooperation-agreement.html&usg=AOvVaw16fRsY1JYcwoHVXhpCM-ac

Ο FRONTEX και η Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες συνεργάστηκαν επίσης σε επιλεγμένες κοινές επιχειρήσεις και συνεργάζονται σε έργα ανάλυσης κινδύνου και τεχνικής βοήθειας σε τρίτες χώρες.

➤ Συνεργασία του FRONTEX και του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης (International Organisation for Migration-IOM). Ο FRONTEX συνεργάζεται στενά με τον IOM στα σχέδια που αφορούν την τεχνική βοήθεια στα Δυτικά Βαλκάνια, στην Τουρκία και στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης με τις οποίες έχει συνεργασία. Οι δύο οργανισμοί συμβάλλουν επίσης σε έργα του άλλου, συμπεριλαμβανομένης της ανάλυσης κινδύνων προσαρμοσμένης από τον FRONTEX για την εμπορία ανθρώπων και ασυνόδευτων ανηλίκων.

3.3.2.) Συνεργασίες Περιφερειακών Οργανισμών της Αφρικής

3.3.2.1.) Το Πλέγμα Συνεργατικών Σχέσεων του Αφρικανικού Οργανισμού Αστυνομικής Συνεργασίας (AFRIPOL)

Ο οργανισμός AFRIPOL⁸³ ιδρύθηκε υπό την αιγίδα της Αφρικανικής Ένωσης ως ανεξάρτητος μηχανισμός αστυνομικής συνεργασίας για τα κράτη μέλη της Αφρικανικής Ένωσης. Κύριος στόχος του είναι να θεσπίσει ένα πλαίσιο για την αστυνομική συνεργασία σε στρατηγικό, επιχειρησιακό και τακτικό επίπεδο μεταξύ των αστυνομικών ιδρυμάτων των κρατών μελών.

Η έδρα του Οργανισμού είναι στην Αλγερία και μέλη αυτού είναι πενήντα πέντε χώρες της αφρικανικής ηπείρου.

Παρά το ότι προς το παρόν η συνεργασία του Οργανισμού περιορίζεται μόνον στη σχέση της με την INTERPOL, η AFRIPOL εξελίσσεται δυναμικά, αναπτύσσοντας ένα σύστημα επικοινωνίας τύπου SIENA και δημιουργώντας νέα κεντρικά γραφεία, στα οποία πρόκειται να αναπτυχθούν αξιωματικοί-σύνδεσμοι των συμμετεχουσών χωρών.

Απώτερος στόχος του Οργανισμού είναι η προετοιμασία του ώστε να ξεκινήσει συνεργασία με την EUROPOL. Άλλωστε, αυτό εντάσσεται και στις προτεραιότητες

⁸³AFRIPOL - The African Police Cooperation Organisation, <http://afripol.peaceau.org/>.

της EUROPOL,⁸⁴ καθώς μία τέτοια συνεργασία θα της επιτρέψει να προσεγγίσει όλες τις χώρες της αφρικανικής ένωσης.

3.3.3.) Συνεργασίες Περιφερειακών Οργανισμών της Κεντρικής και Λατινικής Αμερικής

3.3.3.1.) Το Πλέγμα Συνεργατικών Σχέσεων της Αστυνομικής Κοινότητας της Αμερικής (AMERIPOL)

Η AMERIPOL⁸⁵, είναι ένας μηχανισμός αστυνομικής συνεργασίας του νοτίου ημισφαιρίου της αμερικανικής ηπείρου, που δημιουργήθηκε το 2007 με έδρα του την Κολομβία και μέλη του δέκα οκτώ αστυνομίες από 24 χώρες της Κεντρικής και Λατινικής Αμερικής⁸⁶.

Αποστολή της AMERIPOL είναι να προωθήσει και να ενισχύσει την αστυνομική συνεργασία σε ότι αφορά τα τεχνικό-επιστημονικά δεδομένα, την κατάρτιση, την ανταλλαγή πληροφοριών και την πρόοδο όσον αφορά τη δικαστική συνδρομή και την καθοδήγηση σε στρατηγικό και επιχειρησιακό επίπεδο, για την καταπολέμηση των απειλών που σχετίζονται με τη δημόσια ασφάλεια των πολιτών.

Το 2010⁸⁷, η EUROPOL σύναψε μια επιχειρησιακή συμφωνία με την πρώτη χώρα-εταίρο της Λατινικής Αμερικής, την Κολομβία, μέλος της AMERIPOL. Αυτό έχει συμβάλει στην ανάπτυξη ενός νέου επιπέδου συνεργασίας για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, όπως η παραχάραξη νομισμάτων και η διακίνηση ναρκωτικών. Ως εκ τούτου, η Κολομβία ορίστηκε από την AMERIPOL ως σημείο επαφής της με την EUROPOL.

⁸⁴ Λίστα για συνεργασίες κατά προτεραιότητα της Europol:

https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKewj8kKGPY7beAhXDDuwKHY3cB_oQFjAAegQICRAC&url=http%3A%2F%2Fwww.europarl.europa.eu%2Fcmsdata%2F139644%2Feuropol-future-priority-partners.pdf&usg=AOvVaw3uFUyO9ZsKO8bFTpypDAeD

⁸⁵ Ameripol:

<https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=2&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKewjHkanqgbneAhVODuwKHTXjD2EQFjABegQICRAB&url=http%3A%2F%2Fwww.ameripol.org%2F&usg=AOvVaw0EceffadP6BTW3xBJnJY9F>

⁸⁶ Members of Ameripol:

https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=4&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKewj2ypbZ4LbeAhVP3aQKHT2tDggQFjADegQICRAB&url=http%3A%2F%2Fwww.smallarmssurvey.org%2F%3Fid%3D962&usg=AOvVaw3OR4742WUSnv0ch_BfmP_u

⁸⁷ Επιχειρησιακή συμφωνία Europol:

<https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=5&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKewj2ypbZ4LbeAhVP3aQKHT2tDggQFjAEegQIABAB&url=https%3A%2F%2Fwww.europol.europa.eu%2Fnewsroom%2Fnews%2Feuropol-and-ameripol-strengthen-cooperation-against-organised-crime&usg=AOvVaw3oWmTmS9V4jBxoZpxpks32>

Δεκαπέντε εθνικές, περιφερειακές και διεθνείς αστυνομικές οντότητες είναι παρατηρητές στην AMERIPOL, μεταξύ άλλων, η Γερμανία, ο Καναδάς, η Ιταλία, η Ισπανία, η Σουηδία και η INTERPOL.

3.3.4.) Συνεργασίες Περιφερειακών Οργανισμών της Ασίας

3.3.4.1.) Το Πλέγμα Συνεργατικών Σχέσεων του Ασιατικού Οργανισμού Αστυνομικής Συνεργασίας (ASEANAPOL)

Ο οργανισμός ASEANAPOL⁸⁸ με έδρα του τη Μαλαισία, έχει ως μέλη του τις εθνικές αστυνομίες έντεκα χωρών της Ασίας. Σκοπός του είναι να βελτιώσει τον επαγγελματισμό των μελών του, να δώσει τη δυνατότητα για ισχυρότερη περιφερειακή συνεργασία στον τομέα της αστυνόμευσης, και τέλος να προωθήσει την ενίσχυση των δεσμών φιλίας και συνεργασίας μεταξύ των αστυνομικών των εθνικών αστυνομιών-μελών του οργανισμού.

Στον τομέα της διεθνούς συνεργασίας, έχει συνάψει αντίστοιχες συμφωνίες με το Κέντρο Επιβολής του Νόμου της Νότιο ανατολικής Ευρώπης (SELEC), το Συμβούλιο Συνεργασίας του Κόλπου (GCC POL), την Περιφερειακή Δομή Κατά της Τρομοκρατίας της Συνεργασίας της Σαγκάης (RATS-SCO), του Κεντρικού Περιφερειακού Κέντρου Πληροφοριών και Συνεργασίας για την Καταπολέμηση της Παράνομης Διακίνησης Ναρκωτικών (CARICC), τη Διεθνή Ένωση Αστυνομικών Ακαδημιών (INTERPA), την Ευρωπαϊκή Ένωση για Ασφαλείς Διαβιβάσεις (E.A.S.T.) κλπ.

⁸⁸ Ο οργανισμός ASEANAPOL, <https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwjUvb2K3bbeAhXQ26QKHcjzDRAQFjAAegQICRAB&url=http%3A%2F%2Fwww.aseanapol.org%2F&usg=AOvVaw2nvdDNH234N9z-s21o7ffu>.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ: ΟΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Παρά το γεγονός ότι η αστυνομική συνεργασία διεθνώς, βρίσκεται σε υψηλό επίπεδο σε σχέση με το επίπεδο που βρισκόταν λίγες δεκαετίες πριν, τα προβλήματα που αντιμετωπίζει είναι υπαρκτά, μεγάλα, και αποτελούν τροχοπέδη στην περαιτέρω ανάπτυξη της. Τα προβλήματα αυτά ποικίλουν ως προς το είδος και την ένταση. Άλλοτε είναι ιδιαίτερος έντονα και άλλοτε απλώς υφίστανται πλην όμως δεν εμποδίζουν την πρόοδο της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας.

Η προσέγγιση και ανάλυση των προβλημάτων θα γίνει με γνώμονα νομικά, πολιτικά, τεχνικά-πρακτικά, κοινωνικά και γεωγραφικά κριτήρια, αλληλένδετα μεταξύ τους.

Ειδικότερα:

➤ Νομικά κριτήρια:

Η αστυνομική συνεργασία μεταξύ χωρών ή οργανισμών, σε διμερές ή πολυμερές επίπεδο, προϋποθέτει, καταρχάς, την ύπαρξη μεταξύ των μερών που αποφασίζουν να συνεργασθούν, μιας αντίστοιχης συμφωνίας, τους όρους της οποίας αρχικά θα διαπραγματευθούν, και ακολούθως αφού συμφωνήσουν, θα συνυπογράψουν, θα επικυρώσουν και τέλος θα κληθούν να εφαρμόσουν.

Επί των ανωτέρω, παρατηρούνται τα ακόλουθα⁸⁹:

i) Ένα βασικό πρόβλημα που συχνά ανακύπτει, είναι ότι καταρχάς σε πολλές των περιπτώσεων δεν υπάρχουν τέτοιες συμφωνίες μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών, με αποτέλεσμα οποτεδήποτε ανακύπτει άμεση και επείγουσα ανάγκη αστυνομικής συνεργασίας να μην υπάρχει αντίστοιχο νομικό πλαίσιο που τη διέπει. Παρά τις προσπάθειες να επιλυθεί τάχιστα το πρόβλημα, η συνομολόγηση μιας τέτοιας συνθήκης είναι συνήθως χρονοβόρα και απαιτεί ορθούς νομικούς χειρισμούς, προκειμένου να ληφθούν υπόψη ή να υπάρξουν τροποποιήσεις στα εθνικά δίκαια (ή τα καταστατικά προκειμένου για οργανισμούς) των εμπλεκόμενων μερών⁹⁰.

⁸⁹ International Sociological Association and Criminologists without Borders, *Challenges Posed by Existing and Emerging Forms of International Police Cooperation*, John Jay College of Criminal Justice-The City University of New York, http://www.criminologistswithoutborders.org/yahoo_site_admin/assets/docs/IPC_Literature_Synthesis_2014Final_04_29_14_With_ISA_Approval_Final.124100644.docx.

⁹⁰ Π.χ. Διαφορετικό νομικό πλαίσιο από χώρα σε χώρα αναφορικά με τα προσωπικά δεδομένα, τα αδικήματα κλπ.

ii) Άλλοτε, καίτοι έχουν δρομολογηθεί διαδικασίες για τη συνομολόγηση μιας συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών, αυτές αργούν να ολοκληρωθούν,⁹¹ με αποτέλεσμα να μην μπορεί να ξεκινήσει η συνεργασία και συχνά οι λόγοι για τους οποίους αυτή έχει αποφασισθεί είτε να εκλείπουν, είτε να ξεπερνούν το σκοπό αυτής.

iii) Τα ίδια τα νομικά συστήματα, πολλές φορές, διαφέρουν ριζικά από χώρα σε χώρα και ειδικά σε χώρες που απέχουν γεωγραφικά κατά πολύ μεταξύ τους. Αποτέλεσμα αυτού, είναι να δημιουργείται ένα νομικό χάσμα, το οποίο δύσκολα γεφυρώνεται, ότι παρά την επιθυμία ή ανάγκη για αστυνομική συνεργασία μεταξύ των Αρχών επιβολής του νόμου των δύο χωρών.

➤ Πολιτικά κριτήρια.

Ειδικότερα:

i) Η εξέλιξη και η εξάπλωση του εγκλήματος σε διεθνές επίπεδο και η ανάγκη για αστυνομική συνεργασία, πολλές φορές δεν αποτελούν από μόνες τους έναν ικανό λόγο ώστε τα κράτη να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση αυτή. Η ανάληψη τέτοιων πρωτοβουλιών από τα κράτη, εντάσσεται συνήθως σε έναν ευρύτερο κύκλο της εξωτερικής τους πολιτικής.

Ως αποτέλεσμα αυτού, σε περιπτώσεις που η ανάγκη για αστυνομική συνεργασία με ένα άλλο κράτος ή έναν Οργανισμό έρχεται σε αντίθεση με τα συμφέροντα ενός κράτους, αυτό επιλέγει να απέχει, χωρίς να λαμβάνει υπόψη του τις συνέπειες που θα επιφέρει η άνοδος του εγκλήματος στο ίδιο το κράτος ή στην παγκόσμια κοινότητα.

ii) Επίσης, παρατηρείται το φαινόμενο, σε υφιστάμενες συμφωνίες αστυνομικής συνεργασίας, κάποια από τα συμβαλλόμενα μέρη να χρησιμοποιούν τις δυνατότητες που τους παρέχει η συμφωνία, για λόγους αλλότριους σε σχέση με τους σκοπούς σύναψης αυτής.

iii) Όταν η ανταλλαγή πληροφοριών σχετίζεται με υποθέσεις οι οποίες αφορούν πτυχές ή πρόσωπα του δημόσιου βίου μίας χώρας, παρατηρούνται εσκεμμένες ολιγωρίες, ελλιπής παροχή στοιχείων προς τις αιτούσες Αρχές και γενικότερα μια τάση μη συνεργασίας και συμμόρφωσης με τις συμβατικές υποχρεώσεις που απορρέουν από μια συμφωνία αστυνομικής συνεργασίας.

⁹¹ Ως παράδειγμα αναφέρεται η καθυστέρηση να κυρωθεί η συμφωνία από ένα ή περισσότερα μέρη, ή να γίνουν οι απαιτούμενες τροποποιήσεις στην εθνική έννομη τάξη.

iv) Σε πολλές περιπτώσεις, τα μέρη που συμμετέχουν σε μια συμφωνία αστυνομικής συνεργασίας, δε δείχνουν την ίδια βούληση σε πολιτικό επίπεδο,⁹² ώστε να υποστηρίξουν σθεναρά τη συμφωνία την οποία συνυπέγραψαν. Αυτό οφείλεται στο ότι είτε δεν αντιμετωπίζουν με την ίδια βαρύτητα ορισμένα εγκλήματα, μιας και αυτά δεν παρουσιάζουν υψηλούς δείκτες στο εν λόγω κράτος, είτε ακόμη και λόγω κουλτούρας, συγκεκριμένα εγκλήματα να μην αποτελούν προτεραιότητα για αυτό.

➤ Τεχνικά-πρακτικά κριτήρια.

Ιδιαίτερα στο παρελθόν, μεγάλο πρόβλημα στη διεθνή αστυνομική συνεργασία αποτελούσε το τεχνικό κομμάτι το οποίο αφορούσε τον τρόπο επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των Αρχών επιβολής του νόμου. Παρά το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια με τη χρήση του διαδικτύου αυτό τείνει να περιορισθεί, συνεχίζουν να υφίστανται προβλήματα αυτού του είδους.

Πιο συγκεκριμένα:

i) Πολλές φορές υπάρχουν προβλήματα στη συμβατότητα ή την ποιότητα των τεχνικών μέσων που χρησιμοποιούνται από χώρα σε χώρα, με αποτέλεσμα η πρόσβαση σε βάσεις δεδομένων, η ροή διαβίβασης των πληροφοριών ή η ποιότητα των δεδομένων που ανταλλάσσονται, να είναι ανεπαρκής.

ii) Η επικοινωνία στη διεθνή αστυνομική συνεργασία, πραγματοποιείται σχεδόν στο σύνολο της στην αγγλική γλώσσα.⁹³ Ωστόσο, πολύ συχνά ανακύπτουν προβλήματα. Με δεδομένο ότι όλοι όσοι λαμβάνουν, αποστέλλουν, ή επεξεργάζονται πληροφορίες, δεν έχουν την ίδια γλωσσική επάρκεια ή γνώση της σχετικής ορολογίας, αυτό έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργούνται δυσχέρειες (παρερμηνεία, ασάφεια, κλπ), στην επικοινωνία μεταξύ των Αρχών.

iii) Οι διαφορετικές χρονικές ζώνες⁹⁴ στις οποίες βρίσκονται οι χώρες που συμμετέχουν στην αστυνομική συνεργασία, αποτελούν ένα ακόμη ζήτημα. Η αστυνομική συνεργασία δεν περιορίζεται μόνο στην ανταλλαγή πληροφοριών για υποθέσεις που ξεκίνησαν σε χρόνο προγενέστερο, των σχετικών αιτημάτων, αλλά αφορούν και σε επιχειρησιακές δράσεις που είναι σε εξέλιξη (σε πραγματικό χρόνο), κατά τη στιγμή αποστολής ενός αιτήματος από μια χώρα σε έτερη. Αυτό πολλές

⁹² Ως παράδειγμα αναφέρεται η χάραξη αντεγκληματικής πολιτικής που να εστιάζει σε συγκεκριμένους τομείς εγκληματικότητας.

⁹³ Εξάιρεση αποτελούν περιπτώσεις χωρών που συνορεύουν και τυγχάνει να έχουν κοινή ή γλώσσα με κοινές ρίζες (π.χ. Αραβικές χώρες, χώρες της Λατινικής Αμερικής κλπ).

⁹⁴ Koenig D., Das D., *International Police Cooperation- A World Perspective*, Lexington Books, Oxford, 2001, p. 101.

φορές έχει ως αποτέλεσμα, ενώ επείγει μια απάντηση προς την αιτούσα χώρα, στη χώρα παραλαβής του αιτήματος να μην λειτουργεί η αρμόδια υπηρεσία διεκπεραίωσής του (π.χ. λόγω ωραρίου ή αργίας).

➤ Κοινωνικά κριτήρια.

Σημαντικά είναι τα προβλήματα στη διεθνή αστυνομική συνεργασία, που έχουν ως αιτίες τους κοινωνικά αίτια. Ειδικότερα:

i) Η διαφθορά⁹⁵ ως κοινωνικό φαινόμενο, αποτελεί έναν σημαντικό παράγοντα, ώστε η αστυνομική συνεργασία σε διεθνές επίπεδο να μην έχει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Διεφθαρμένοι δημόσιοι λειτουργοί ή πολιτικά πρόσωπα που έχουν τον ανώτατο έλεγχο σε Αρχές επιβολής του νόμου, πολλές φορές αποτελούν τροχοπέδη στην ουσιαστική και εποικοδομητική αστυνομική συνεργασία, σε μια προσπάθεια να συγκαλύψουν εγκλήματα ή εγκληματίες παρεμποδίζοντας με τον τρόπο αυτό την πρόληψη ή την καταπολέμηση του διεθνούς εγκλήματος.

ii) Πολλές φορές, φαινόμενα όπως η βία, η ανομία και η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, είναι συνυφασμένα με τη γενικότερη κουλτούρα και οργάνωση που χαρακτηρίζει μια χώρα. Για το λόγο αυτό, η ανταπόκριση των διωκτικών της Αρχών σε αιτήματα άλλων χωρών, είναι περιορισμένη καθώς πολλά από τα εγκλήματα που οι αλλοδαπές αρχές διερευνούν, αποτελούν κάτι το «φυσιολογικό», το «σύννηθες».

iii) Σε πολλές περιπτώσεις,⁹⁶ η έλλειψη γνώσης ή κατανόησης της κουλτούρας, των ηθών και των εθίμων ενός κράτους από ένα άλλο, δυσχεραίνει την προσέγγιση και τη συνεργασία μεταξύ τους.

➤ Οικονομικά κριτήρια

i) Το κόστος εγκατάστασης, λειτουργίας και συντήρησης σύγχρονων συστημάτων ανταλλαγής πληροφοριών είναι ιδιαίτερα υψηλό⁹⁷. Αποτέλεσμα αυτού είναι χώρες με περιορισμένη οικονομική δυνατότητα να αδυνατούν σε αυτό, αλλά και όταν αυτό συμβαίνει, σε κάθε νέα εξέλιξη της τεχνολογίας, αυτές συνεχίζουν να λειτουργούν χρησιμοποιώντας παρωχημένα πλέον τεχνολογικά συστήματα.

ii) Η δυσχερής οικονομική κατάσταση πολλών χωρών, δεν επιτρέπει να καλύψουν το κόστος απόσπασης και παραμονής εκπροσώπων τους (Αστυνομικών Συνδέσμων)

⁹⁵ *Ibid*, p. 15.

⁹⁶ *Ibid*, p. 15.

⁹⁷ *Ibid*, p. 21.

σε άλλες χώρες, βάσει διμερών συμφωνιών, η χρησιμότητα των οποίων είναι αναντίρρητα ουσιαστική στη μεταξύ τους αστυνομική συνεργασία.

Επίσης, υπάρχουν περιπτώσεις, στις οποίες, χώρες που αδυνατούν να συνεχίσουν να καλύπτουν το κόστος συμμετοχής τους σε οργανισμούς αστυνομικής συνεργασίας, επιλέγουν να αποχωρήσουν από αυτούς. Ομοίως, το ίδιο συμβαίνει και σε περιπτώσεις που μία χώρα, καίτοι προβλέπεται να συμμετέχει σε κάποιον οργανισμό αστυνομικής συνεργασίας αποστέλλοντας μόνιμο εκπρόσωπο της σε αυτόν, επιλέγει να απέχει για οικονομικούς λόγους.

Τέλος, λόγω του κόστους που καλούνται να καλύψουν οι χώρες για τους εκπροσώπους τους, εξίσου περιορισμένη είναι και η συμμετοχή τους σε εκπαιδεύσεις, συνέδρια ή συναντήσεις που αφορούν τη διεθνή αστυνομική συνεργασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ: ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Ύστερα από όλα όσα αναφέρθηκαν στα προηγούμενα κεφάλαια, γίνεται απόλυτα κατανοητό, ότι η διεθνής αστυνομική συνεργασία έχει σημειώσει αλματώδη εξέλιξη τις τελευταίες δεκαετίες.

Ωστόσο, στο σύγχρονο και συνεχώς μεταβαλλόμενο διεθνές περιβάλλον,⁹⁸ απαραίτητη προϋπόθεση για την αντιμετώπιση των πολλαπλών και πολυεπίπεδων προκλήσεων που καλούνται να διαχειριστούν οι Αρχές επιβολής του νόμου και οι κοινωνίες στο σύνολο τους, αποτελεί η ανάπτυξη και η συνεχής ενδυνάμωση του τομέα της Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας.

Η αποστολή των αστυνομικών οργανισμών έχει καταστεί πλέον ακόμη πιο πολυδιάστατη και πολύπλοκη και εκ των πραγμάτων η διεθνής αστυνομική συνεργασία θα πρέπει ν' αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της καθημερινής αστυνομικής πρακτικής στην πρόληψη και καταπολέμηση του εγκλήματος. Άλλωστε, η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και η αλματώδης ανάπτυξη της τεχνολογίας έχουν επιταχύνει και επεκτείνει διεθνώς τη διείσδυση του οργανωμένου εγκλήματος στη νόμιμη οικονομία, ενώ έχουν επίσης συμβάλει στην εμφάνιση νέων μορφών εγκλήματος.

Οι προοπτικές για την περαιτέρω ανάπτυξη της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας υφίστανται. Προϋπόθεση όμως για αυτήν, αποτελεί η ανάληψη ενός συνόλου πρωτοβουλιών-δράσεων, τόσο από τα ίδια τα κράτη που έχουν την κύρια ευθύνη για τη συνεργασία, όσο και από τους αρμόδιους περιφερειακούς ή παγκόσμιους Οργανισμούς, που είναι επιφορτισμένοι με την ευθύνη να υλοποιούν και να υποστηρίζουν τις δράσεις αυτές.

Ειδικότερα, σε ότι αφορά τα κράτη:

➤ Θα πρέπει να υπάρξουν σημαντικές εσωτερικές αλλαγές⁹⁹ σε πολλές χώρες, προτού υπάρξει οποιαδήποτε πρωτοβουλία για περαιτέρω προσπάθειες σχετικές με την ανάπτυξη συμφωνιών διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας.

Ορισμένα από αυτά τα εσωτερικά θέματα περιλαμβάνουν καταρχάς, την εκπαίδευση/ενημέρωση των πολιτικών αξιωματούχων σχετικά με την ανάγκη για διεθνή αστυνομική συνεργασία. Έτσι, θα μειωθούν οι πολιτικοί φραγμοί και θα

⁹⁸ Ομιλία Αρχηγού Αστυνομίας Κύπρου, Χρυσοστόμου Ζ. με θέμα " *Η Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία στην Αντιμετώπιση του σοβαρού εγκλήματος και ο ρόλος της Αστυνομίας Κύπρου*" 28 Νοεμβρίου, 2016 - «Σπίτι της Ευρωπαϊκής Ένωσης» - 20/01/2017.

⁹⁹ Koenig D., Das D., *International Police Cooperation- A World Perspective*, Lexington Books, Oxford, 2001, p. 18.

καταστούν δυνατές οι διεθνείς αστυνομικές συμφωνίες, θα εξαλειφθούν τα γραφειοκρατικά εμπόδια που εμποδίζουν είτε τη σύναψη είτε την εφαρμογή τους και θα εξευρεθούν οι αναγκαίοι πόροι για το σκοπό αυτό.

➤ Μια χώρα η οποία εκδηλώνει την επιθυμία να αποτελέσει μέρος μιας συμφωνίας αστυνομικής συνεργασίας, επιβάλλεται πρωτίστως να έχει καθορίσει τα αποτελέσματα που επιδιώκει μέσω αυτής της συμφωνίας, και να έχει την ουσιαστική και ειλικρινή πρόθεση να συνεισφέρει σε όλα τα επίπεδα μιας συμφωνίας,¹⁰⁰ εκπληρώνοντας όλες τις συμβατικές της υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτή.

➤ Στο πλαίσιο μιας συμφωνίας αστυνομικής συνεργασίας, τα κράτη θα πρέπει να λειτουργούν επί ίσοις όροις. Ανεξάρτητα του πόσο μεγάλο ή ισχυρό είναι ένα κράτος, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του είναι τα ίδια με αυτά ενός αντισυμβαλλόμενου κράτους το οποίο είναι μικρό και ανίσχυρο.

➤ Μιας και το διεθνικό οργανωμένο έγκλημα δεν γνωρίζει σύνορα και εξαπλώνεται ραγδαία, τα κράτη με ισχυρές οικονομίες θα πρέπει να υποστηρίζουν¹⁰¹ με κάθε τρόπο τα μικρότερα ή λιγότερο ισχυρά κράτη, προσφέροντας τους τεχνογνωσία, εκπαίδευση, ακόμη και εξοπλισμό, εάν αυτό απαιτείται. Με τον τρόπο αυτό, θα μπορούν να ανταποκριθούν στις υψηλές απαιτήσεις της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας, αντιμετωπίζοντας από κοινού το διεθνές έγκλημα.

➤ Τα κράτη, θα πρέπει να αποφασίζουν τη σύναψη συμφωνιών αστυνομικής συνεργασίας, με γνώμονα όχι μόνο τις εγκληματικές απειλές σε εσωτερικό επίπεδο, αλλά εκτιμώντας τις γεωπολιτικές εξελίξεις που λαμβάνουν χώρα τόσο σε περιφερειακό, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο. Αυτό εξασφαλίζει μια ουσιαστική συνεργασία μεταξύ τους αλλά και τη δυνατότητα να λειτουργούν συντονισμένα, προλαμβάνοντας εγκληματικές καταστάσεις και φαινόμενα¹⁰² τα οποία καίτοι δεν τα απειλούν άμεσα, υπάρχει σοβαρό ενδεχόμενο να επεκταθούν και σε αυτά.

➤ Η χρήση των συμφωνιών αστυνομικής συνεργασίας επιβάλλεται να εξυπηρετεί τους λόγους για τους οποίους αυτές συνάπτονται και μόνο, αποφεύγοντας από τα κράτη να χρησιμοποιούνται για λόγους αλλότριους όπως πολιτικούς, θρησκευτικούς, φυλετικούς κλπ.

¹⁰⁰ Farrell H., *Here's why Europe can't police terrorism very well*, The Washington Post, 22-03-2016, <https://www.washingtonpost.com/news/monkey-cage/wp/2016/03/22/heres-why-europe-cant-police-terrorism-very-well/>.

¹⁰¹ Clegg I., Hunt R., Whetton J., *Policy Guidance On Support to Policing in Developing Countries*, Centre for Development Studies University of Wales, November 2000: <http://gsdrc.ids.ac.uk/docs/open/sec4.pdf>

¹⁰² Όπως επί παραδείγματι η τρομοκρατία, τα διασυνοριακά εγκλήματα, το κυβερνοέγκλημα.

➤ Όπου απαιτείται, θα πρέπει τα κράτη, πέραν της ανταλλαγής πληροφοριών να εξετάζουν νέες μορφές συνεργασίας όπως κοινές ομάδες έρευνας εγκληματικών πράξεων, κοινές περιπολίες, συνεργασίες που αφορούν τη διασυνοριακή καταδίωξη ή διασυνοριακή παρακολούθηση,¹⁰³ προσώπων που εμπλέκονται σε εγκληματικές δραστηριότητες.

Σε ότι αφορά τους παγκόσμιους ή περιφερειακούς Οργανισμούς:

➤ Οι Οργανισμοί¹⁰⁴ έχοντας την τεχνογνωσία, την εξειδίκευση αλλά και την εμπειρία, θα πρέπει να είναι αρωγοί στην προσπάθεια των Αρχών επιβολής του νόμου και κατά συνέπεια στα ίδια τα κράτη, για εγκαθίδρυση ή ανάπτυξη της υφιστάμενης αστυνομικής συνεργασίας.

Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να παρέχουν αναλύσεις για τις εγκληματικές τάσεις, εκπαίδευση, ενημέρωση πάνω στις νέες τεχνολογίες, πρόσκληση των Αρχών επιβολής του νόμου για διάλογο, ανταλλαγή εμπειριών, επίλυση των μεταξύ τους προβλημάτων.

Παράλληλα, θα πρέπει να συνδράμουν και να υποστηρίζουν τα κράτη, ώστε να εναρμονίσουν τις εθνικές τους νομοθεσίες σύμφωνα με τις διεθνείς απαιτήσεις προκειμένου αυτές να μην αποτελούν τροχοπέδη στην περαιτέρω ανάπτυξη της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας. Ταυτόχρονα, πέρα από τα κράτη, επιβάλλεται οι ίδιοι οι Οργανισμοί να είναι θεματοφύλακες των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θέτοντας δικλείδες ασφαλείας σχετικά με τη νομιμότητα των ενεργειών των αρχών επιβολής του νόμου. Επιπρόσθετα, θα πρέπει να εξασφαλίζουν, ότι η ανταλλαγή ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων γίνεται αυστηρά και μόνο, για τους σκοπούς που ορίζει μια συμφωνία αστυνομικής συνεργασίας.

➤ Οι Οργανισμοί¹⁰⁵ θα πρέπει να είναι αυτοί, οι οποίοι έχουν την ευθύνη να αναδείξουν και να υλοποιήσουν για λογαριασμό των μελών τους, την ανάπτυξη της διαλειτουργικότητας στα συστήματα πληροφοριών. Μέσω της διασύνδεσης, τόσο των συστημάτων ανταλλαγής πληροφοριών όσων και των βάσεων δεδομένων, θα ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα τους παρέχοντας τη δυνατότητα στους τελικούς χρήστες να

¹⁰³ Όπως επί παραδείγματι προβλέπεται στα άρθρα 40 και 41 της *Συνθήκης Schengen*.

¹⁰⁴ *UNODC official website*, Law enforcement, 2018: <https://www.unodc.org/unodc/en/organized-crime/law-enforcement.html>.

¹⁰⁵ Όπως επί παραδείγματι ο Οργανισμός *Eu-Lisa* της ΕΕ ο οποίος είναι αρμόδιος για την λειτουργική διαχείριση μεγάλης κλίμακας πληροφοριακών συστημάτων στους τομείς της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης.

αναζητούν οτιδήποτε χρήσιμο για την πρόληψη και την καταπολέμηση του εγκλήματος.

Πέραν αυτού, η επέκταση της διαλειτουργικότητας σε παγκόσμιο επίπεδο, η σύζευξη δηλαδή, των συστημάτων των περιφερειακών οργανισμών, ή όπου δεν υπάρχει η διασύνδεση των περιφερειακών με τους παγκόσμιους, θα δημιουργήσει μία παγκόσμια «δεξαμενή» πληροφοριών ή οποία θα συμβάλλει ουσιαστικά στην ανάπτυξη της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας. Άλλωστε είναι κοινά αποδεκτό, ότι οι δυνατότητες σχετικά με την ταχύτητα και την ποιότητα των δεδομένων, αποτελούν βασικούς παράγοντες για την αποδοτική και αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών, μαζί με τα διασυνδεδεμένες και διαλειτουργικές βάσεις.¹⁰⁶

¹⁰⁶ Capoluongo G., Διευθυντής της Διεύθυνσης Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας της Ιταλίας, ομιλία της 15-16/11/2017 στο πλαίσιο της συνδιάσκεψης της Ομοσπονδιακής Αστυνομίας της Γερμανίας με τίτλο: «*Το μέλλον της αστυνομικής συνεργασίας στην Ευρώπη - απόψεις ενός μέλους της Ε.Ε. με εξωτερικά σύνορα*»: https://www.bka.de/SharedDocs/Downloads/EN/Publications/AutumnConferences/2017/herbsttagung2017CapoluongoLongVersion.pdf?__blob=publicationFile&v=4

ΕΠΙΛΟΓΟΣ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ο ρόλος της Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας, όπως αυτή έχει εξελιχθεί τις τελευταίες δεκαετίες, είναι καθοριστικός για την πρόληψη και την καταπολέμηση του διεθνούς εγκλήματος.

Η αστυνομική συνεργασία μεταξύ των κρατών σε διμερές επίπεδο αρχικά, και αργότερα σε πολυμερές επίπεδο με την ίδρυση περιφερειακών και παγκόσμιων οργανισμών για το σκοπό αυτό, προσέδωσε μια νέα διάσταση στην έννοια της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας, ανάλογη με αυτή του διεθνούς εγκλήματος στη σύγχρονη εποχή.

Οι δραστηριότητες των δικτύων του οργανωμένου εγκλήματος σήμερα είναι πολύ πιο πολύπλοκες, πολυσχιδείς και διεθνούς εμβέλειας σε σχέση με το παρελθόν. Σοβαρά εγκλήματα όπως η εμπορία ανθρώπων, η διακίνηση ναρκωτικών και πυροβόλων όπλων, η διαφθορά, οι απάτες με κάρτες πληρωμής, το ηλεκτρονικό έγκλημα και τα εγκλήματα τρομοκρατίας, προκαλούν μεγάλες βλάβες στα θύματα, προκαλούν οικονομικές ζημιές μεγάλης κλίμακας και υπονομεύουν το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών.

Η ομαλή διασυνοριακή συνεργασία, η αποτελεσματική χρήση πληροφοριών και αναλύσεων και η κατάλληλη επιχειρησιακή υποστήριξη στις έρευνες, είναι ζωτικής σημασίας προκειμένου τα κράτη να ανταποκριθούν επαρκώς στις εν λόγω απειλές.

Ωστόσο, υπάρχουν προβλήματα, τα οποία αποτελούν τροχοπέδη στην περαιτέρω εξέλιξη αυτής της συνεργασίας. Η επίλυση τους έγκειται στην πρωτοβουλία των ίδιων των κρατών, τα οποία, επιβάλλεται να θέσουν στο περιθώριο αντιπαλότητες και συμφέροντα και να αντιληφθούν ότι το διαρκώς εξελισσόμενο διεθνικό έγκλημα, απαιτεί μια κοινή στρατηγική και δράση για την καταπολέμηση του.

Ο τομέας της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας, μετρώντας σχεδόν δύο αιώνες ιστορίας, έχει θέσει πλέον τα θεμέλια της γνώσης και της εμπειρίας, ώστε σε συνδυασμό με την αξιοποίηση των σύγχρονων τεχνολογικών επιτευγμάτων να μπορέσει να εξελιχθεί, αποτελώντας ένα πολύτιμο εργαλείο στη διάθεση των κρατών για την ασφάλεια και την ειρήνευση στη διεθνή κοινότητα. Ως μόνη προϋπόθεση για αυτή την ανάπτυξη είναι η ίδια η βούληση της ίδιας της παγκόσμιας κοινότητας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ – ΥΛΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ

ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ

- Γιαλλουρίδης, Χ. (31-07-2005). «*Η πλανητική τρομοκρατία και τα αίτια της*», Εφημερίδα Καθημερινή. Διαθέσιμη στην ιστοσελίδα:
<http://www.kathimerini.gr/699107/opinion/epikairothta/arxeio-monimessthles/h-planhtikh-tromokratia-kai-ta-aitia-ths>.
- Παπαγιάννης, Δ. (2008). *Ο χώρος της ασφάλειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση*. Αθήνα-Κομοτηνή: Εκδόσεις Σάκκουλα.
- Σακελλαρίου, Κ. (2008). *Το Σύστημα Πληροφοριών Schengen*. Αθήνα: Εκδόσεις Σάκκουλα.
- Στεργιούλης, Ε. (Μάιος-Ιούνιος 2011). *Η συμβολή της Interpol στην καταπολέμηση της διεθνούς εγκληματικότητας*. Αθήνα: Αστυνομική Ανασκόπηση.
- Χρυσοστόμου, Ζ. (20-01-2017). Ομιλία Αρχηγού Αστυνομίας Κύπρου, με θέμα "*Η Διεθνής Αστυνομική Συνεργασία στην Αντιμετώπιση του σοβαρού εγκλήματος και ο ρόλος της Αστυνομίας Κύπρου*" 28 Νοεμβρίου, 2016-«*Σπίτι της Ευρωπαϊκής Ένωσης*». Διαθέσιμη στην ιστοσελίδα:
<http://www.police.gov.cy/police/police.nsf/0/10607198c746ee57c22580ae002c7f8f?OpenDocument&print&Click=>.

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ

- Capoluongo, G. (15-16/11/2017). Διευθυντής της Διεύθυνσης Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας της Ιταλίας. Ομιλία στο πλαίσιο της συνδιάσκεψης της Ομοσπονδιακής Αστυνομίας της Γερμανίας με τίτλο: «*Το μέλλον της αστυνομικής συνεργασίας στην Ευρώπη - απόψεις ενός μέλους της Ε.Ε. με εξωτερικά σύννορα*». Γερμανία. Διαθέσιμο στο:
https://www.bka.de/SharedDocs/Downloads/EN/Publications/AutumnConferences/2017/herbsttagung2017CapoluongoLongVersion.pdf?__blob=publicationFile&v=4.

- Clegg I., Hunt R. (November 2000) Whetton J., *Policy Guidance On Support To Policing In Developing Countries*, Centre for Development Studies University of Wales. Διαθέσιμη στο:
<http://gsdrc.ids.ac.uk/docs/open/sec4.pdf>.
- Deflem, M. (2002). *Policing World Society: Historical Foundations of International Police Cooperation*. UK: Oxford University Press.
- Farrell H. (22-03-2016). *Here's why Europe can't police terrorism very well*, The Washington Post.
- Merriman, J. (1996) *A History of Modern Europe: From the French Revolution to the Present*.
- Koenig D. & Das D. (2001). *International Police Cooperation- A World Perspective*. Oxford: Lexington Books.
- Lawrence, P. *The European Police seen from England during the 19th century*. The Open University (UK). Διαθέσιμη στο:
http://www.academia.edu/6383446/The_European_Police_seen_from_England_during_the_19th_century.
- Woodward, R. (1993). *Establishing Europol*. European Journal on Criminal Policy and Research vol.1-4.

ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΠΗΓΕΣ – ΥΛΙΚΟ

- *Constitution of Interpol* (1956):
https://www.interpol.int/content/download/9429/69209/version/13/file/01%20E%20CONSTITUTION%2009%202017_ok.pdf.
- *Συνθήκη Schengen* (1985):
https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/e-library/docs/schengen_brochure/schengen_brochure_dr3111126_en.pdf
- *Άτυπη συνάντηση Υπουργών, αρμόδιων για την Μετανάστευση, την Καταπολέμηση της Τρομοκρατίας και των Ναρκωτικών, Λονδίνο, 20/10/1986, Αναδημοσίευση από το Δελτίο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*:
http://aei.pitt.edu/1095/1/immigration_ministers.pdf.
- *Συνθήκη του Μάαστριχτ για την Ευρωπαϊκή Ένωση* (1991):

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ:C:1992:191:FULL&from=EN>.

- *Ευρωπαϊκή Σύνοδος Κορυφής του Μάαστριχτ, Συμπεράσματα της Προεδρίας, Μάαστριχτ Ολλανδίας:*

http://www.europarl.europa.eu/summits/maastricht/default_en.htm.

- *Κατάρτιση της σύμβασης βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Σύμβαση Europol), (1995):*

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:1995:316:0001:0032:EN:PDF>.

- Συμφωνία Συνεργασίας μεταξύ Interpol και Europol (2001)
- Συμφωνία συνεργασίας μεταξύ Interpol και Γραφείου Εισαγγελέα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (2005):

<https://www.interpol.int/content/download/9463/69422/version/5/file/4-%20ICC.pdf>.

- *Κανονισμός (ΕΚ) 1987/2006:*

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:381:0004:0023:EL:PDF>

- *Απόφαση 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου:*

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/el/TXT/?uri=CELEX:32007D0533>.

- Συμφωνία μεταξύ Interpol και Frontex (2009)
- *Απόφαση του Συμβουλίου της 6ης Απριλίου 2009 για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας Europol, 2009/371/ΔΕΥ:*

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:121:0037:0066:EN:PDF>.

- *Πρόταση Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τον οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνεργασία και την κατάρτιση στον τομέα της επιβολής του νόμου (Ευρωπόλ) και για την κατάργηση των αποφάσεων 2009/371/ΔΕΥ και 2005/681/ΔΕΥ:*

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX:52013PC0173>.

- Συμφωνία συνεργασίας μεταξύ UNODC και FRONTEX (2012):

https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKewikiKj5_67eAhVNJVAKHUuSAQkQFjAAegQICRAB&url=https%3A%2F%2Fwww.unodc.org%2Funodc%2Fen%2Ffrontpage%2F2012%2FApril%2Funodc-and-eu-border-management-agency-sign-cooperation-agreement.html&usg=AOvVaw16fRsY1JYcwoHVXhpCM-ac.

- *Κανονισμός (E.E.) 2016/794 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαΐου 2016:*

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0794&from=EL>.

- *Εκτελεστική Απόφαση (EE) 2017/1528 της Επιτροπής της 31ης Αυγούστου 2017 που αντικαθιστά το παράρτημα της εκτελεστικής απόφασης 2013/115/E.E. για το εγχειρίδιο S.I.Re.N.E. και άλλα μέτρα εφαρμογής σε σχέση με το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II),*

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32017D1528&from=EN>.

ΥΛΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ-ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

- *Επίσημη Ιστοσελίδα Ελληνικής Αστυνομίας:*
<http://www.astynomia.gr/>.
- *African Police Cooperation Organisation:* <http://afripol.peaceau.org/>
- *AFRInternational Sociological Association and Criminologists without Borders:* <http://www.criminologistswithoutborders.org/>.
- *European Parliament Official Website, available at:*
<http://www.europarl.europa.eu/>.
- *Europol official website, available at:*
<https://www.europol.europa.eu/>.
- *FRONTEX Official Website, available at:*
https://europa.eu/european-union/about-eu/agencies/frontex_el.
- *INTERPOL official website, available at:*
<https://www.interpol.int/>.
- *Pinkerton's National Detective Agency official website, available at:*
<https://www.pinkerton.com/>.

- *Southern African Regional Police Chiefs Co-operation Organization* (SARPCCO): <https://www.sadc.int/>.
- *United Nations office of Counter-Terrorism:* <https://www.un.org/counterterrorism/ctitf/en>.